se

se, så, set.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se ;

se , - r , sou , set ;

ja har åkri sét

nam ;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se
v.

se, sen, sa, set

la mi sé!

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se

se, sea, se, set

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se ; ser, se ; sa ; sed, set
se de
p.p. sup.
se

skåle du ente kånat
set åtor sådant

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se

sup. set

so lège vi fek sét

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se

v.

se, sa, set.

so mén ménegon kan ja
fáktest àlei sét.

tillägg 1958.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd
I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se
v.

se, sa, set

man har inte kunnat sett
vän

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se
v.

om kvèlana, så läge man
frk sét --- (kunde se in
vagsljus).

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se

se, sa, set

Pres. -r

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

lo mr se'! Låt mig se!

M. f. 79/ ja ska se ja far de dérada ànsad
(): se till, att jag får det där lagat)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se
v.

se, sea, sæ sup. set

Mera genuint inf. sæj

--- æ ja sæ dæas næ æ sæ stæ

la mi sæj pa dæ!

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se

se se

Pres. sg. -r

de. sá. dr àbu.

det sågo de aldrig

N. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se

sɛ (sɛr, pl. sɛ, sɛa, pl. ɛ, sɛt, sɛd m. och f., n. pɛt, pl. sɛda, sɛ, pl. – n) tr. och inh., se.

Stamma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kaun

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ſe
W.

ſe, ſa, ſet

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ſe
v.

ſe, ſø, ſet

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. se

se, sa, set

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Pres. ser

sé, si, óm hälsa på, besöka

sov, komor, dr, altid

hr d o, sér, sr, óm. Jo

kommer de altid hit och

hälsar på.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

dár sá vr ad. Där se
sågo vi det. M. f. 80 / sé, om
dær e é gnísan!
Se efter, om det finns
M. f. 80 / bränsle i spisen!
K. f. 86 / K. f. 86. / du har
vål vad i nda o sét se
óm. De har väl varit ute
och besett traketen. D. 6. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

se

vb.

hon ~ så ja ~ va ~

mátán. Hon säg, att jag

var medtagen (mycket ut-

mattad). K. f. 86. / de ~ ser ~

ud ~ te ~ dygna. Det ser ut

att bli åska. K. f. 86. / ja ~

hade ~ aldri ~ e ~ lévad set ~

en ~ fajta. Jag hade aldrig

någonsin sett en skådkta. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. Se 26.

vélkòmen hìd o.
sé om vós! Välkommen
hit att hälsa på oss!
K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se
v.

sup. set

hade ja båna konad sét ...

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sl
v.

sl, slu, slet.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) se

Sup. av. sett; yngre form.

di har ja sett, när en tjänta. det här jag sett, när man (= jag) tjänade som piga.

K. Ny 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se efter

se ´eton, sa, set

tillse

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se om

sé om el. se óm, sa, set

se till: besöka, hälsa på.

hum e humá a sé e om mi

lid nú.

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se på

sup. set på

åskådat, betraktat

han ha nåk set på.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se ut

se úd, sa, set

= té sig

de sa gåled úd

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se ut

se ud, sa, set

di' fek pàtsa lid, so de
sa onde'ntalet ud.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se ut

pres. ser id

förefallen, synes

den ser de id, som de

hade rejnad - nén.

Nr 5118 Högestad, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se ut

se ud, se, set

té sig, finfalla

de se jo béton ud.

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

1. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se út

se ud, ser, sa, set

té sig, förfalla.

han ser så dåli ud.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se ut

se ud, ser, sa, set

försvalla. te sig

ja tyttjor de ser sa tosad ud.

o hane gud, hona ser hon ut!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sed, s.

sed, -en; -or, -orna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

105.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sed

sed, -en

du, hàda dén séden.

man hade det brukat.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

sed
16.

Pl. sèdor

m. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sed

sed, -or

sl.

skick. bruk

R. f 8C.

Jfr folksed

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 sedan

Sitn, adv., prep. och konj.,
sedan.

Bromma.

St. Kemestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

2 Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
konj.

sin

de blek nok slut, sin ad
kvjad bòrja.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
adv.

sin

vi klädde-d sin.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sedan

sjön el. sin

där han di tad lé'ned,

sjön ad líban fe fát i ed.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan
ade

sin

Sveti, de ha ja knept for
for lägga sin.

Hemma.

Nr 5987. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan

adv.

sin

sin sa fek ja sonan -ad

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
adv.

sin

fóst me dén a sín me dén,
a sín sa svénjon vi óm ijén

Teet som åskådliggör rörelserna
i ht s.k. fingerpolkan.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan

adv. & konj.

sían el. sìan el. sin

sìan sa bøjde di ad hús.

sa kóm han sían ...

4878. St-Heneslad. Hem. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
ads.

Slèn

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
adv.

sin

sin fortfyljon han vöjan
y

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
~~sen~~ ;

sin adv.

sin so kàrpa vi
ld ma kàrpa ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
adv.

sin

sónt kan en jo ènte
tæjnt po sín.

sín so fek di en son làmpa
som dina

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan

sin adv., konj.

sedan.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
dö.

sin

femän e dø for läya sin.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan

sin

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan

sien

St. Herrestad. Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan

sin

den ene nu som många
år sin. Det är nu
så många år sedan.

M. J. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
adv.

sïàn ; även sin

han har sögt i löy sïàn

näml. sökt läkare i Lund.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

l. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan

adv.

sin

de e so låga sin.

det är så länge sedan.

K. f. 81.

Nr 7533. Herrestads hd

Hedeskoga Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan

sɪn

sɪ́n ska ~ nɪ ~ lòga ~ dòn.

Sedan skall vi luka den

(d: betorna)

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. sedan

sen l. sén adv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sín, só sedan nu° (= hände det o. det.). (Pleonastiskt nu°.)

n. f. 80

sín kona, ja, sída hår

läga som, hélst. Sedan kunde jag sitta (och sy) hur länge som hélst. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. sedan
ads.

sín skola, vr. ostá o.
mólka. Seden skulle vi åstad
ad mjólka. D. f. 86. / for. líd.
de. e. fvor / sín for
hánra ár. sín / en tid sedan.
ds. /
Det är över hundra
år sedan. D. X 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. sedan
adv.

sín kone, de
lega, lid, smör 2. Sedan
kunde man lägga litet
smör i. K. f. 86. / lena, sin
dén kom, ti. Ända sedan
den kom t. a (uppstod). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. sedan

sín kona, hon, adv.

båda gluta for, fövor.

sedan (vidare) kunde hon

bota barn för ongelska sjuk-

kan. R. f. 86. / de, kona,

inte gå, när, de, vilja, sín.

De kunde inte lämna tjänsten,

när de ville, sedan (= sedan de

uppbarit städsla). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. 1. sedan adv.

dí kòna ˌjå síen.

Det kunde jag sedan (göra).

K. f. 86. / nú e ˌ da ˌ lège ˌ sín. Nu är det länge sedan.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. sedan

Norj.

Sen tröskades.

--- sen da liar red-
mod mårs månad --- se-
dan det lider (börjar lida)
at mot mars månad).

R. f. 86./

~~nú e. de / lång sen. Ha~~
~~är det länge sedan? R. f. 86.~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. sedan

Korj.

--- sin ~ sólen va ~

nérgån --- sedan solen

hade gått ner. R. f. 86. /

sin ~ tin ~ blér ~ álrik, so ~

l ~ tin ~ ñte so tsénaspåg.

Sedan man blivit aldre, är

man int te "kännespak"

(d: har ej så lätt för att skämma

sigen folk! 92. S. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

... sin ~ sònorna blè stòrre ... sedan tònerna blèr större (vaxna). M. f. 80

9. sedan konj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se del.

sädel – Ln s.

sädla – na.

min sädel har
ältid stöud har.

× pästbetyg.

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedel

Jfr prästsedel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sajt n.

veg
adj.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säg, a.

säj, säjt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

8. 12. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leg

sæj l. ¹- or, m. och ƀ.,
n. sæjt, pl. säja och efter
for, för, ¹- ja. komp. ²- jare,
²- jast, leg.

Alem

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slåen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seg

adj.

sæj' , n. sæjt

de e sæjt tæ'

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seg

sæj ; pl. -a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

hàsleʃsèpa, dé va. ja.
sèya. Haselkäppar. de voro
ju sega. R. f. 86. / di. va.
kanske. lid. sèya. de voro
kanske lik sega (om sten-
kakor). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segel

sæjl, n., ¹- ed, pl. =, ¹- ar,
segel.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segel, s.

sægl

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

10. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segelfartyg

sègelfartyg n.

kap.-pär.-form. 1-1

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd

Segerhwa

1 Sæjorhùa, f. -n, pl. -hùor, -na, segermössa, benämning på en del af efterbörden som vid förlossningen kommit att fastna på barnets hufvud. I sådant fall säges barnet vara född med 1 Sæjorhùa och anses få tur och lycka i hela lifvet. Öja.

Per Larsson 1901. Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segerhwa

sègorhùa

(på nyfött barn)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segerhuva

sègorhùa f. sb.

(på nyfött barn)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såʔla ; -r, — ; — ; -d, -d. segla

segla

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

Sk. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segla, v.

sæ̀gla, sæ̀gla, sæ̀glad

sæ̀glar, pres.

sæ̀gla, imper.

sæ̀glad, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

120. 121.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segla

sàjla, =

N. f. 80.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reglation
s-

sejlaʃɑ̀n -en

de va sejlaʃɑ̀n i dɛ́n tíden

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seglivad

sæjlivad l.-or, m. och f.,
n.-vad, pl.-vadh l.-vada,
utan komp., seglifvad.

Flörana di e bära sæjlivada.

(l. Köpinge).

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Flära.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segna

sàyna, =

I förb. sàyna nér

han sàyna nér. Han seg-

nade ner.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

legna

2.
sæjna (- ar, - a, - ad) intr.,
signa, sjunka, digna.
1 2.
Djupen sæjna te mårken
ve de djupaste stèlen tok.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

2
plår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segna, v.

sæ̀jna nér

11.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segna

sayna ˘ nér, =

segna ner

han ˘ sayna ˘ rágt nér.

Hon segnade rakt ner.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sela

vb.

sela-áv och sela-pá

sela av resp. sela på häst.

ja-sela-ba-pá o

áv. Jag selade både

på och av.

K. L. NF. 7472. Herrestads hd

H. Herrestad Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× selakaçk

sèlakák -an

selpinne; se Rietz 561 H.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ selakack

silakack pl. -a

sèlakàk

selpinne

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

selbruten

sèla brígden

(om häst)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

selbruten

stàlabrigden

(om hàst)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× selbyxor

2. sälaböjsor, f. -na, pluralt, mansbyxor, som hållas uppe af hängslen; i motsats till byxor hvilka bloss knäppas och på hänga på höfterna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hälsingl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sele

sèla m.

M.-f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sele;

sèle, - ln s.

- a, - na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sele

sĭle -ln -a -ana

1. hästsele.

2. i pl. = bytshängslen.

ja ska bricka to sila ti di lgm

konstflätning förfärdiga/

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tele

Sele, m. -n, pl. -la, -na,
1) sele, dragsele, 2) bychångsel.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sele

sèlla, -en, -a, -ana

m.

l. sèla

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sele

sèle x1

sèlana x x1 best. pl.

hàstsele

x1 K. f. 86. x x1 M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sældön seldon

sældönen best. pl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86. / e. de. stärka

sældön? Är det stärka seldon? x)

x) Frågan ställd, an en person, som skulle köra ett par ystra hästar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

selgjord

skàlajàran best. sg.

(till hàstsele)

n. sg. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

selgjord

Ån. sèlgjór, ˋ – ˊ-an

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

selgjord

sèlajør, `– – ÷ en

bukgjord i hæstsele

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* selkark

²sːlakàːk, m., - en, pl. - a,
- na, selsticka, - pinne.
Nar di ²fːörde me tre¹skːågla-
vöjna då va di ²tvöjna tː
ha ²sːlakàːka. Bomma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

²Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

selkrammare

selkrámaren best. sg.

rum där selar förvarades
(på större gårdar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* selknagge

sèlaknágga; pl. sb. ˋ-˗a,

ˋ-˗ana

finne att hänga reldon

på.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

selkrans

sèlakrånsen best. vg.

(pl° finnar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

selmakare

sèlamàgarn en

man som tillverkar och

lagar selen

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

selstad

sk Lastån best. sg.

den del av hästtrygg, varpå selen vilar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seltyg

sʼlatʼöj n.

byʼhångslen

N. J. 90

Jfr tamptyg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seltyg

sɛltyˊ n.

Repr. på v. form. d—s.

sɛldon

da hada so dèled

sɛltyˊ. De hade tå dåliga

seldon. R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sel-öra

Sïla óra. pl. -öan

Sïla óra

vore ifästat selens ring vid bukgjorden

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sen

Sen l. 1-or, m. och f., n. sent

pl. sena och efter för, för-

1-na, komp. 2-nare, 2-nast,

// sen. De va ente förren för

sena tvillan mans som kom.

2/ senfärdig. Fro dé stalad

e di sena me hat di föda

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sen

sen, -t

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Komper. senare

pō-senare tid pō
senare tid. / dan. sent
n. f. 80. / o. gita. Det
är sent att skōta
(se u. skōta).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

sen

de e mied sènare.

Det är mycket senare.

K. f. 86. / de fik arbåja ifrå-
tìlla ja- mårenen o. tr-
sèna kvélan. De måste ar-
beta från tidigt ja morgonen
till sena kvällen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lena

Bʂna, f., -r, pl. -nor, -na,
Sena.

Dær hådde Bʂnor bod bråʂta.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sena, s.

sèna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

61.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sena
sb.

sèna f

--- en sèna som har
knèyded, sz (knutit sig).
n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sena

sènorna best. pl.

ja ~ har ~ ónt ~

sènorna. Jag har ont

i senorna.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sena

sb.

sèna f.;

sìnorna best. pl

K. f. 86/ dan. pressís, som. sìnorna

Jfr hälsena/ vän. förkórta. Det

är precis, som om senorna vore för korta.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senap
sb.

sénop

mala sénop mala senap

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

Ärenop r.

senap s.

senap

M Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 senap

Sénap, m., -en, utan pl.,
senap.

2 Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senap

sénop

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

--- en son hær kùla

o mala sénop me.

En sådan här kula att mala

senap med. / màlen

sénop malen senap.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senap

sínop

krusa sínop kross-

a senap

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

senap

Ån. sénop

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapfat

sknoga fåded

fat med krossad senap

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snapskar s.

snopakaur n. / pl. —

snapskar

M Arvidsson 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapskar

S. knopskår n.
rund
träkål bestående av ett
urholkat stycke trä, an-
vänd att mala senap i.
Man låter därvid en tung
järnkula rulla över sena-
pen. R. f. 86. x/1 Se senapskula

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senap Rula

sínopa Rúla

Rula aŭ krossa senap med.

N. J. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapskula

sénopskùla f.; -or

senapskula, -sten

till krossning av senap.

dɛ hå²de en sénopskùla i en trekàb

a sad a hå²ulde sa²u i kned. kùlan

sprant rant sa en slap a krỳsta pan.

dær kå²ne lè²ga en hal snes stè²na på

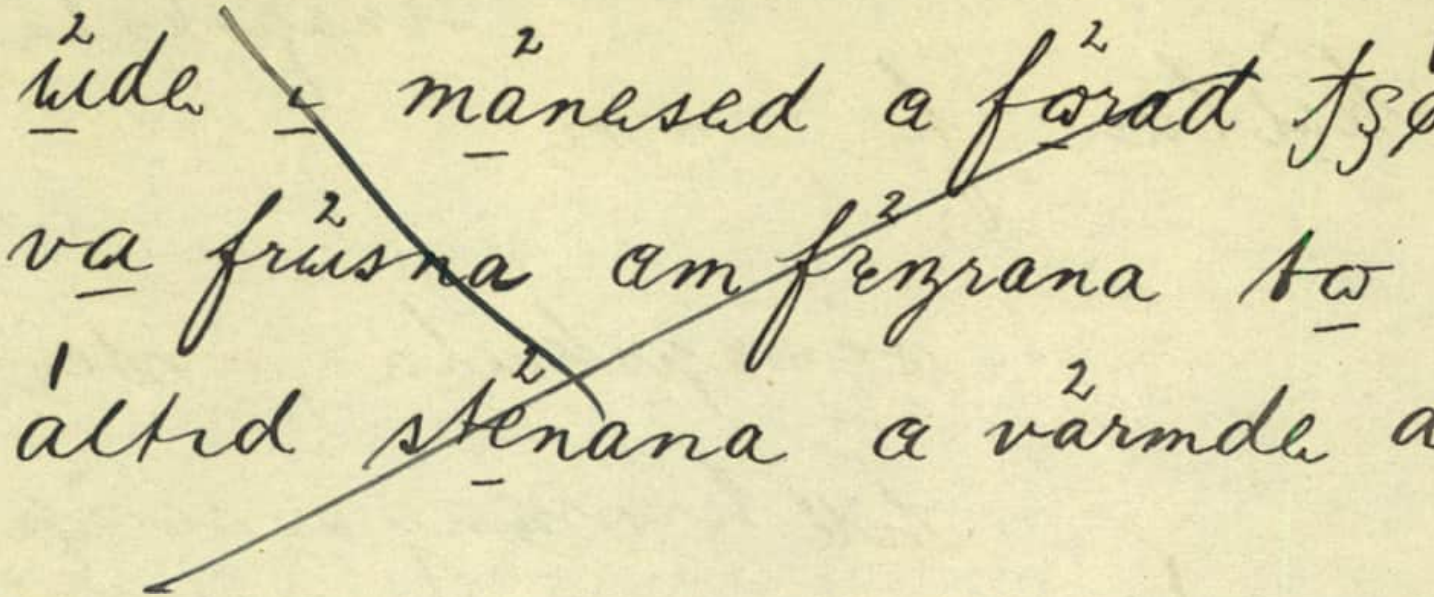
ånen. nær sa månana hå²de vå²rd

Vård!

M Arcskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapskula

1
sénopskùla, f.,- n., pl.
- lor,- na, senapskula, -lod
stor järnkula hvarmed man
maler senap.

2.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Senapskula II

Ude i månesed a forad fjärna
a va fiusna am fizrana tø di
åltid stènana a vàmde dam pau.

303 St. Köpinge Herrestads hd

Malte Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

senapskula

Ä. sénopskúla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapskula

sénopskula f.

tung järnkula med vilken
senapskornen söndermalas
i senapskaret (se u.
senapsstar).

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senaste

Sénapsås

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senig

sènad n.

fett av senor (om kött).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sensjabbig

senfåbed l. -or, m. och f.,
n. -bed, pl. -beda, komp.
-bedare, -bedast, sen-
fårdig.

Båna månefor e so senfåbeda, nar di ska fåda ned. 'öja.

Kåren.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sent

sent
adv.

tìlla òpa o sént u
sáŋ. Tidigt uppe och
sent i säng. Se närmare
u. × tidliga. N. S. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senväg

senväja pl.

Hört i ordspråkat:

jenväja e. senväja.

Genvägar äro senvägar.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

September

Bekkänbor l. bekkänbor

m., = i alla kasus, utan

pl., månaden September.

Allm.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

september,

sättsmor s.

ja lön gång i

sättsmor,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

september

sattámbor

103.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

september

satémbor (sic!) sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sergeant

fœrsån̲t, m., – ån, pl. – år, – na, sergeant.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Blåkulla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

servett
sb.

særvétor pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sex

bæjs, oböjl., råkneordet
säx. Äldre mål i nyare
saks.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

set

sājs (sajs), räkn., 6.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stiks

Ack
räken.

M. f. 84

Äldre sägs i Hallsteds hd ent.
P. Larsson och J. Bergström. J. J.

Nr 8025 Bromma Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sek

saks

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sexalnabräder

séksalnabrädor pl.

bräder av sex alnars

längd. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Åreskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sextio

sägste (ålder, numera knappast bruklight uttal).

Vänl. säkste

Jfr sexis, ä. form och saks, y. form, upptecknat av P. Larsson Listom allm. 1901.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sexton

sejstan, oböjl., räkneordet
säxton. Föråldradt ord,
numera sjuksstan.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sekton

Säjstan. räkn.. 16.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sekton

sèkstan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sekton

sèkstan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sekton

Sèkstan

I äldre mål i Herrestads hd sèjstan

enl. P. Larsson och Jacob Bergström.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sekton

sèkstȁn

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåtonde

²bæjslene m., -na f. och n.,
utan pl., ordningstalet två-
tonde.

²öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sektonkappa

Sèkstankàpa -an

mått som aymma 16 kappar

(kàpa pl. -or).

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ti

bi, m., 1 kn, pl. ⁼ a, -na, 5.

bil. 2.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ si
v.

si / 1-or, pl. si, sida, sit,
sid, m. adj., n. sit, pl. sida,
si, pl. -en) fr., sila.
di två kröskana e sida
i kvel. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1.* sí

sö.

sǫ, -an

mjölksǫl

sǫ́lan e. an. fǫ́lm, de.

renor. eg.nom. en.

Sǫlen är en skalm, det rinner

genom den (ett

M. f. 86 talesätt).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. x Si
sb.

Här föreligga
en ordlek, så tillvida som
sían, trol. också kan betyda
'sedan' (så förhärdas
i Sydöstskåne); jfr tys-
ka: Morgen ist ein Schelm.
Innebörden skulle i så fall vara:
man bör inte uppskjuta nyt-
tig "sedan".

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 x sz.
26.

sz, ± da, - t

sila mjölk

sí míltsen sila mjölken

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 86.

Hfr x osidd adj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sɛ̀kən, sɛ̀kəd, sɛ̀ka sɛ́dən pl.

sådan

sɛ̀kəd ət hɔ̀l tɛ tɔ̀s !

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sˊkor sˊcken pˊ.

sˊkor en stor spˊflua ! Sådan

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sicken
pron.

sí̲k̲en

sí̲k̲en en dá̲n = å vilket sätt?

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sit, sitt, sitta

sitt a.

sitt(-länd)

dör e de sitt.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sid
adj.

sått n.

låglänt och vattensjuk

där e sét

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sid
adj:

sĭt n.

vattenmättad (om terräng)

dær ˌ va ˌ so ˌ sĭ't o ˌ gå.
Där ver så fuktigt att gå.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 sida s.

te sies

till sidan

å sido

den skåle va sa dærna

lide te sies (åsidosatt), hurn va

ente sa astemerad sam de anra

tjänstepiorna

M. Åreskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida
s.

best.f sg. sidan (oblik form t.)

de e på dina sidan egen.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida, s.

sìa, sìan,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

57.67.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sìda
s.

sìa, -an

di som kan lìda pìna
pæya ve sìan óm ---

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida

sìa -an

sa sant som ja sedon hær

va sian om dina pòsen

a sa vàgàn mit på gòled, a

vöven va sian.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida

sia -an

nue e den tomt for folk ve
hin sian .

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida

sia, -an

--- sa la dan ét hus po
hár sia óin

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida

sìa -an -or -orna

i bet. fläsksida, -stycke

ja han fria sior i Skonsténen (ett
sätt att lura en annan att tro, att han har
fyra sidor rökat fläsk.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lida
s.

sìa, -an

--- lat ta sìan ---

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida

sia, -an

nu kan han sål springa
va sian om.

--- a gruvon va bägga sion om väjan.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida;

sia, -an s.

-or, -na;

på hin sin

vajen; på andra

sidan vägen;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida

sia -an

i prep. uttryck: sian

på dena sian om

(sia och i Bara hd)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lida

sia, -an

fruentimmorna sad altid dö
va den nära sian.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sìda

sìda, ˗an, ˗or

Gen. sg. obest. ˗as i förb. t.ex. ˗as

till sidan (se ex. s. lapp IV)

vbv sʒan, óm vid sidan

om. / dv gle' tv ènа

K. f. 86. / sʒan. Det gled

till ena sidan. /

já hade harfál sʒan.

Jag hade benen i sidan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

sida

hon - har - sided -

va - sìan - óm kózen. Hon
har suttit vid sìdan av kungen
(under en middag)

D. f. 86. / eftersom - sìan
kàsa, so - kåsa - jå - ja óse.
Allt efterom sìdan (av halmstac-
ken) gled, så° gled jag också°.
D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

Sida

de va en lèjtja
de hada träfad
på sèan óm. Det var en
tur, att det hade träffat på
sidan av (?: blodaDorn).
K. f. 86. / hon va ena på
sin sèa. Hon var den enda släkt-
medlemmen på sin släktsida.
K. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

sida
sb.

Tjgora, ti, sìes
kòra åt sidan. K. f. 86. / sín
krèv, de, óp va, sìan óm.
Sedan krop de upp vid sidan
om (nst). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidenband

sidenbån

gråna flätor med
röda sidenbån. i.
Vackra flätor med röda
sidenband i. K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidenblus

sidenblus

han svänger sig
sidenblus. Hon svänger sig
(stolt som) i sidenblus.
K. f. 86. Se närmare u.

Svansa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sidländ

sälänt n.

vattensjukt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sidoben

sjaben m. j. pl. =

roven

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidoben, s.

sàaben

=reveben

61. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidoben

sìabén n.; pl. =
reuben

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidobrodd

sjöbräda pl.

bodden vid hästskons skänklar

Jfr tåbrodd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidobänk

siebänt - en - a - ana

siebæntf etc.

Högestad, Söwestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidobänk

sidobänk -en -ar -arna

3906. Sövestad, Hemestads hd.
J. Berghem 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 sidovind s.

sidvind

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sig

mon.

Starkton. sæj el. saj

Svagton. si

sotanéra si = försörja sig

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sig

reflex. pron

Sej' skaltonigt, si' svagton.

kum ba ett ifrå si.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sig
pron.

sej Stenkyrka.

si Svaga.

i 3:e pl. användes dom ss. refl. pron.:

di hade sél måden me dom.

Nr F003. Borrie. Herrest. hd
Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sig

si

svagtonsform

di fek skàfa si hǽa di kòne.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sj

sl (trygdear.)

han e so drùsad
a sl. Han är så sen-
färdig av sj.

n-f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sig
mon.

svagton. si

di e si ligg gvon a'tt

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sig
refl. pron.

svagton. si

han hade ett hus för sig själv

lädja si

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sè'g

sè tryckes.

säj tryckes.

so, sàfta, ja dé, sè.

Ja° saftade jin dära tej.

Ö. f. 86. / àta sè! Akta

er! (meddelerskan

till en adertonårig yngling, som hon gå dansa).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

sid, nöta o, své, si! sig

Sitt inte och få klädema

svedda! (meddelerskan till

en adertonårig yngling, som

hon ej duade). K. f. 86.

var, o, én får, vara, gå,

nök for, säj. Var och en får

vara god nog för sig. K. f. 86.

bren, si nöta, èrik. Bren är

inte, Erik! K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tigg

bi-dz, m., 1- kn, pl. 2- a,
- na, kaströn som blott
har 1 testikel.

Stenm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sägill

seyl l n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sina ; — r, — ; — ; — d, — d.

sigma vb

hår va en kvinna hår bårta trolla

± kabusa, som kåne ask sina.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

signa

sina (-ar, -a, -ad, -ad, pl.-ada
l.-ade, -a, pl.-a l.-(nen) fr.,
signa, genom besvärjelser
bota sjukdom.

Läkaren var hos en plog o
blyfs sinad, men de jalp
gav ente. Bomma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

signa
vb.

sìnja, =

utöva signerier (för att bota sjukdomar)

de kona, sìna, har va
én kvìna, bynta jens
pärs, dän hon kòna. De
kunde signa, här fanns en
kvinna, Bergta, Jöns Persons hust-
ru, den hon kunde. R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinekvinna

sinekvinna f. i -or s.

kvinna som kan trolla,
"klok gumma"

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

signekäring
sb.

sìnatsjæriŋ f.

kvinna som utöver signerier
(läser besvärjelser över sjuk-
domar)

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 sinorska f. ; -or signerska s.

kvinna som kan trolla

" klok gumma "

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* siklut

1. bi̲ke̲lu̲d, m., - ku, pl. - a, - na, sildut.

2. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silat s.

sagt

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

69.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sikt

sajt, 1-an

mjölsikt

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sikt

{sajt; pl. ~or l. ~a sb.
sajt
mjölsikt

K. f. 86. / finare sàytor siktar med små hål. / grò̀a o. fìna sàyta grova och fina siktar. K. f. 86

en grò̀or sàyt o. en fìnor sàyt. / En grov mjölsikt och en fin mjölsikt. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siksta ok

såfta ; -r, -i — ; -d, -d.

sikta

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sikta

sājta -a-ad

(sikta mjöl)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sikta,

sæjta, -ar, -a, -ad,

ja kan änte sæl-

sæjta,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälta, d.

sälta

(mjölk)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

19. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sìkta , =

1. sikta
sb.

(sikta med gevär)

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sikta
vb.

sàjta, =

sikta mjöl

de. skole. sàjta mélad.
De skulle sikta mjölet.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 säftebrø 1 n. i pl. — siktbröd s.

bröd av siktat mjöl.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siktebröd

sållebrö, -ed

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sïktabröd

sàytabrø n.

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sikt mjöl

sèytamél n.

siktet mjöl

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säla

sälja, = , ad

säla – mjölk sila mjölk.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sèlja

sèlja f. ; pl. ˋor sb.

sólja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sìlja f.

sòlja

N. f. 87.

* silja sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

bilsk, n., -d. utan fl.,
bilke. Allm.

silke

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silkeband

silkesbön, n., -- ed, pl. =,
-- en, silkesband.
Fruentimmorna hade silkesbön
på trojorna. Bromma.
Alm.

Alärr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x silketorrklär

silketårkle

kurrstklär el silke.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† silkelad

silfsela, n. -, -d. pl. =, - n,
färgadt silkesband hvarmed
ungmör smyckade sitt hår
vid högtidliga tillfällen.
Bruden hade gröna silfsela
som hängde nerod ryggen.

Bromma.

Stärk.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silkepapper

silkepåpor n.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silkesschalett

silkesfalett

sidenschalett

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Silkesgalet

Silfgesalet. pl. -or

(anv. vid konfirmation på 1890 talet)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silkesjalett

silkesjalett

sidensjalett

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 * silketorkläde

silkeslöja, n. -n, -d, pl. =, -n, silkesduk, fyrdragsformig huvud- el. halsduk af siden. Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*silketorrkläde

silkstorkle n. sb.

sidenschalett

Sv. silkestorkla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× silketorrkläde

sb.

silkestorrkle n.

sidensjalett

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

sil, f., 1- en, pl. 1- or el. 2- or,
- na, sill. En fe ett par
sil-or o en mark bro.

Sk. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sill

sil. 'an

sil'an stå inåd bonnahålm te.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

sil, f., 1- len, 4/ utan pl.,
kollektk., 2/ med pl. 1- or,
- na, sill.

Kwinnan la två silor åt två
månsor. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sill

sal, Lan

sprèga sálan avlägsna
stein och inälvor från
gricken till, innan den
ätes.

M. J. 99.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sill

sil, -an m. sl.

(): so tar já den störa:
dvs. om du tar den lilla).

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. sill

sil, -en, pl. -or sb.
(en fisk)

sil o. pantoffelor sill och potatis. K. f. 86. / sil o. en fjärdedel sill och en brödskiva med ättiksfolie på. K. f. 86. / två burkar sil två burkar till K. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. sill
sb.

spedza ~ sil

"spicka" sill, ta bort skinn och inälvor från spicken sill, innan den äts. / sil o. törr

sill och torrk

K. f. 86. / han ~ ad ~ flera sillar.

Han åt flera sillar.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sill

sb.

sìlor pl.

en slags små kryp som
håller till i gamla böcker
(d: de äta upp bläan.
De äto upp bläden).

R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sill

sek, -ar

rätta sil riktig sill

R. 6. 22.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Yt. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) sill

Genus tycks vachla sb.
mellan mask. och fem.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sillabräda

sìlabrǽda pl. -or

bråda varpå man åt salt sill;

sillabrådorna lades på bordet.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sillafödning

?
sil-af-öing, m. -- ar, pl. -- a, -- na, på hösten född fast.
4.
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till-lake

sil-al-åge, m. -n, utan pl.,
sillake.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillake

sìlalàge m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillake

sìlalåga

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillaman

sillaman . pl. -a

sillmånglare, man som kör omkring och
säljer sill.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*Sillaman

sb.

sìlaˌmånen; ± — mènen

best. pl.

ambulerande

sillhandlare

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillapp

sil la läp

linne =

den lapp i en mjölkväg,

genom vilken mjölken si-

lades.

N. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† sillaskäl

sälafel r. ; -a

simbläsa

sälafelen ägh ve rygdzen.

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

Sk. Köpinge № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I sillbräda

sillabräda, f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

en brädskiva, ca 60 cm lång o. 15 cm bred, med en urgröpning i mitten för sill och skalade potatisar, och en urgröpning vid vardera kortsidorna, en för oskalade potatisar och en för potatisskal. Användes i st. för

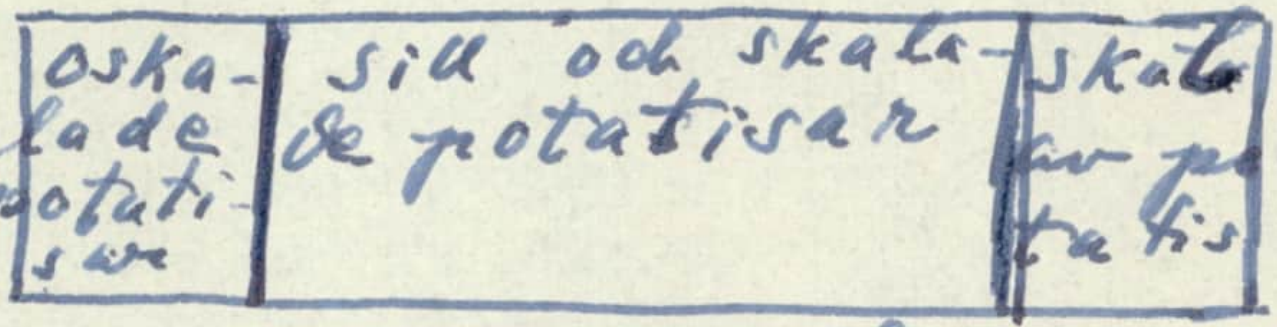
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

sillbräda

tallrik, dº sill och potatis serverades.

m. f. 90.

Sillabräda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillbåt
s.

sìla bâd, pl. -a

båt för sillfångst.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sill doppa
sb.

sìladùpa f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillgarn

sil²agårn, n., -ad, pl. = -en,
sillgarn, - nät².

för håde vi hörsahångka
te sil²agårn. (Kl. Köpinge)

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sil-gam

Silagåin, n., pl.=

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 sillgarn s.

sillgarn n. ; pl. -

sillnät

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

Sk. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillgarn

sill-a-gårn, n., pl. =

garn för sillfångst

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silkorg

silakör, m., -en, pl. -a, -na, silkorg.

en liten silakör fol me snäckor kostar fyra kronor hos kusti i stan St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sill-lake

sillalåge, -an.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillnäcke

sìlanäke

vi tø' en sìlanäke

kabusa

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillprångare

sìlaprózark m.

ambulerande silkesförsäljare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillprångare
sb.

sìlaprózare m. ; pl. =

ambulerande sillhandlare

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillrumpa

silarömpa, f. -, -n, pl. -por, -na, sillstjärt.

glutana fisk hors en silarömpa o nuna pantoflor i sul häda pi sänte.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillatallrik

sil-a-tal-rik, m., -en, pl. -a, -na, silltallrik, fallrik hvarpå sill serveras.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillatynna

?silatynna, f. -n, pl. -nor,
- na, sillunna.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silver

sel, n., 1 ed, utan pl.,
silfver. - Föråldradt. Se
silfver. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Blåm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silver

sul (syl?)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

selver

sélvor n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silver

sílvor n.

N. f. 86
n. f. 80.

Ingen av meddelarna kände till någon annan form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silverbägare

sylbœ́jare, -an.

pl.=, -arna

P. L. 1901. 300. Bjeresjö. Hennest. h5

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silverbägare

selbéjare, m., -n, pl. =,
-rna, silfverbägare l.
- tumlare. Bromma.

Sjelbéjare, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Silverbälte

selbält, n. -t, -d, pl. = -n,
silfverbälte.

bruken va kläd i måljor
o särsasäl o trinst hors
o strigla hörs o selbält.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Baersjöa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silverkedja

sùlvorʧʂédja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Silverkedja

Silvorstsådja f. Lsb.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Silverknapp

Silkknäpp -en -a -ana

Nr 3906 Högulås Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silvermalja

silvormålja, pl. =-or f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Silverpeng

Silverpeng pl.-a

1:a leden repr. formad.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* silverstölta

selstulta, f. -n, pl. -tor,
-na, eg. silfverplölla, -pelare,
men äfven kort silfverten.
Sårarna hade at lant skrava-
bàn me selstultor i snona.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* silverkedring

selfpäding, m., -en, pl. -a, -na, silfverkädja.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Häst.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[2] sälvaskaft n. j pl. – [x] silvskaft s.

solvskaft

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sim s.

sm r. j ² a

snöre, rep.

¹ ²
langs ad garned e dær sima,
¹ ² ¹
dr e ban snöda hopans au hampa,
² ¹ ²
apo simana srdor jærnkulor, a dær
apa e kark.
² ¹
po den östa simen e dar kark a
² ¹
po den nästa simen jærnkulor.

M. Aresköug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

simma vb

2 1 2
Simma ; —or, —; sumde ; sumt.

simma

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

Sk. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lìmma

Sùma -a -ad

Sa lå dan flèra vilånor
a sùma hår

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

simma

Su²mma /- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l.-ada, - a, pl. - n l. - mes,
pres. particip su²mmes) tr.
och inh., simma.
Rå¹smes su²mma en ral fjä-
ringsväj ut i sjön.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

plär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sima

sima, simda

han, kan, sima, lösa

ut. Han kan sima

långt ut.

M. S. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Simma
v.

simmå -å -åd

plöjkorna di simmå

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Simma

Simma -a-ad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1ɛ26-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sìmma

sèlma, =

N. f. 80
K. f. 86. / selma, éld simma

ut. N. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

simpel s.

sˈimpel, sˈimpelt, sˈimpla

simpel

hon draˈs saˈ sˈimpelt

(hon handlar så simpelt)

M. Areskoug 1926.

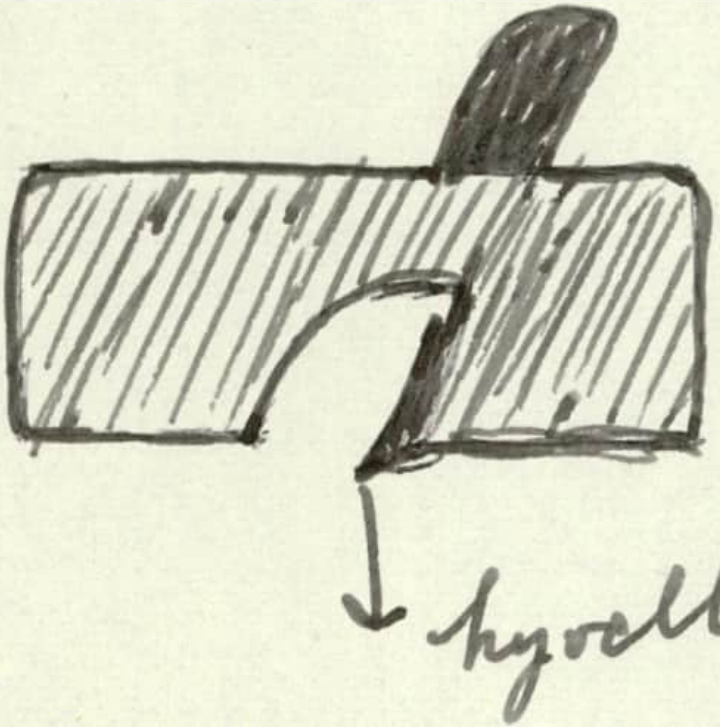
St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sïmshöwl

simshyvel

hyvel aŭ fasa kanter med

M. f. Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads ho

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuk
adj.

= sinande, sjuk
(om ko)

Se "sän adj.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sin
gron.

sizn, sizt, ±a

so hade de här sina stäka. Så hade de (d: torparna på den gemensamt brukade ängen) var sina klövestackar. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sin

sin bet., sin obet., m. och f.,
n. sitt bet., sitt obet., pl. sina[2]
bet., sina[2] obet., pron. poss.,
sin.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sina

vb.

Sina ko, börja

ko att upphöra att mjölka

Se × såna vb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sina
vb.

(om kor)

Se ×säna vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

* sìngla

sìzla, = vb.

sy knapphålssting över de
lappar, som utgör ytterhöljet
till en hemmagjord boll (in-
nanmä"tet bestod t. ex. av
tyglappar och korkas).
dr. sìzla - dòm ùldanpo
me - trá. Man singlade

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ singla

singla -a -ad

betydelse 4.

de förmögnare barnen hade singlat

lekbollar, nyckut vaxna.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× singla

Dem (d: bollarna) 26.

utanpå med tråd / ja, sizla

fina bòla. Jag singlade

fina bollar.

K. f. 86.

c1

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Slåk

Slå slåk

en lek: man tog en flat sten och slog den utmed vattenytan, varvid stenen kunde göra fem hopp innan den sjönk.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*sink
sb.

sizfs

I uär.: sla, sízfs kasta
→ö
smorgas (med smö flata
stenar) R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinka

sinska, s. -n, pl. -ssor, -na,
sinka. Till skosula.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sinka

sängkor pl. sb.

järnskenor under träna-

skorna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinka

sìŋʧa, ˈ-an, -or ~ sb.

klackjärn

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinka;

sèyfja, -ar, -a, -ad;

kopfoga;

dèn Lòudan è

sèyfjad

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinkad

adj.

sjuttsad

försenad, fördröjd (t. ex. i sitt arbete).

han ble sjuttsad a. arbájad. Han blev för-

drójd i arbetet. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sinkadus

sigkadús

ett slag på ónat:

fa en sigkadús

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinnad
(= lågad)

sìnjad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

95.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinnad
adj.

sìgad

håågad (för nyt)

ja, va - nìta sìgad. Jag
var inte håågad. K. f. 86.

Jfr omsinnad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinne, s.

szy

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

69.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sèppla
vb.

sèvla, =

Pres. sg. -ar

dricka slarvigt, så att
vätskan etc. dolis rinner
ut igen vid förmjuk-
na (om djur och mani-
kyr) d.v.s. står där o-
Nr 7474 Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960
sèvlar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

* sippla

ob

sèvla, =

l. sɛ̀vla, =

? sorpla, dricka slarvigt så att en del av dryken rinner ut genom munpor-na. / O. dr. sád so-dár o. sèvla. Od de tat så där och sorpla (om småbarn). D. L. Hs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

x sippla

han, svvla, ä, sv.

Han förplade i sig.

N. f. 86.

stån inte där o. svvla!

Stå inte där och förpla! N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sirap

sirap, -en

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sirap

sírap, -en.

en stór bork sírap

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sirap

sirop, m., -en, utan pl.,
sirap.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sirap

Sirap -en

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sirap

sírap, ⅄ – en

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sirapsmål

sirapsmål, m., -len, pl. -a, -na, brödskifva med sirap.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sirap-mat

sirapamåd.-en

bötskiva med sirap.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sirapsmat

sírapamåd -an -a -ana

brödskiva påbredd med sirap

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sisare

sisare, -ar. pl. =. -arna

mindre sat: jfr. sät sås

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sìsare

sìsare -an

sat (mindre).

de va èyan sìsare; de va

en sás.

(kåmf. till fårklippning)

Nr 5118 Högestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sîsare

Sîsare, -n

sax (mindre; en större kallas

sås)

4062 Bjeresjö, Hemestads hd

(Steiman).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 sisare r; pl. —

× sisare S.

sak av modern typ.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tisare

2

Bi-sark, m., -n, pl. =, -rna,
liten sax, brodersax.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sisare

Sìsare m. 46.

"vanlig" sak i motsats till ullsax (sas); mindre sax

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sisköl

sí'fùl, ' ' ad sb.
(från mjölksil)
mjölkrester blandade med
skölj'vatten.

Kàtona fík ált sí'fùlad.
Kaùcrna fick allt "si'ekö"let."

K. f. 86.

Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Si-skölj

1
Si-ffel, n., -ed, utan pl.,
den mjölke som vid silens
begagnande fastnar på
silen och efteråt afsköljes
med vatten.

je 1 kånjen si-ffeled! öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sist

sist

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

69.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sist

adj. o. adv.

sist

den siste

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sist

slist

te sísta slút

den síste mèunádan

på den síste ran

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sist

sist

tack för sist ! (då någon kom och hälsade på såkl eller gorde vännen gingo de fram och togo alla i handen och sade Tack för sist !)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida II

Han gå å taekan fålk fån sist fån
tjyd å brö.
(om en person i tjänande ställning, som
går och hälsar på gäkningar)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sist

vist

adj.

de sista åren under de

senaste åren.

N. f. 79

Nr 8023 Söves:ad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sist

sist

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sist

ja' va dan minsta o sista

neuta . tg. de sista

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitt

sist

den som båda den te sist
han dö

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slät

slist

adj. & adv.

4062 Bjeresjö, Kristianstads kl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leit

sist

di siste åran

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sist

sist

di som både dem sist di
kom o/e te sövesta

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sist

sist

sísta best. m. sg.

sísta best. f. och n. sg.

sísta best. pl.

i vår sísta tid

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sist

sist

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

den. sista dan. Den sista dagen.

n. f. 80. 2. sist förra gången. K. f. 86.

de sista årna. De sistaraderna på en åker. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. sist

n. plòka ùte de. sísta.

Vi plockade inte de sista
(d: äpplena). R. f. 86.

här e. de. síste. Här äro
de sista. R. f. 86 / de.
síste på flàskan. Det
sista på flaskan. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

sist

ga - tr - sist

besöka eftermiddagens

mässa

högmässogudstjänst.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sista

sísta, f. och n. sísta

de sísta lásad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siste

siste

den siste

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siste

sísta , f. och n. sísta

dìta sísta

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siste

síste, f.n. sísta

nést de sísta kúsed

den sísta, fem.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sèda. -or. sad.

sup. sèded

ja bør se trèt nær ja har

sèded øje let.

mor Nils Nils'

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

pret. sad

han sád po en pájafjista
nar han ád

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta
v.

pret. sad sup. siddad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta vb

sr̊da ; ¹or, — ; sad (sẘde) ; sẘded

sitta

ha sr̊dor ¹ a vr̊jar far ²

M Arcskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta vb

sæ²da ; ¹-or, - ; sad (sö²de) ;

sö²ded

// sitta

hør sæ¹dor vɛ ner !

2/ sätta sig

= låt oss sätta oss här !

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta ob

sr²da ¹ap

stiga upp

²ola, srd ¹ap a gak te ²sånbars!

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge N. 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sedda pret. sadd, sup. sedd

di sadd a bänt dom

(nämd. silkgarnen)

den hade sedd på en hönä

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

sèdja, sad — sitta

vb.

Pres. -ar

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

de skola flya, óp po pèjana o, sèda for, nåten (om hons). N. f. 79.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

sitta

dér sédor-én (d: gro-
vb.

N. f. 79. part).

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sèda pres. sédor

m.f. ca 1880

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta;

sèda, -ˊ or, sad,

sèdd v.

hum sád o vǽr;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta
v.

sèda, sad, sèdet

m. f. 1870.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sèda sad sèded

Hön po barra, han har kommed över
dåi di tjustelie har söded.

jfr. köpstelig.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sitta II

sẹda i mòrtje, se under mórk.

sẹda a sàwa

sẹda po ẹ́n grọ́ng: maj kan di ente
robba, fåm ja sidon po ẹ́n grong
(egen gunn)

Nr 3906 Högsåt Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sɛ́dɔn kɔ́rt = han god ekonomi.

sɛ́dɔn lǿst = han dålig ekonomi.

sìɛn kunɛ di ènte sɛ̀da pɔ
rǿwɛn pɔ èta dɔ́.

Nr 3906 Högsätet Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sèda, sad, sèdad

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sup. sedad

min mora han sedad med
hen öpa på låwtad a vöut.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sèda . -or

i bet. bo, vara bosatt

han sédor dáer nù; han
sédor nere va fjèllegù .

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

inf. sèdà

(Glans.)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta II

3 pl. di sått a gått

glans.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta

sēda l. sēda (1 dor, pl. 2 da
sad, pl. sūde, sūded l. sēded,
sēd, pl. 2 den, pres. particip
sēdans l. sēdans / inth.,
sitta.

la bōra ēblen sēda, dē
slōr ja di! 2 Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåss.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta 2.

sida,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

47.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sèda, sup. sèdad

Hven sèda samme medd.

g. f. 1865.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

L. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sida pres. sedor

han e ega i stån a sedor
a skiévor .

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta II

nu sidan di här som hälst

i: i kyrkan.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sèda pres. sédor, pl.=

f. f. c-a 1880.

om di gar dîd a sedor a sâwor ---

i: i kyrkan.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sad, sudad

Pres. sg. sädor

dragana sad och bored

Drängarna suttio vid bordet.

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. sitta

so ~ sád ~ hùm på ~
stólen o ~ gämra ~ sg. Ja°
satt hon på° stolen och jäm-
rade sig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sèda, pres. sédor, sad, pl. =, sédad

pres. part. sédanes

ble sédanes

eller sèda, sédor, G.N.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

i bet. "bo":

han sidon på åldordomshämmad

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sitta:

vi kan fæd sedad èya

liàsoin init pa vintonan --

ja kan lidzed a sedad a gæd.

kan va sa stæn, sa kan sæd pa
æsæled a æd.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta:

i bet. "bo"

di stàklana som sád hér

I: i fattighuset

gu jèlpe dí som sád hér.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Si'tta

pret. sad blei sat fr ord som
börjar med -d:

den sát di på stèná a
spèlá for dom.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sitta:

Sédan en fan léya, så
fan en ónt i néven, a
lidzan en fan léya, så fan en
ónt i knùttana.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta:

imper. sg. sed!

ne vänse gå a sed!

vi lå i mödz a vi såd i mödz.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sèda = bo:

dær sédor han, a dær
han han mýla pø dan ène
èinen.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. sitta

vi sad ó̲p klokan fém.
Vi steg upp klockan fem.
K. f. 86. / sida ó̲p stiga
upp ur bädden. ds. /
där kona fock sitta.
Där (= på vagnssätena)
kunde fock sitta. K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. Sitta

de, sad dær øpa
pa torgad. De sutu dær
ypa pa torget. R. f. 86. /
sidad, iga suvit "inne",
suvit i fängelse. M. f. 80. /
han, sad i, årltan år.
Han sat i fängelse i ader-
ton år. M. f. 80. /

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. sitta

vi ha sedat o
sått sed sdå. Vi ha
suttit och sagt det i dag.
K. f. 86. / du såd vist på
håred. De e vist på
håret (om gnetter. Lusägg).
K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Inf. Pret. Sup. sitta

sitta sat sittit m. f. 80

sitta pres. sitter

sitta

sin kona - ja - sitta här länge som hélst. Sedan kunde jag sitta (och tg) hur länge som helst.
K. f. 86.

so. sát - ja dær o. spèla.

Ja° satt jag där och spelade.

m. f. 80. x) Ff. nérsiden nersutten.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. silla

ägglan hum. sídor hár
áda o. gál. ägglan hon
sítter hár ute och gal. N. f. 86.
da. va. áte gat o. trá
pa. dén, om. dan.
sad. rát óp. Det var
inte gott att trampa pá den
(en fisk), om den stod rakt
upp. N. f. 86. Hedeboga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

Sitta

han sád só. Han satt på
det viset. K. f. 86. / en skola
sída pa:n dýna. Vi
skulle sitta på en dyna. K. f. 86/
ja har sidad o. sýt
2 fortiséks år. Jag har
suttit och sytt i fyrtio
år. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

sitta

ja kan sèda hår som
hélst. Jag kan sitta hur
som helst. R. f. 86. / gå sad
o sá, só nú. Jag satt och
sade det nu. M. f. 80. /
nyrened sad. va. èstran.
Nyren (i det slaktade svinet)
satt vid èstran. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

sitta

so sad-da-hórt ód
dæröpa. Så sæn dat (o: blå-
desplagget) hårt åt nyptill.
R. f. 86. / den, va, álor
bást o, sìda, på. Den (stolen)
var allra bást aü sitta på.
R. f. 86. / dær, va, gàmla,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX. sitta

som sad o. flätta. Det
fanns gamla personer, som satt
och flätade (d: s. k. duktråd).
K. f. 86. / Äv. i betyd. 'bo':
hån sad i svòmpahùsad.
Han bodde i Svampahuset /
K. f. 86 / han sadde ofta o.
vòxantåg. Han sitter (bor) på
landantåg (tf d. o.). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X. sitta

Han sád hér o tögda.
Han satt här och tiggde.
R. f. 86. / so sát[x1] dr dér o
sú, so drâda dr po
bórad. Så satt de där och
åt supan mat ur ett gemen-
samt fat så småningom de
på bordet. R. f. 86.
x) Ösm. dɔt f. d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

sitta

(en ~ mán), som ~ sád r. et ~ hús (en man) som bodde i ett hus (d:v:s hade någon gård e. d.) R. f. 87. / glùtana sad ~ o ~ kasta ~ ner ~ èdzakaga ~ tr. dòm. Barnen satt och kastade ner äggkaka till dem (d:v:s på fåglarna). R. f. 87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

sätta

han ~ sad ~ so ~ vb.

tús. Han satt så tyst.

K. f. 86. / di ~ sád ~ dér o ~

tùfa ~ tr ~ varánra. De

satt där och visade till var-

andra. K. f. 86. / han ~ fzùpta ~

da o ~ sad ~ o ~ ble ~ miljonér.

Han köpte det (företaget) och satt

och blev miljonär. K. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta upp

sr̲da ó̲r̲, sad ó̲r̲,

stig̲a upp.

han sad ó̲r̲ klo̲kan två

vi sko̲l̲a sr̲da ó̲r̲ klo̲kan ét

om na̲t̲an.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slita upp

sr̲da ó̲p = stiga upp

vi sad ó̲p va fi̲nati̲den.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta upp

sɛda o'p = stiga upp

... sɛda tìlia o'p ....

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sitta upp

di inotte seda öp klokan

hål fina om màrnana a

spèja

Nr 4878 St.Herrestad. Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

Sitta upp

en får vara glå vacända

inåran en kan seda öp a

fuita si' sål.

9. f. 1870.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitt bråda

sèdebǽda, -an

såte å vår, varjå våreska sitter.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sillertråd

sí̲lːorːtrå̲ sb.

tunn metalltråd, t. ex. i musikinstrument

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† sjunn

sann, subst., genus obe-
stämbart, oböjl., sann.
Förek. blod i nött. min sann,
min sann.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Sann.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

< sjàtta
sb.

sàta

skasa

sata, dom, ózan. Tchasa
dem undan! (om hons).

Jfr < skàtta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aréskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sjätta

Såta ; - r, - ; — ; - d, - d.

jaga kons o. dyl.
bort från ett ställe.

kum Såta kunsen au (bort)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. N. 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sjätte
sb.

Sjätte m.
struntkarl, slö och odugling
man l. pojke,
R. f. 86.
(o: en som sjätte vad
nontig en som inte var
till någonting).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gar r.

+ sjon

(svordom)

ni behövde min Gar
gelpt vas ása

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sjön

Gor

ingår i kraftordl nä min Gór

Nr 4878 St.Herrestad. Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sju

sju

1) sju (7)

2) (svordom)

du har min Sju såued läge.

M Arcskoug 1926.

Herrestads hd.

Sk. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sju

sju

sju å tjyve. 27.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjʉ

sjʉ, oböjl., räkneordet

sjʉ. Allm.

di sjʉ slåvan, de sjʉ slagen

(nämnl. kakor)

Skonska.

№ 300 Herrestads hd. Slätt.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sju

Sju

nomor - Sju nummer sju.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sjualnabräder

Sjúalnabrädor
bräder av sju alnars längd.

cn. S. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuda
v.

sy̆a

koka

sy̆a pantó̆flor

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sèya

sjuda
26.

koka

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuda vb

sya ; -or, — ; sådj , sådjde ; sådjan

sådjed

--da stå han a sådj koka

pantåflor.

ja har sådjed pantåflor.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuda

sy²a (¹-yor, pl. ²-ya, sø̄, pl. ²-ø̄, sø̄²ed, sø̄²en, m. och ƶ., n. -ed, pl. sø̄²na, sy, pl. ²-ø̄n/ ø̄., inf. och impers., sjuda, koka.

gat̄ o sy vos̄ en kop, mø̄r!

mø̄t̄ e grø̄¹den sø̄¹en.

de ha sø̄²ed i gry²dan en gø̄ plom̄p

Brodda.

Klärr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sju eller åtta

fulåta, räkneord, sju à åtta.

2. Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sju eller åtta
räknend

Julåta

7 à 8

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuelleråtta

räken.

Sulåta

sjö till åtta

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sjuhundra

Sjúhònra

Sjúhònra sjøla-rú. XI

Sjuhundra kilo räj.

N. f. 87.

XI Vid motsvar. accentering (od sjúhundra kilo vete)

H. Hofvestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuk

fug

han va jo fûg den mé.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuk

sjug

han blek sjúg, så han kom
på läsarstad å dö.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuk,

Gu̲g a.

ja va so gu̲g,
so ja trø̀dde ja
skulle kà̀ad ǿw.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuk

sjug sug

sjug å itubruden

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuk

Sjug l. 1- or, m. ah f., n. Sjugt, pl. Sjuga ah efter bor, för, 1-ga, komp. 2-gark, -2 gast, sjuk. allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuka, a.

Sug

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

16.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuk

fug. obest. pl. -a

kon jik for ändra fuga

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Bägor

Säg i pl. = a

sjuk

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

O. SO. genom. vr. borja.
ble. säga och to genom
så vi började bli sjuka.
N. f. 80. / vr. ble. go. nte
säga. Vi blevo ju
inte sjuka. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. sjuk

han - lödor han - e -
fingor. Hon låtsar han
är sjuk. X. f. 82.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuka
s.

Sjuga. -an

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjukdom

Sugdom, m., -en, pl. -a,

-na. sjukdom.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjukförsäkring

sjúkforsækring, -ar.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjukhus

Sughus, n. ,- ed, pl. =,- en,
sjukhus.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hair.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjukkassa

Sjukkåsa, -an

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuklig
a.

Sjuglig

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjukling

Sväglig, m. l. f. -en, pl. -a, -na, sjukling.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuklig

Sjögla

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjukskriven

Sugskriven

Senare leden resp. påv.

Årtur e Sugskriven

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjukskötterska

sugsjötorska

(Nyare ord i målet)

for kvin e ja sugsjötorska

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjunde

sjunde, m., -na fl. och n.,
utan pl., sjunde.
Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjunde

sjuna m.

sjuna f. o. n.

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjunga

sånga² / -gor, pl. -ga, sång, pl. sånge², sångad², sången, m. adj., n. -gat, pl. -gna sång, pl. -ger, pres. particip (inth.) sångande²) s. adj. inth., sjunga.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjunga

Sàŋa, prt. Saŋ el. Soŋ.

Sàŋad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjunga 46

fånga i -or, -, fång i fången, fångad.

fånge

sjunga

sa kåme de a fånge fängelsan.
glåtana de fånk po båsen.
ja har åbu kånad hørt nan mänska
fångad sam dänk kåne.

M Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjunga

sjonga

Hår en ful sjongor me sitt nåbb.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjunga

sjöga, sjog, sjögad

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjunga

sjöng, sjöngo

Pres. sg. -ar

... när de sjöng ... när de sjöngo

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. sjunga

sjǫ̀ŋka, sjǫŋ, sjǫ̀ŋd

Pres. -ar/Pres. part. sjǫ̀ŋandes.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sjǫ̀ŋa kòna, dv. sjunga

kunde dc. R. s. 86./han

sjǫŋ sá, når han kóm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

sjunga

Han sjöng så, när
han kom. K.-f. 86.
han kom sjungandes så.
Han kom sjungande med
hög röst. K.-f. 86. / en vïsa,
som ältid mår hon sjöng.
En vïsa, som mor alltid sjöng.
K.-f. 86. / de gick o skrålade
o sjöng. De gick och skrålade och
sjöng. K.-f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjunka vb

sönzka ; -or, — ; sanzk, sönzka ;

sönzken, sönzked

sjunka

M Areskoug 1926

Sk. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I sjunka

fäzka fäzkad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. -ar

Pret. part. fäzkan

Om ko, som snart
skall kalva, säges:

N. f. pl. kon - fäzkor.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

sjunka

hon-e-sjöskan[x].

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

x) Jfr la-ner i andra trakter av Sydöstra Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Gjunka

Pret.

Sjozk

Sjozk - nér gjönk ner

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjunka, v.

gånga, / gångad

Nr 4667 Bromma, Hefrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

31.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjunka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Sret. part. sjözkan ö.
om det förhållandet, att en
ko är nära att kalva: hon
e. sjözkan. D. y. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjusovaredag

sjus-awaredå, m., -n, pl. =,
-na, Sjusofvaredag, den 27 juli.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sju sovare dagen

Sju såwaredån, den 27 juli.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjätte

Sjätte

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjúti

sjutio
råken.

Dær va fjúti i lyjan.
Det fanns sjutio (får) i
flocken. M. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sjuttio
2.

Gu'ti,

Gu'ti, di ha ja kne'pt for
for lägge sin

(Svarade en gammal kvinna som sög ut att
vara 70 år)

Bromma

.Nr 5987. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuttio
två.

Sjuttio.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuttioett

Jutti'ett

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sjuttiofem

Sjutiofém

ja - fula - sjutiofém år.

Jag fyllde sjuttiofem år.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuttiotju

fyrtiofyra

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjutton

Sjutan

som lindrig svordom:

Sjutan

sjutton (17)

de va sjutan drd !

M Areskoug 1926

St. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sjutton

Sjutan

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sjutton

Gutån

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sjutton

Sjutån

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjutton;

Gùtan råkn.

dar va Gùtan Øgza;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjutton

sjuttan, oböjl., räkneordet

sjuttan. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjutton

Gjùtan

K. f. 86.

Gjùtan ár gjutton år.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuttonde

sjätte, m., -na f. och n.,
ulan pl., sjuttonde.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuttonhundratalet

Sjuttonhundratalet

Fars fjärde eller äldre
Fro- Sjuttonhundratalet.
Fars (Faders) kista är anda
från 1700-talet. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sjö

Jöu s.

yektakel,
dar va ên, sam
skula jöra jöu
ad Lm.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjäksen

Sjäksen

I utbr.: min, Sjäksen
(lindrig tvordom): min själ,
minsann.

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själ
sk.

mun ʃæl (tryckst.) i bedyran-
de utrycke.

di kan ja mun ʃæl ɲte sɛ́.

M. ʃ

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själ

sjel, -en

ja. di ha vad ve tinjed å lat sin sjel po
att di ha ente stålet nod; ja vårras
sjel liggjen i tinjhused i Hamsta.
(tabsatt)

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själ

Jæl

I swordomen men - Jæl

min själ dé kan - ja -

n. f. 87 / men - Jæl nöta sé.

Det kan jäg min själ

inte säja.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestads

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själ

fel, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
själ (ande).

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Själ

själ
sb.

I svordomen min Själ.

n. f. 84

Obs. Allmänna uttalet av själ
är Själ. J.J-s.

Nr 8025 Bromma Herrestads Kd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

själ

I sammansättningar:

mun-fél äldre o. lindrigare;
ä. av kvinnor;
mun-fäl yngre o. grövre;
nästan uteslutande
av män.

ämbäl anors-hänrikssjor-
mun-fél. Anders Henrikssons

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. själ

Hustru Emeli *1 sjor - mn -

sjél. Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

han - tó - m2 mn - sjél - om -

ármen. Han tog mig min
själ om armen. R. f. 86.

*) 84 år gammal

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själaringning

86.

Själaringning

ringning i kyrkan efter en

avliden.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själhund

Sulhånz, m., -ar, pl. -a, -na, sälhund, säl.

Sulhånzen han rensar fiskarnågana styzzom.

St. Köpinge.

Klarr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Själhundtran

Sälhonzaträn, m. -n,
utan pl., bältran.

Sälhonzatränen han njugnar
läred så brä.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hästr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själringa

fälringa /- ringor, pl.-za,
-ringde, -ringt, -ringt, -ring, pl.
- hn / intr. och impers, eg.
själringa, om den ringning
som med psyrtklockorna ut-
föres, då en person afbidit.
skölarnèstarkn sejatte si i
brèkn, men dær bi liavèl
fälringt for hn. - hum va'd dn
fälringde for i da? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själningning

Gelägning, -en

ringning i kyrkklockan för aoliden,
samma dag som dödsfallet eller följande dag.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sel, sela.

själv

vi sela

själv

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sel

de har ja sél vad mé po.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sel el. sel

ja kan sél vad mé' a kuad
po ís.

man kum sælde sél dozas fiskeí.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själ
mon.

sal

di hade sál mádan me dom.

(= med sig)

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sål pl. sàla

vil ènta prǿsten ha stædad
hæn, så fær han sål jòra-d.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sal

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sɛ̀l

han hade sɛ̀l jɔ̀ren

(näml. prästen)

han hade et hɯ̀s for si' sɛ̀l

løyor hèna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjàlv II

do vøvde di sél klé́a.

M. sèla

vi va ʃé́ stykan me àla, a
sa di sèla

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv;

sal pron.

di sàla pl.

di sàla gour ósa

ùda;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själ

sal , även sal (M.)

ela lada kuem jo sål kus.

de e val nåliare a slida ta si sål

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv:

di åd for dom sèla

de åto för sig själva

ja han sél låwt dom

lovat dem

Nr 4878 St.Herrestad. Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv:

di tva sàla

vi hada sá́l mä́d mé vos.

Tillägg 1956.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sel sal

di fallor an si sel, liasom gamla hus.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sal

kragaholmana di mol sal.

--- rausten som di sal stråg ---

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv II

ták sél a ajö' mé vos

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

1. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv pron.

sel l. sél

for se sél (sél).

N. f. 79. | nú ska já ga for m sél (gå avsides).

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sal

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv II

sel (jämte sel)

ja kan sél lèsa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sel

åv. med syftn. på pluralt

ord.

y. fàlva

dv. bägta. jo fàlva. De

bakade ån själva.

K. f. 78.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sɛ̲l

sɔ̲ ska vi sɛ̲́l gɔ a tyga

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sel, m., f. och n., pl. 2 -e,

pronom., själf.

de jiff am si sel.

hær kon¹or bæfft² di tu sel².

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

de skola bynorna sål kå.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

di fetj inte nå dom sål

(når sig själva)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sål

han hade èga bån sål .

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sal

han kona sál óra båda

fuga

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själv

sel (ä. pl.)

de röwda se sél
de rädde sig själva.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. sel

själv

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Själv refl.-form (äv. pl.).

gå'n själv hos bonden själv (ön han inte var för-skillt ung) / dén gorde hon själv e. n. f. 80. / ärnig

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

själv.

Den gjorde han själv i ordning. R. f. 86.

den lue - sål i - gárn.

Det löpte själv i garn (formade sig själv till garn; om ull- l. lintråden vid spånad). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

själv

dó spr̃uda ~ dr ~
félv blóad áw ~ s 2.
Da° sprutade de (= blod-
iglarna) själva blodet ur
sig. K. f. 86. / vr ~ rår ~
vos sél. Vi rå oss själva.
K. f. 86. / dr leor ~ sr ~
ìte sél. De lida
själva (om mycket många per-
soner).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

själv

hon gik o nöna
for sz sél. Hon gick och
nynnade för sig själv.
K. f. 86. / en bíd for sz
sél ett stycke jord, som låg
för sig själv (låg avsides).
K. f. 86. / stärkelse de rév
er sélv. Stärkelse det rev vi själva.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. själv

de tvinjas aw - sz - sél.

De (tå"tarna) tvinnas sam-
man av sig själva. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själva

själva prov.

själva strögen själva fi-
olsträken.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själva

sàlva l. sàlvə *)

da va sàlva bàlen.

Det var själva "ballen"

(munskolen i tummens för-

längning norrät). R. f. 86.

Selva, sólkor, selva i den öka

själve fan.

*) Manske bloŋ i vissa förb., se ex.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

självbjudelen
adj.

selbǿn

han, kom, selbǿn. Han
kom självbjudelen.

N. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

självbjuden

självbjön

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

självdöd

saldø

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

självrådig

sel-rådi l. -or, m. och f., n.
-det, pl. -dia, komp. -diare,
-diast, själfrådig.
Bomma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Olaus.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

självnådighet

sælrådighèd, m., -en, utan pl., själfrådighet.

Han ha, min fel, fød plejta for sin sælrådighèd.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

självspilling

sálspíling, m. -en, pl. -a, -na, själfspilling.

hvem vår¹ själen sálspíling:
hvem skúle² begrâwas som folk¹, sâ présten.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

självspilling

salspílɛg m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

självspilling

selspilling selspíl̲ing pl.-a

Rackaren kan ---- skola grava ner selspilinja i markasjelet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

själospilling

salspilig pl. -a

själomördare

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

självspilling

selspílɪŋ; pl. -ɪ-a m.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ själrspillingakrok

selspillingakrogen

det hörn av kyrkogården, som var avsett som begravningsplats åt självmördare, sedan de ej längre begravdes i markaskälet = sockengränsen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjätte

gàta, f. och n. gàta

van gàta vìka

(van och vìka äro regn. lån i
st.f. hån och ùnga).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjätte

sjätte

sjette

han e pɔ sjätta året

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjätte

sjätte m., -te f. och n., utan pl., ordningstalet sjätte.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjätte

fjäta mask.

fjäta fem. o. neutr.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1/0

sø. 1, s. 1,- n, pl. 2 - a,- na,
sjö.

1 Skägen vil ts sø.s.

2 Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2 Klåva.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjö, s.

ſø, -n; ≥a, -ana

105. Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjö

fø. -n

så gar fön for miad öjn

(om Bussjö sjö)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjö I

Sö, -n

1. Mvanliga namnet på havet, Östersjön.

nr, i mod Sön

2. Havsvattnet, översvämmande hav

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

se II

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjö II

Som jik ö'n a tö'
svènahùsed for dom.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjö
s.

sjø. -n.

spec. = havet

laxjon nèra va sjön

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjö
s.

fø. -n

vånad kön ifra Kragaholms

fö

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjö

sjö, -n

obs. i ortnamn obest. form:

kragehólms sjö

älsta sjö.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s/ö s.

Sø m. Søon

i bet. störtsjöar, översvämningar(?)

stöna Søon

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s/ö

Gl. -n

d vanliga uttrycket för havet.

gen.: gå te Gl's

/a hade lyst for Gl'n.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjö II

dæn skæi jo fǿn ig

Nybro

han gæ nér te fǿn a sǿgo op

lɛ̀ga. Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjö II

di sjön fön blåmår

(på förcommaren) ibl blommå v.

nar fön blåmår, ska de ärte

va beå a båda.

Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd

l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjö III

hàven har stód som en

fé har

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s/ö IV

Vi har fäd så lynt ifra Gön

(genom skyddsplanteringen)

Nybro

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd

I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sjö"

5:e

i sjö"

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2. sjö

sjøn best. form.

havet, österjön.

ti sjøs till sjöss

n. s. 80.

sjön e. ordöla. Havet är

oroligt. R. s. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. sjö

han ble ómkómen
på sjön. Han drunknade
på havet. N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) sjö"

ja hade åtta vad är sjös

n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sjöduchen

sodröken, m. och f., n.-ket,
pl.-kna, komp.-knare
-knast, genomdränkt af
hafsvatten, sjöskadad.
hvem vill 1/2 sköna sodröket
kafé? 2 Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sjöfarare

Sofarare, m. fl.=

Nr 1312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sjögast s.

Sjögäst m.; -a

sjögast

nær de va nöna som

sä²yta dam (drunknade), de va de

dar ¹yes ¹yen, sa kå²la de dam far

Sjögästa.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjöman

sjöman¹, m. -n, -ar, pl. -män¹, -en, sjömän.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sjöman

Gomán, -an

han hade vad Gomán

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjömärke s.

Sjømærke n. ; pl.-

1/ sjömärke

2/ märke på land,
för sjöfarande

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjöd

Sjön i bet. vattenmassorna:

Sjön sjönk snart ner på sjöbotten.

Sjön hade gått över hela sjöytan.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjør r.

+ sjön

(svordom)

ja min fjør e ja sa.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sjörupana

46.

Sjörapana best. pl.

Sjörupsborna, invånar-
na i byn o. socknen Sjö-
rup, Ljunits hd, Malm.
l.

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjöråˊ

sjöråˊ¹, n. ¹- d. pl. = ¹- r¹

sjöråˊ.

St. Köpinge².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s/öjuk

sofsug l. -or, m. och f.,
n. -sugt, pl. -suga, komp.
-sugare, -gast, sjösjuk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjöstar

fostå, f.,- n, pl.-stöer,
- na, sjöstad.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjöljuk

Løfzig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjöskumsfjipa

1
Sosskönsfjiva, sj.-r,
pl.-vor,-na, sjöskumsfjipa.
1
Grêven jiff o rödza pa sin
1
sosskönsfjiva. Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjöstövel

fosköwl, m., -kn, pl. -a,
-na, sjöstöfvel.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåvr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjövild

sjövild

vild och uppskuppen, vild

och galen

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjövädra

Sjövä'n, n.

vädertek tjänlig att vältas på sjön.

Om de va sjövän, sa stas, så lå vi

på sjön å sjöta vant vinka.

J. N. Nyl.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjöväg

best. f. sjövägen

vägen över sjön (havet),
alltså ej till lands.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skabb

Skabb

en hudsjukdom, som grasserade i Högestad, Borrie m. fl. socknar 1869 och tidigare.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skabb s.

skab

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

3.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skabb

skab

(hudsjukdom)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skabbig
adj.

skåbad
– behäftad med skabb.
K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skada

skå, f. -r, utan pl.

skada.

dær e inzen skå fæd.

2

kömma tå skås, komma till skada.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skada

sb.

skàda; pl. samma.

Ramsa-ord

I andra Skåne-mål finns en genuin form skå d. skåa.

D. f. 86.

Jmfr. som: dí va skàda.

Det var skada.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skaff

skaff

en person som skaffar pengar el. varor åt huset.

i talesättet:

Mannen ska hïda skaff å kvinjan ölägg.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaffa

skàfa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaft

skaft, -ad. pl. =, -ar

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaut n. i pl.–

skaft s.

skaft.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaft n; pl. = skaft sb.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaft;

skout, -'ad s.

- , - -m;

da tə da ti skóut,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. skaft

skaft, -ad, =

at. alógt skaft ett av-
långt skaft.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skaft

skaft n. ; pl =

vid vävning

där va fyra skaft.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaft

skaft, -ad, =, -an

M. y. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaft, s.

skaret

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

5½.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaft

skawt, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
s/ skaft. Kan du jöra² et skawt
åt min le²?, 2/ strump- l. stöfvel-
skaft.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901

skär².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skakel

skå²gel, m., -en, pl. -gla, -na, skakel, 1) vagnsskakel, 2) dragstång som förenar spinnrockens kamp-inrätning med hjulaxeln.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skalel, s.

skàgal

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

23. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skakel

skàgel, ≐ - en, skàgla,

skàglana

dan - èna skàgalen.

Den ena skakeln.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skakel
s.

skàgel -en, skàgla, -ana

Nr 4878 St.Herrestad. Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skågal r.; skågla skakel s.

skakel

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skakel

skàgel -an

dær va ad hûl i skàgalan.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skakel II

skägal, också i bet.

stång som förenar spinnocks-

gaffel med trampan.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skakel.

skàgel, - ln s.

skàgla, - na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skågeljärn s.

skågeljärn n. i pl.

järnet på spinnrock

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skakelrem

skàgelrùemor pl.

remmar på hälla skaklarna

fast vid selgjorden

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skakelrem

skägalrämm ; pl. ¹ – ¹ or

R-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaul n. j 2 or

skal s.

skal

håvraskaulor

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skal
s.

skål, -en

vi kökte ma skålen på.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd.

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. skal

skal; pl. ~or, sb.
~orna

om skal på potatis, ä. om skal på rädisknor

skalorna på rädisskalen (som togs med i mjölet vid samtaget mjöl).

D. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

skal
sb.

Genus mask.

Gäller ä. knæskäl knä-
skål.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skal

skal; pl. -a adj.

ökynnig, som gärna vill
göra ohägn, anstöt e. d.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skal

skal, -'an sb.

Gen. tvol. fem.; jfr

nötskal fem. (men

finnaskål m.)

n. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skal
adj.

skal

ökyanig. tjuvaktig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. *skal
adj.

skålor l. skal/
pl. skåla

okynnig, som gärna vill göra
ohejn (om barn, hästar, hundar,
kor o. d.)

kålen e. skål/en skålor
kat/åla kåta e. skåla/

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. * skal

skalt n. adj.

lustigt, tokigt, befängt

den, sa, so, skált ud.
det såg så befängt ut.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skala

vb.

skàlla, =, -ad

skàla-pantóflor skala

la potatis.

n. f. 2o.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skala

skàlfa, =, -ad vb.

-ad pret. part.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skàla, = skalla vb.

stubba piltræd, hugga av kvistar på piltræd.

dí skàla - dí. Dom stubbade man. R. f. 86.

Jfr kamla

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skallehuvad
adj.

skàlehòad

skallig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skallhuvad

Skallehoad

Hintskallig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skallhuvad

skålahöad adj.

skallig, kal i hjässan

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

skam

vanära

skam

sb.

en ~ fårled står skám.

En förfärligt stor skam.

K. f. 86. / den ~ både ~

syn o ~ skám. Det är både

synd och skam. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skam

skam

57.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

skam

fy skám, de! Fy skam på dig! (Jfr hästill *skamma vb.).

R. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~skamlajärn~~

skàmlajärn n.

tröskelbeslag

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåmelet odv. skamlig a.

skamligt

de va skåmelet gort au hånem.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Refl.

×skamma
vb.

×skamma, sz
skämmas

fj, skámma, de! Fy skäms!
(Ss. fj, skám, de!).

Jfr u. skam sb.

N. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skammel

skàmal -en

tröskel

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skammel,

skàmel, – -n s.

skàmla, - -na,

tröskel,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skammel

skàmel -en

tröskel

dén bågen får ènte koma

öfvor skàmelen.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skammel s.

skåmål r.; skåmla

Kröckel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skammel

skàmel -ar

tröskel = dörskàmel

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skammel

skammel. - en

dörrtröskel

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skammel

skàmel, ˈ-- en sb.

m.

tröskel

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skrammel

skràmel, ≥ -an, skràmla m.
dörtröskel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skammel

skàmel, ± – en

dörr-ö̂stel

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skank

skaŋk, m., 1- kn, pl. 2- a, - na, skanke.

hålk di lång skångkana hos di sål!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skank

skaŋk; pl. ~a, ~ana

Skämtl. är. om benen på människor, t. ex. ryck på skaŋkana! Skynda på!

R. V. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Refl. skapa

skå̀va, -r

uppföra sig på ett befängt l.
tokigt sätt.

han, skå̀va, -r gå̀lan.
Han ber sig tokigt åt
(om en rutig person)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skapa

skava

Han var kane skavar fulen, skavar
han åsse fön.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skapa, v.

skàva,

skàvad pret. ptc.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

5. 41.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skapare

skå²vark, m., - n. pl. =, -rna,
skapare.

Jo min gud o skå²vark
bråds dar iffe² op slå²sa
slå²ra som mit hå²ld. Bromma.

Hårr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skarn (koll.)

skarn s.

spöken

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Sk. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skarn

Skarn

1. folktrons gestalt, trolltyg.

Jfr. ˣlandskarn.

2. dåligt människa.

Di'e bätton å tia et skarnan ån tala-d an.

Högultat

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skarp

skarp l. ¹- or, m. oh f., n. skarpt, pl. ²- rpa och efter for, för, ¹- rpa, komp. ²- rpare, - ²rpast, skarp.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skarp
adj.

skarp. n. skarpt

de va skárpt a lidja på

kåmb. lakan. spunnet å
vävt på skåktefall

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skarp

skarp skàrpa pl.

den. va. skárp nérti.

Den var skarp nertill.

N. f. 80. / edornélor de.

e. skàrpa. Ögonsvalor äro

skarpa (stickande) N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaup
a.

skaup pl. -a

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skarpryggad

adj.

skarpryggad

(om hästar)

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skarpryggad
adj.

skarprygjad

med vass rygg (om häst o. d.)

mager o. skarpryggad

mager och skarpryggad.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skarpnåttare

skarpnå'ttare, -en

de va en skarpnå'ttare, som
va for stå'tans nå'kney.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skarpt
adv.

skarpt

Äv. haftist, intensivt

dr. e. for. skärpt

förade. De äro för

"skarpt" utfodrade (om

svin, som få för stora

fodergivor). M. fl. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skarpt

skarpt
adv.

de ~ jùnar so ~ skárpt. Det
blixtrar så° skarpt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skavakt

skavæjt

vakt. utkik

ligga på skavæjt = ligga vaken
och sova oroligt för att inte sova över sig.

1940 Bjeresjö. Hemestads hd
M. Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

skravát

× skarvakt
sb.

Jämförelse: stå - gå -
skravát stå och vänta
på något och: ligga - gå -
skravát ligga (låta sig)
flumra, gå vaga slumra
sig kart, emedan man mås-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

* skarvakt

te stiga upp sb.
rätt snart.

so ligger du på
skravát. Så ligga de
på skarvakt.

ÖT. s. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skata

skå̃dʃa, -ɪn, -a

m.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skata

skade skåde

skaden skrittjar; han väntar framme.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skata

skåda, m. -n, pl. -da, -na,
skata.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåda m. j. a sk. s.

skata

skåden han byggor lagt ar.

skåden han sedor po tagad a glar se,

han väntar framad.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I skàdde, -en

skàda pl.

skata

sb.

;skàdana best. pl.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 87. / en hél lyg-
skàda. En hel
flock skator.
när skàdan gól, vänta
de främmande! Vår skatan

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

skata
sb.

skrattade, väntade
de man främmande. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skatbo

skàdabó n. ; pl. =

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skatter

skåddarfjelle, m., -n, pl. -da, -na, skatbo.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skatrede

skådarüjde m.

skatbo

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skatt, s.

/ ; skàtok

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

57.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skatt

skat

utskyld

de ha álor störst skát

hór. De ha den aldra störs-

ta skaün här. / de fak-

n. f. 80. / ara skat. De

K. f. 86 / fingo betala höjre

skatt. K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skattefriad

skàtefrìad

befriad från att betala skatt

han kalas liavel gàdahùsare

a va skàtefrìad.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skattlapps

skåtalap m.; -a

skattsedel

sfål han (uppbördsmannen) kömor
nu, sa lägjor han (skåtaläpen)
här.

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skatägg

skàdaág

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaeva

skàeva

pres. sg. -ar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåva 2.

skåva ; -r, -i -i -d, -d.

skava.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skava

skàva, =

den, skàva, jo. Don
(d: skon) skavde jin.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ske
v.

Se. Séda . Set.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sked
s.

Je m. Jer

di hada vér sina jér

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sked

Je. - n. Jer. -na

di tonde åw jénna a la dom

nén i lèdan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sked
s.

ʃe, -n

--- sléŋ lén, tá ʃén ---

Ungen ramsa som hänvisar vålingklockan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sked

ge. -n

i bet. vårsked

Gèn ska ge föle - èla
blen de ènte slè't.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sked

fe, -n, -r, -rna

Jfr hornsked

o. supersked

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) sked
sb.

Génus mask.

(d: ja lå-en dær).

M. f. 90.

Nr 7474 Öja Hemmitads hd
Hugo Aresköug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sked

fe, -n, -r

K-f. 86.

jfr framlägge -, förlägge -,
soppa - o. tesked.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sked

fe, -n

sb.

vårsked (fr. d. o.).

N. f. 86

m. f. 87

et fjéjv da va n fén

Eu tjog (tjugo tråden) det

var 2 vårskeden. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sked

fe. f. - n. pl. - r, ¹⁄₂ na,
sked.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sked. s.

Se

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

41.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) 1. sked

sb.

Genus tycks vackla
mellan fem. och mask. Mel-
dolerken menade dock, att fem.
var det vanliga.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Skeda
v.

inf. Gèa

1. vånadsteem

2. namn på en tur i kadriljen, då kavaljerena skickade damerna tvärs över till sin vis à vis och om igen. Denna tur följde på figuréen. Ofta i två led

s. Gèarey använt om samma tur.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skeda

26.

Skèa, =

såda trådarna/i vävskeden

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Nerresads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skedmanill

Sèamán pl. -a

båtsbetfördälj'are

ber ha god Sèamána a

sålt för.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Skedning
sb.

Sjöning

den del av en husvägg, som
ligger mellan två spärrar

R. f. 87 = Spånar och
väggarna i andra skärsta
mål. 1.1—s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skenning

Skynning, - en

avstånd el. mellanrummet mellan två

lodräta stolpar i en konstruktionsvägg.

Även tecknat Skyning.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skedning

Gùnig, -en

fack i korsvirkesvägg = avstånd

mellan två stolpar

imellom två stòlpa de kala

di for en Gùnig. O. L.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skedvallen

1.
Sjövan, n., -- ed, utan pl.,
Skedvallen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåfr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skeu

Sen

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

61.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skena
s.

Sina -an -or -orna

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skena
S.

Skena, f. -n, pl. -nor, -na, skena.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skena
v.

sjena (- ar, - a, - ad, - a, pl. - n
l. - nen) inth., skena.

jag, här ska du sjena hen?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ʃ̀ɛ̀na f. 1. skena
sb.

ʃ̀ɛ̀nor, ± – na pl.

järnvägsskenor

n. ʃ. 80

ʃ̀ɛ̀nor a. jæ̀rn skenor av järn.

R. ʃ. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inf. 2. skena

Sup. vb.

skena, = skenad

(om hästar)

Hästen hade skenat.

Hästen hade skenat.

K. f. 86. / Han skena fort. Han rusk'st skenade.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Nerikes hd

Hugo Aronskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sPena

vb.

Stèna, =

(om hästar)

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skenben

Sinebén. -ed.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skenben

Skènabènad best. sg.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skenben

fɔ²nebèn, n. ,- ed, pl. = ,- en,
skenben.

Ord e fɔ²rlet o fɔ² hål jos
fɔ²nebènet. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901

Skär

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skenben

fɨ̀nabɛ̀nad best. sg.

han sparka, me pɔ
fɨ̀nabɛ̀nad. Han sparka-
de mig på skenbenet.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skengalen

skènagàlen; pl. ---na

skène-- som gärna skenar (om hästar)

dr. e. skènagàlna /

n. sg. go. / hum. e. skène-gàlen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skenvana

ʃ²ɛ̄nevɑ̄nɛ, m.,- n, utan pl.,
skenvana, varan att skena.
Om hästar.

ɑ̄lɛ dörɑs ²o²ʃ ha ʃ²ɛ̄nevɑ̄nɛn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skenvana

Skenvanan best. sg.

vanan att skena (om

hästar)

A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skepp

skepp n.; pl. =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skepp s.

Sep n. ; pl. —

skepp

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skepp, s.

Gep/, -ad;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

34.62.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skepp sb.

Syn n.

(fartyg)

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skeppa l. ada

fēva /- ar, - a, - ad, - ad, pl. - adę,
- a, pl. - an l. - ven / fr.,
eg. skeppa; forsla spann-
mål tiu utskeppningsort.

Bŭnorna skŭla dryga o fēva på
o ēga mośz. Högestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skeppa

Skepa, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Forsla spannmål till
staden, där den uppköptes
av spannmålshandlare.

dv. Skepa. spånamål.
man körde med spann-
mål till staden. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skeppare, s.

Sèpara

59. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skeppare sb.

Skìpare m.; pl. =

skutskeppare

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ther

sov l. ¹- or, m. och f., n. sovt,
pl. ²- va och efter sor, sör,
¹- va, komp. ²- vare, -² vast,
sup.

hus-ed l bö-de vinst o sov-t,
so gam-alt ²-'d. öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrevbenad

fåbénad l. fåbénad

skrevbent

Jfr skrevbent

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Skevbenad
a.

Fovbénad

Skevbent.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skerbenad

sovbénad l. -or, m. och f.; l.-nada
n. -nad, pl. -nade, utan
komp., skefbent.

sálde i den sovbénade
fuljan jes lordán? Öja.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrevbenad

adj.

Sobénad

skrevbent.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

(o: när de träda på tvärt l. utföra (framsade på "tvärt" [x1], utför) K. f. 86. / [x1] så att fotbladet vreds utåt, gick mer l. mindre vinkelrätt mot marockriktningen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skevbent

sobént

Jfr skevbenad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skicka

v.

fäjja -ar -a -ad

pass. -as

-- har de ska fäjjas hén?

fäjja på nytt belagt 1956.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skicka I
v.

ʃɛ̀tʃa -ac -a -ad
J. P. J. S.

de va tʃɛ̀nanna di' skola

ʃɛtʃa ivéj . J. P.

ʃɛtʃa búd J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skicka II.
v.

ʃi̇ʧa -ar -a -ad

so ʃi̇ʧa di di' mid a

skola tỳgja

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skicka de

5 ²/₂ ett 5a ; -r, —; —; ²- d, ²- d.

skicka

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skicka

Skickja Sitta. -a. -ad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skicka

sʼändsa, =, ändad

sʼändsa – bud skicka bud.

M. Y. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skicka

sr2fsp , = , ˉad

Pres. ˉar

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sr2fsa . hˉid skickade
hit. / dr . sr2fsa . bˉod
n. f. 80. / ator . ringaren .
De skickade ˉbud efter
ringaren.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skicka

l.-ada

sɨffa l.-ar, -a, -ad, -ad, pl.-ade, -a, pl.-n l.-ɨkn) tr., skicka, sända.

sɨffa bud tr stån ɛ̈lr kɔ̈gor! trɛ̈ɨkona e sɨffade tr na.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skicka

fetja -a -ad

2 medd. f. c-a 1880-1890.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skicka
v.

gètta -a -ad

-- dan di gètta skaèdanan ég
på dom.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skickebud

fästabud n.

skickat bud

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skickebud

Sändebud n.

bud (ärende) som någon skickas att överbringa.

R. d. 87.

Jfr sändningabud

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skicklig a.

fr. fattig

duktig

en fr. fattig människa

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skicklig

²fiffeli l.-or, m. och f., n.-let,
pl.-lia och efter fo, fö,
l-ffeli o.s.v., komp. ²-ffeliare,
²-ffeliast, eg. spickelig; utter. för
bespedlig, snäll, lygglig.
En ²fiffeli kar. Nu e vårled
lid ²fiffelat. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skicklig

Sjösslet och efter sör, sör,
sjösslet. Komp. sjösseliare, - liast,
beskedligt, vänligt. Tryggligt,
såsom god sed fodrar.
den sista gången han va här,
då va han visz, ula ha han
altid snakad sjösslet.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiffer

fi'fon,

takskiffer

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiffer

Séfor, -an

lâva séfor, lägga upp skiffertak

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skifta

skifta, =

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

byta om, avlösa varandra i arbetet.

Rspr.-ord.

vr. skifta på. halva vägen. Vi bytte om på halva vägen.

n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiftas
v.

ɡuːtas

pret. ɡuːtes

di ɡuːtes tiˊ = hjälptes åt.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiftas

ʃùtas, ʃùtas

Inftr.: ʃùtas tí avlösa
varandra vid arbetet.

vr. fa. ʃùtas tí / vr.
ʃùtas tí. m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skiftas

Fjätas

Avlösa varandra under arbete

v. far - fjätas tid. V. fä växelvis avlösa varandra.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Skifte

Skifte n. ; pl. = , -en s.b.

Hört i betyd. utmark till
en hemman andel i mosse;
äv. om odlatområde.
Sv. hade v. dr. det Sjuten
Isl. Så hade vi de skiftena
också. D. L. 86.
M. L. 80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skifte
s.

Sjöte -ad

skifte av äng el. mosse.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

skifte

vìsa fùlte visa

skiften (= vìsa vòga visa vägan).

N. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skilja

fʃ̲ela / f̲lor, pl. f̲la, f̲lda,
fʃ̲elt, fʃ̲eld, m. och f., n. fʃ̲elt,
pl. fʃ̲elda, fʃ̲l, pl. hn / hr.,
skiljа.

di byʒʒh fʃ̲elda ed ar e̲lt
di byʒʒh jʉ̲la. öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skilja

ſilja pres. ſilʼjer

dee jänd som ſilʼjer

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skilja

Skilja

en barn tänj å en lad dränj
e ente goa å skilja åt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I Inf. Prät. skälja

fälja fälda

l. fäla

l. fäla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960. x/

den e nöta-let o-fälja-
dom-öd. Det är inte lätt
att skälja dem åt.

x/ Eller fäla, fäla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

skälja

dr-fälldas-öd. De skildes

åt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skilje
s.

Silja. -ad

skillnad. gräns (konkret)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skilje
s.

Skilja, -ad, -ande.

skiljemärke, något som skiljer.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skilling

skälling gäl_ig

åta skälling = 1 daler

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skilling

Sk̲ilin̲g l. sk̲il̲i̲n̲g, m. -ar, pl. -a, -na, skilling (förr åldradt mynt motsvarande 2 öre). - Ordet förändras ej i pl., då det i räkning användes som abstrakt beteckning, t.ex. sägs sk̲il̲i̲n̲g. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Ölänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Shillingsvis

Sälingsvis, n., oböjl., förek.
blott i uttr. i sälingsvis,
shillingtals, efter shilling
räknadt.

För räkna di enkla mil
i sälingsvis, ledan i märkavis.

Bromma.

Klärr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skillnad

gilnad

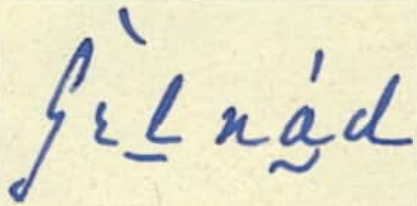
dee en stor gilnad nu som för

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skillnad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skillnad

fälnad

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

dær va stär fälnad
po dí. Det var stor
skillnad på det.

Jfr × förskäl.

R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiltvakt

fältvaktor pl.

n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skimlig

Skimlad, n. = , ± -a

om skimmelfärg hos häst

jfr blå- och

N. J. 90. rödskimlig

Meddelaren anför vidare följande

hörsägen med afseende

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1860.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skimlig

fimled l. -or, m. ob f., n. -led, pl. - leda, utan komp., skimmelfärgad. om hästar.

ha den fimleda mären fölad.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skimlig

fimlad; pl. -a adj:

om hästfärg: med vita (ljusare) stickelhår mot mörkare botten.

R f. 87.

Jfr rödskimlig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sloina, 2.

sen l. -ok pres.

sen, imper.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

119. Per Larsson 1901. Lxc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skina

Pres. Sénor

hon ~ Sénor som ~ glamzza ~
gàda, nor ~ haem ~ a ~ ny ~
Skówlad. Hon skiner som
Glämminge bygata, när den
är nyskyfflad. Se närmare s.
nyskovlad Kr. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skina

Skina . pres. skin Sena . Sen

Om solen skin alle så klar, kan dan
komma en molen sky, men d' kan ju
klarna i'jen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skina
v.

ʃi̥na, -or

sǫ́lan ʃi̥nor

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skinn
V.

Sèna pres. Sénor

Sólen Sénor

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skeina
V.

med. Ginda

--- så laga strån ginda gula ---

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåne
v.

Sèna pres. Sèr

nar sólen Sér, sa e de sa
gránt sa.

g. f. 1865

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Steinn, S.

Sig 1, 1 ad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

32. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skinn

523, 1 ad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skinn

Skinj, -ed

Ed å ta bug po di, får i maten kommer
rackaren å vill ta skinjed.

Nr 3906 Höjestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skinn;

fey, - ed s.

— , — en;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skinn

Fäg n. ; -ad

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

Fnärad 2 - fägad fna-
(knarig)
rig) i skinnet (huden). /
mortg 2 - fägad mörk-
hyad. / en - skrava - fägad dv.
man skrapade skinnet af. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skinn s.

Skn n. ; pl. —

skinn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skinnbyxa s.

Skinnbösa r.; -or

skinnbyxa

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skinnbyxa

fingböjs.a, f. -n, pl. -sor, -na, skinnbyxa. vanl. pluralt.

månana kåde fingböjsor som nå nerom knän.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skinnbyxor,
Gybojsor, – na s. pl.
!!
för hade di Gybojsor,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skinnflank

Sexflänzka pl. (sb.

stycke avlitet skinn

(t. ex. på händerna)

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skinning

fu²n̲iŋ, m., -n, pl. -a, -na,
så stor del af ett hus som
två par sparrar inrymma.
Det rum som ligger mellan
2 par intill hvarandra liggande
sparrar kallas fu²n̲iŋ.
Dær e två fu²n̲iŋar fø stu²a
o tråj fø bo²mårstu²a. Öja.

Lars

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skinnkläder

pl. Sexklär, -na.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skinnpäls

§ 23 pels, -, pl. -, -a

(av fårskinn)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skinntröja

Sjuttröja. sj.- n, pl.- jor, - na,
Skinntröja.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skinnväst

Skyväst, -an.

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skit

Sid, m., 1- hn, pl. ² a, - na,
fjärt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skit

fälten best. sg.

mutsen, förjan

där dansa de, so-

fälten stå. Där danade

de, så att gatmutsen gyde.

K. f. 78.

Nr. 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skit

fi:t

= stunt, lappri, i' förb.

a' fi:t !

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skit s.

skit n.

skit

au skit : å skräp

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skita

skida sked skidet

han sked i trued.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skita

skida, sked

De kommer ijinn i kagan, ta
mullaren kån kan sked i bäjen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skita

skida, sked. skided

cacare.

Dräja i prön hade skidet om natten
på hela gården (!)
(nämligen under ett gille som varade långt
utåt natten.)

Nr 3906 Sövestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skita,

gida, -or, gest,

gedd.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skita

fida (1 dor, pl. da, fed
pl. e, fided l. fit,
fided l. fit blott i n. sing.
fid, pl. en) tr. och intr.
1) fjärta, 2) göra sitt tarf.
Bygna fedde fosten full Bromma, öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skäer.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skita
v.

ʃi̲da i' = strunta i'

ʃa̲n ja̲ i̲nta kani̲nor, sa
ʃi̲dor ja i' e̲ra hú̲ns

10 åri̲g yngling till fö̲räldrarna ç-a 1910

ant. 1952 Bromma. Henestads hs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skit-bed

sauta. Jädabrit

dro-om båneskap mellan två människor.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h
Malte berg 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skiten

Giden

dålig

detan ti en giden ène.

1340 Bjeresjö. Henest. hd.

M. Åberg 1918.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiten
adj.

fi̲den

dålig, usel

de tø en fi̲den è̲n = ett dåligt slut.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads
a te herg 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skitfärdig

fittfäri

smutsfärdig, osnygg

e han lia fittfäri?

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiten

Gìden m. och f., Gìdet, n.,

pl. Gìja = smutsig

Sövestad, Herrest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiten
adj.

skiden

Hån e kässåvel skiden so som orne.

den some skiden tar si ti åsnen.

säges till den som beklagar sig över att
andra påstår att han eller hon bedrivit föräktal.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiten

sidan m. och f., n.-dad
och efter för, för, 1 dan
o. s. v., ~~komp~~ pl. sinja
och efter för 1-ja, komp.
sinjare, -jast, bruntsig.
de 1 vide böjorna e för
sinja o la jö. - a, di e
min jan o da linte sinjare
an ja kan ha dom.

Brunnby, Sövestad. Skåne.

№ 300 Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skitet;

gi̲ld a.

smutsigt.

har har ja é̲t tö̲ga,
men de e̲ gi̲ld.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skiteträngd

sidetrènzd l. -or, m. och f.
n. -trènzt, pl. -trènzda, komp.
-trènzdare, -dast, som är i
behåf att göra sin tarf.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skitförsamling.

fíttforsàmlry

en illa skött kommun. t.ex. med
dålig socialvård

en jèvna fíttforsàmlry

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skithus

Skidehus. -ed

Gidehus

avtrade.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skithus
s.

Gìdehùs, -ed, avträdde.

di kone lad vos hat gìde-
hùsed nere va jåran.

(i st. f. att ha en hög trappe dit).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

thithus

sidehus, n. ,- ld. pl. =,- hn,
hemlighus.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skitna

fi²ja (- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - ade l. - ada, - a, pl. - n
l. - ɔhn) fk., smutsa.
Ha du fä²lad, men höjsorna
ha blod fi²jade?
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Refl.

fiza, -sa, =

× skitna
ob.

smutsa ner sig

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Skitna-lördag

Skinje-jorda Skinj

Ginejörda

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skitnig
adj.

fäjed

nersmutsad

fäjed om händerna

nersmutsad om händerna.

K. L. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skita
adj.

fɪt n.
smutsigt

--- nor at da va
mycka fɪt på vägana
--- när det var mycket
smutsigt på vägarna.
K. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skitt
adv.

Sätt

Jämtl.: glo-sätt ha en
"mörk och ondskefull uppsyn.
han-glodn-sätt.

K. f. 87.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skitt
adj.

Sitt, n. =
smutsig

Sitt a svårt vå han.

Nr 4062 Bjeresjö, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Refl.

sitta - sa, =

smutta ner sig

K. f. 86.

× skitta
26.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skitta - kitta

fitta ffitta

sägas ikke (icke) den som är renfärdig.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fetelörda r. [1]

× skärtta-lördag

påsklördagen

da skåla [2] de gåra rent

ront am

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skärtelörday

fetalörda

påsklörday

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skiftesdag

Fettisdagen

påskdag

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrikfärdig

fattfäre

adj.

enskr.,

egenlig av sig (t. ex. om kvinnor som är enskriga vid matlagning).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skeitna

fɛzə-nér, =

smɔtsa ner.

gə-ɲtə o- fɛzə-nér-

də! Gå inte och smutsa

ner dig!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skitåkare

Skitåkare m. Regn-form; endast acc. är d'alektal. I-s.

renhållningskarl

(avsåg förhållandena i

Ystad).

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiva

sb.

skära; pl. -or

en skära bröd en

skiva bröd.

Jfr brödskiva och

n. f. 90. ostskiva

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skiva

Skyva - an - or - orna

Sövestad, Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skiva
s.

Gÿva f. -an -or -orna

1901 P.L. 300. Sövestad, Hemest-ho

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skiva
s.

Giva. pl. -or

Gena tyga Givor bef

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skiva

Sjöa, f. -n, pl. -or, -na,
skifva.

Sjöar nära sjöar bro!
Sjön e flat som dr lila böred.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiva

Sjöa, f. -n, pl. -or,
-na, skifva. Bröd-, ost-,
bordskifva m. m.

Bromma.

Sövestad.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiva

Gjva

en Gjva tjyd a brø

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiva
sv.

skiva, -an f.

brödskiva o. d.

(Trol. repss-form.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skivarpana

Skivarpana sb.
best. pl.
i närheten av socknen Skivarp,
Vemmenhögs hd, Malm. l.
K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjorta

sørla, s. -n, pl. -lor, -na,
skjorta. Allm.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjorta, s.

sjòrta, -n, -tor, -torna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

108. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjorta

Sårta f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skjortbål

Förta bulan best. sg.

bålpartiet i en skjorta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Skjortegare

Förlejere, m., - n. pl. - ra,
- na, benämning på partiet
omkring Skjortans nedre kant.
Bjeresjö, Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skjortgere

fårtajéra m. sb.

nedre delen av en skjorta

Kort o i första leden är
motsvarat uttal.

N. f. 90.

J–s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skjortgere
sb.

Sårtagére m.

nedre delen av en skjorta.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skjorthrage

2
Sjörtebråwh, m., -n, pl. -wa, -na, skjorthrage.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skjortepalt

skjortepalt

barnets skjorta

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skjuffla
vb.

skyffla, =

skyffla med skyffeljärn.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Han ~ gick o ~ skyffla
o räknsta. Han gick
och skyfflade och krattade.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skjuffla
v.

ʃɔ̀ffla -ar -a -ad

skyffla i trädgårdsgången.

han ʃɔ̀fflar å hɔgon gr̀ɛs.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syl n. ; pl. –

skjul s.

skjul

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skjul

Skul, n., ¹⁄₂ kd, pl. =, ¹⁄₂ kn,
Skjul.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skjula

skŭla (- ar, - a, - ad, - a,
pl. - n l. - lan) intr., söka
skydd mot väga.
hær fŏrde di in o skŭle
skŭla. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuta

sv. och f., n. -dd, pl. -dda,
pl. skudde, skudded, skudden,
sud, pl. 2. kn) fk. och intr.,
skjuta.

l hoxen skuden?

Vejen sudor jent fram tk
byen. - Suden skuded for porten!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Klärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuta

Sjùdfa, skad, skùdad

Pres. sg. -ˊ or

Pret. part. skùden

Sjùda - njór hàlsa det

nya àret med gerårsrokon.

n. f. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. skjuta

~~Juda~~ 2! - fáry skifta färg

Målets form för skifta är ~~Juta~~.

1.1.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuta
vb.

Sydfa. skad

Pres. -or

di skåd en hiŋ (hind)

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuta v.

ʃuda ; ¹-or, — ; skad, (sködde) ;

sködden, sködded

han skad si.

skjuta

ve nyar sa skat (skötte)

de gamla ared ud.

di sa "di sködde" ase.

M Areskoug 1926

Sl. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuta

ʃuːda , skɑːd

ja skɑ́d tvɑ́ ɛ́ɲor foɾ
daɾáma

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skjuta II

Suda ej nyårsnatt

mot. m. skuda

Kabusa

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuta, v.

Skùda, skaad, skùdad

skùda, skond.

Nr 4667 Brömma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

118-41.43.46.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skjuta v.

Gudå

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. skjuta

fùdda, skad, skúded

Pres. sg. -/or fùded m. f. 80..

yngre fotm.

fùda, nýár hálsa det nya

året med gevársskott.

K. f. 86. /at, skúd o.

fùda, fór en skjutregel

att skjuta för.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skjuta

sjuda, sjöd; skåd, -; vb.

skifta färg (t. ex. skuded om skogen under hösten), år. om kulörta tyger, som fäller. / den, sjudor, sjöd. Den (skogen) skiftar färg. den har sjudad (skudad) sjöd. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. skjuta
vb.

fuda ~ óp

om mullvadar, som skjuter
upp jordhöger

den ~ fudor ~ op ~ mol-
svärfja bögka. Den skjuter
upp mullvadshöger.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuta upp

just · skæd o/r = åt sig fram

rytonna skæd o/r i knøga

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuts
s.

Gus, Lan

Nr 4062 Bjeresjö, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuts s.

Hus r. i ½ or

skjuts

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuts

Fms. m. fl.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skjuts

Gus 14. år

vi hade Gusson död

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skjuts

Gus, -an eller Gus, -an

m. -or

dan kom en gus ina två

svarta hästa

(svarta, sup.)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuto II

hær ska gùsor gå ma

glùtana

till
i: skolan

han ha fat dé bèaned, a gús hùm.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuts

ʃus, 'en

de kòsta fantiʃa'm kl'ònor —

ja, me ʃú'san ó'se.

ja mote betá'la ʃú'san.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuts

Sus, nx, 1- ln, pl. 2- a, -na,
skjuts.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåva

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skjuts

Gues. 1en

så mote vi hènta na me Gues

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuts

fus, -or m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

fri fus gratisskjuts.
K. f. 86. / den -en
fusen. den ena skjutsen. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skjuts

Gus., pl. -or.

el. Gus, pl. ¨-or

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjutsa v.

fuːsa -a -ad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjutsa

fùlsa , =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjutsa

skjutsa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. l. -ada - ader (- a, pl. - n l. - sko) fr. och inh., skjutsa.

Anm. Bromma

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjutsa

sb.

Sjösp, =

han sjösa ma. ligvögnen.

Han körde likvagnen.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjutsbonde

1 sjutsbonde, m., -n, pl. -bönder, -na, skjutsbonde.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skjutspråk

Sätsjpåg, m., -en, pl. -a, -na,
skjutsgosse.

Stem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sko, s.

sko

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

41.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sko
s.

skø pl. skø, -na

bøjsn a høsn a skø

nær de dæ læjna sa ble di
væda om skøna.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sko
s.

skå. pl.=

ja fekk ænte ens et par nya
skå, nær ja lèste i fjönfjan,
ædan et pår som va kalsælada.

14.0!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sko II

den han syda skō' te mæj.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skō f. ; pl. —

skō s.

skō

han hāde skēded ap

ba hōsor a skō.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sko

sko, -en

den tjänar bäst hår skoen klämmer,
som har den på.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sko, -i -de, -t

sko
vb.

sko hästar

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sko
s.

sk$\underline{o}$. -$\underline{e}$n. pl. sk$\underline{o}$. -$\underline{n}$a

en egendomlig neutr. bildning. förmodligen är det föreg. ordl p$\underline{a}$r, i akttagen i följ. förb.:

de $\underline{e}$na p$\underline{a}$r sk$\underline{o}$'d = de två enda par skor.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
L. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sko
V:

sko (skor, pl. sko, sködh, skot, skod m. och f., n. skot, pl. sköda, sko, pl. - n) tr., sko.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. skO

skO ; pl. =, -na sb.

n. f. 80.

Nr A533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tko

26.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pret. part. skod
'järnskodd'

den va skód t_ènen.
Den (hästtången vid stenbrytning) var järnskodd i ena änden. N. f. 89.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skok

skock
sb.

flock, hop, skara

K. f. 86.

dær va en hél skók.
Där var en hel flock. K. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sloocka ob

skäka sr ; -r, —, —; -d.

samla sig, samlas

blöed skäkar sr po den plöten

dör de stödor dem.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strockas

vb.

skò'kas, =

flockas, samlas

de skò'kas omkring

dòm. De skockades om-

kring dem.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skòffa, -an, -or f. sb.

skoffa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skòffa; pl. ~or f. 16.

skoffa

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skoftor
sb.

skàwtor

l. skèwtor

pl. tant.

avfall vid skàktning av

lin

Antagl. missuppfattning av meddelarens uttal. bet. av + skoftor är "tåtar" som också uppgives av P. Larsson för Öja 1901.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
J. J–s.
Hugo Areskoug 1960.

Avfall vid linskàktning heter allmänt i Sydskåne fàtefàl, så uppgivet fr. Broma 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skoftor

skåwlor, genus obestämbart,
- na, pluralt, sådor. - Även
såwor.

di ha bäste nåwnen jo'd,
både skåwlor o såwor.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skog

skaw, m., -en, pl. -a, -na, skog.

Alem.

. askskarken han hägde si i skaŵen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skog

skaw, -an, -a, -ana

m.

hyesta, skáw hö-

gestads skog

M. f. 20

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skoj;

skǫw, -'ln s.

-'a, -na;

ja ska jǫu lɛtor

brɛnk 2 skǫ'wln.

Men gemeint: skǫw

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skoga;

skòwa - ar - a, - ad,
även ofta hemförda skogsträd.

da bor trou öur sin
ja sluta o skòwa,

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skog

skaw. 1an el. skaw

14.

di' behåga a ga te skåwen
nar di' va fri'.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

skog

skaw, -en m. sk.
skǿw

n. s. 79.

pa hínsian den stàra
skáven. / dær va skǿv
pa dén (= bac-
ken).

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd Sövdet

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skog
s.

skaw, -en

jämnast i jämnan va skåwen

även skaw hos N.H.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(21

skog

skaw, ˊ-en, ˋ-a, ˊ-ana sb. m.

du blek vilse i skáwen.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaŋ m. j ²⁄₋ a

skog s.

skog

M Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skog, s.

skan, skánan; skàna,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

f.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skog

skaw, -en, ¨-a, ¨-ana

m.

n.-f. 80

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Numera oftast regres-formen

skog, -en, ¨-a, ¨-ana.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skòga
vb.

skàwa, =

l. skòwa

awerka och hemforda

ved l. timmer

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåna

y. skòga[x1], =

skoga
bl.

anverka och hemforsla
ved l. virke.

R. f. 86.; M. f. 80.

x/ Kopps-form

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skogbacke

Skawbäke pl. -a.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogbygd

skogbo, -en, -ar, utan pl.,
skogsbygd. -- Förek. mest
i best. form och utgör Härre-
stads härads allmoges vanliga
benämning på de norrut belägna
skogbevuxna trakterna.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skobygd r.; -or skogsbygd s.

skogsbygd

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skogbygden

Stabóýden

benämning på skogstrak-
terna i norra Herrestad
hd samt i Fårs hd.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogdunge

skawdöz

skogsdunge

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogduva

skawdúbor pl.

skogsduvor

6 ung. = W
J-S.

Enl. uppg. detsamma som

vildúbor vilddvor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skoggille
sb.

skawgi'la n. (undfägnad)
förplägnad i samband
med hemforsling av ved
från skogen. Undfägnaden
bestod ofta av t. ex. brun
bönor med stekt fläsk, ris-
gryngröt och brännvin.

R 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. × skoggra

skógra f. sb.

skvinna med benägenhet att skratta högljutt (nedsättande)

K. f. 86.

de ä en fårla skógra.

Det är en förfärlig "skoggra".

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skògrfa l. skògrfa 2. skoggra sb.

Sves. tg. 1 ar

skeraña högsinä

K. f. 86.

Nr. 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogknalle

skawknåle . - en

skogbevuxen backe

den högsta en skawknåle

Nr 6073 Sövestad, Herr.hd

I.Jrgers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogkål

skawkål, -en.

växtnamn, Lego podium podagraria.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skoglund

skaulon, m., -en, pl. -a, -na,
skogslund, lund.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stan

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skoglund

skawlóg eller skawlóg, -en

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

J. Jrgers 1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skoglund

skrawlóz

lund, Junge

--- en skrawlóz, som de
kala for hámbórg.

N 79

Ni 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skoglund

skaulǫ́y, -en

dən liǫ́jon en liden

skaulǫ́y

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skawlóz; -ˈa[*1] skoglund

skawlóz, pl. -ˈa[*1]

lund

*) M. y 80

**) R. x. 86 / et. gar. skaw-

lóza et gar

skogslunder. M. g. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skogman

Skaumann. - en

en folktrons gestalt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaumån m. j -a skogsman s.

skogsman,

skogsmans make

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogmannen

sv.

Skawmánen m.

eŭ manligt skogsspöke (skogs-
råcts, skogsnavens man)

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skogmannen

Skogmannen best. sv.
skogsrået, isman ant. folk-
tro

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogrå

skauvrå[1], n., -d, pl. =, -n,
skogsrå.

St. Köpinge[2].

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogseld, s.

skawél

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

11.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogskata

skawskáda m.

?nötskrika

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogskyens

skawfrís, pl. -ísar

skogskörsla

n.f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skauskråba n.; –or

x skogskrabba
s.

äpple på vildapel

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skogskrabba
sb.

skawskråbor pl.

vildäppelen, skogsäppelen

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Skogskråbba

Skauskråbba

vildäpple, skogsäpple.

Dn kan låra en hong ti å eda skauskråbbor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skogskrabba

skowskrá̲bor pl.

äppler pa° traget

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~x~~ skogskrabba

sb.

skawskrá'bor pl.

äpplen på surapel, skogs-äpplen

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skogskrabbetråd

sb.

skawskrábetrǻ n.

vildapel, skogsapel, vild-
växande äppleträd.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skogsskrabbträd
s.

skauskråbetre n. i pl.—

vildapel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaulåŋz r. j — a

stoogslund

lund

en liden skaulåŋz

M. Areskoug 1926

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

skogslån

skawslån n.; pl. =

viltväxande slån (Prunus spinosa).

en ble so tór i hálsen,
nær en béd prat at
skawslán. man blev så

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. skogslån

torr i halsen, när man
bet på ett slånbär.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skogsnuva

best. f. skawsnúan

kvinnligt skogsra

raga fór skawsnúan

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skaunnua f.; -or × skogsnuva s.

skogsnuva

skaumanen han sau ud
liasam en menneska, a han (skausnuan)
va framete liasam en menneska men
bagte va han haltom liasam et
bagatru.

?! Skall väl vara haltom.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skog-tuva

skaustuva, -au

en folkhops gestalt = skogmannens fästmö

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogsnuvan

sb.

skawsnúan f.

skogsråct, skogsfrun

n. f. 79.

dá har du komad i mòda,

nh skawsnúan.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogsrået

skogsrået best. sg.

skogsråan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogsnuva

sk.

skawsnúan best. f. sg.

skogsråct

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skogsskrabbetåg

skaaskråbetrè, n. -d,
pl. = -n, vildapel.
öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogsnuva,

skǫusnua, - an s.

- n, - na,

kan skǫult si ti

skǫusnuan,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skogssåg

skaws-åw, n.,- ed, pl. =,- en,
skogssåg, stor såg som
brukas vid trädfällning.

Öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hävr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogvaktare;

skuvåtarp, — hn s.

—, — na.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skogvaktare

skovåktare, m., -n, pl. =, -rna,
skogvaktare.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogvaktare

skovaktare m. ; pl. =

n. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skogvaktare

skovåtare

1906 Sövestad, Herrestads hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogvaktare
sb.

skovåtare m.

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skogvaktarboställe

Skovaktare bostäle

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skogvaktaretorp.

skovaktaretorpet best. sg.
l. skovaktaretorpet

R.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skogåcka

skawétja f. sb.

skogskörsla (efter ved, ris etc.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skogåka

skawéʒʃa ; pl. — -or f.

skogskörsla (för att hämta ved, timmer etc.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skogök

Skauögj Skawögj

unghästar, som om vintertiden fingo gå och
föda sig i skogarna. När vårstånga
vintran hästarna kommo till byn, sade
man: Vi få nu en farli vintor.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skoj

skoj, n., 1:ed, utan pl.,
" skoj, skämt, 2/ skoj, ovåsen.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skoj

skoj, n.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. skoj

skoj, skǿj n.

skämt, upptåg, munterhet

for. skój skål. För

att roa, för att skämta

n. f. 80. / dær. ble. sont.

skój. so. Det

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skoj

skǿj n.

de va bå:a skǿj

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

skoj

bler sådan munterhet(sä).

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skoja

skòja -a -ad.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skojare
s.

skòjare, m., pl. =

4062 Bjurtjö, Hemsedals hd. 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skojare, s.

skòjare, -n, =, -arna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

106.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skoj'g

skòjad

skåntram (om personer).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skola

sk$\underline{e}^{2}$$\underline{o}$la, s. -n, pl. -lor, -na, skola.

g$\underline{a}$ i sk$\underline{e}^{2}$$\underline{o}$le, gå i skola.

Sem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skola
s.

skɔ̀lå -ån

fɔ́st lɑ̀n skɔ̀lɑ̀n ɑ sín
en smìdja.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skola
s.

skòlå. -å-n

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skola

skåla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

41.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skola
s.

skɔ̀lå . -å̀n

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. skola

skòlə, -an f. tt.

gad. 2. skòlan gått i skolan / di lèsta. dæ ön M. f. 80. / 2. skòlan. Det lästc de om i skolan.

M. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. skola

sb.

ta ~ skôlor g° i genom utbildningskurser.
han ~ ha ~ tad ~ so ~ många ~ skôlor. Han har
gått i genom så° många ut-
bildningskurser. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skola

skȯ̀la -an

ò̲pa va skȯ̀lan kan vå̲d

fo̲r̲ = f.d. skolan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skola
s.

skål, -an

gamla skålan

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skola
s.

skɔ̀la -an

skɔ̀lan lɑ́ dɛ́n; sɑ lɑ dɛn
ét hʉ́s pɔ hɑ́n sìa ɔ́m

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skol r. j ²or skola s.

eller skåla

skola

hum har ²inte bäryad skölen.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skola, v.

, skùla,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

23.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. skola

Fret. skòle Sup. skolad (tryckav.

Pres. ska skola (tryckesv.)

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

So. skola. dr. skåna lyd.

lágor. Så skulle de stämma litet längre.

n. f. 80

II.

2. skola

dær skola ~ vr. tvàzad óp. vb.

Dit skulle vi nödvändigt

bege oss. K. f. 86. / vr. tskòla

tvàzad nér dær. V. skulle

nödvändigt bege oss dit ner. ds. /

de ~ skå ~ go so ~ vá. Det

skall gi so vara. n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2. skola

vb.

skóm nú, skárna,
ska du få en örn-
fil! Kom nu, Karna, så
skall du få en "örfil"!
(slags kaka). K. f. 86.
för skola, jo, åla snåsa.
För i tiden skulle ju alla
snusa. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. skola

de skola, áltíd slås. vb.
De skulle altid slås.

K. f. 86. / de skola, va
dé o. bróór. De skulle
vara dubröder (förening dan
ere). M. f. 80. / dí skola,
de dó óśa. Det skulle man
(göra) då ock. K. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. 2. skola

dí skola ~ en ~ ha ~ íj

~ fúlad. Det skulle man

ha in i vávskälct. R. f. 86.

hár ska ~ í ~ ga ~ dà ?

vart skall ni ga i dag ?

R. f 86. / di ~ skola ~ vara ~

med doktra. De pistodo

vara mycket duktiga. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. 2. skola

26.

so skola han

snèdja sitt' o ta lid

mád. Ja° skulle (åmmade) han

smyga sig till aü ta(sig) litet

mat. R. f. 86. / nar de gik

aw tjenst, so skola de

ha en fårabåw o ett

gröbot brö, so skola de

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Åreskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII. 2. skola

vb.

åte tyrja förälrana.

När de (tjänarna) gick ur
tjänst, så skulle de ha en
(rökt) fårbog och en grost
bröd, så skulle de inte (ef-
ter hemkomsten) tyrja för-
ällrarna. R. f. 86. / Skä-
hurn, så? Skall hon det? (= Jasså,
tänker hon göra det?). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII. 2. skola

de skola, svärma, 26.
óvor vårt. De (= bina) skulle
svärma över vår trädgård
(= skulle nödvändigtvis, hade
alltid benägenhet att). N. f. 86.
SO. skola, de, vred, óp
dér. Jo skulle (borde) de ha
vridit dit upp. (ämbrat fård-
riktningen). N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skola

vb.

de kan inte
gå ut, utan att de skall
smorja sig (d: mot myggs-
stick). K. d. 86. / tridja
tärstan i tor skola i de-
lèga, s i dásgues.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

2. skola

vb.

Tredje torsdagen i mars skulle man lägga sig vid dagsljus. R. f. 86./

De lå dom o pösa, för de åta skola mulna. Man lade dom (d: bröden) i påsar, för att de inte skulle mögla. R. f. 86./ Du ska få på ryggen. Du skall få ett kok stryk.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X. 2. skola

dær skola hàmras (v.
mæd. Det skulle hamras
mycket man måste hamra
mycket (d: på stenborret vid
stenborrning ~~stenbrytning~~). K. f. 86.
han ha skolad hɛt på
nöd. Han har ämnat förcta sej
något (d: den slaktaren kan man
draga). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

2. skola

ja tæxta ja skola vb.

skrivad óp ad. Jag tänk-

te jag skulle ha skrivit

upp det. K. J. 86.

da skola på stärt dan

ätt. De skulle på° efter-

kalas dagen efteråt. K. J. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skola
v.

Syn. skål

han hade tøyt a skål
rasenéad me ýstabúana.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skola vb

ska , skå ; skå̲l̲a ; skå̲l̲ad

skall, skola o.s.v.

nu skå v̲i ä̲da .

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skola

Pret. v.
skòla

Pres. sg. ska
de ~ skola ~ ti ~ mùlan
o ~ ja ~ grìvjad. De
skulle till kvarnen och
få på grìvjad.

Nr 7474, Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1860.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skola

vb.

Pret.

skola trycktes.

Pres. ska trycka.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

den skola ti o mós.

Den skulle till att mogna (om råg). / n ska óv ti årves. Vi skall N. f. 79. / åstad till begravning. Sövestad-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skolbänk

skǫ̀lebǽŋkʃ -ɑn -ɑ -ɑnɑ,

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skoledom

skå'ledå'in

i'mi'n skå'ledå'in = skoltid

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skolglytt

skå²leglùt, m., -ar, pl. -a, -na, skolbarn.

mål e'd mi¹da, for skå²leglùtana kå²na hus. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skolgård

skòlegàn -en.

glùtana gar hén pa
skòlegàan a tyggor fùs.

sa ska han lòrsa skòlegàan mé.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skolhus

skǫ̀lehǫ́s, -ed

ǫ́k, dèse har fad sóna

fìna lǫ̀genhḗdon i dìta

skǫ̀lehǫ́sed. naml. lårarinnorna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skollärare

skǫ̀lelǽrare

han va rèdi skǫ̀lelǽrare,

dǿ som han li'ʃʒoe.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skol lärare

skòle lœrare, -en

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Irgers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skollärare

Skölelärare -an.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skollärarinna

skolalærìna

bórie skolalærìna,

Borrie småskol-lärarinna
(el. folkskol- ")

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skolmästare

skåle mèstare

de va mènegan han skåle
ble skåle mèstare, men de
kåa han ènte kegt té

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1952.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skolmästare

skòlamàstaren

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

39. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skolpebling

skòlapàvlig -an -a

-and.

förakll. om skolbarn

P.L.1901. 300. Bjereyö. Herr. Ld.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skolstädning

skòlastǽdnɛŋ, -en

fóstan ja vɛ́d ad de

hœr te skòlastǽdnɛŋen ---

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skolträdgård

skòlaträgaren (sic!)

best. sg.

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skolväg

skòlavæj -an

väg till & från skolan;
infartsväg till skolhus.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skomakare

skomågare -en

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skomakare

Skomågare. M.=

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skomakare

skomägare, -an

se näste skomägaren si' öp ---

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skomakare

Skomågare, pl.=

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skomakare,
skumägarsk - en s.
— , — na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skomakare

skomagare skomågare

Smens mån å skomagarens tjäring dansa allti barfötta.

Nr 3906 Högestad, Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skomakare II

Ska du låra nod!

ja, skomagare.

Då har du fria hongsvatta-år.

Skomagaren skrigor ette betalainjen (om skor som knarra). Haldringe!

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skomakare

skomágara m.; pl. =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skomakare

skomågare, pl. =

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

skomakare

skomágark, -ˊ--en
m.
=, -ˊ--na.

... skomágaren, som
tórsen vändes ti ... sko-
makaren, som Thorsson ofta
gick till.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Skomakare

de tre politiska skomágarna de tre politiska skomakarna (benämning på tre skomakare, som sysslade med politik).

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skomakarehammare

sb.

skomágarehámark m.

(med cirkelrund slagyta och något krökt spets).

N. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skomakarehus

skōmágarehús, n.

hus som bebos av skomakare

dan. lå ed liked skōmágare-
-hús.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skomakarepåg

skomágarepåg, -an

1. son till en skomakare. 2. skomakare-
-lärling, gesäll

en skomágarepåg ifra kullgårsta
trøe ja di så han vå.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skomakarkäring

skomägaretjäring f.

skomakarhustru

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skolmästare

skòlamästara m.

skollärare

hans. skòlamástara

Hans skolmästare (benämning på en byskollärare).

N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skolpebling

Skölaspöksling, m. l. Sk.,- -en, pl.- a,- -na; förakteligt epitet på en skolbarn.

✓ Bjeresjö, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skolgråk

skōlepōg, m. -n, pl. -a, -na, skolgosse.

Asm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skolgös

skölelös, f. -lös, pl. -a, -na, skolflicka.

Alum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skoläda

skṓlcä̀da, -an

läda med tillbehör till skoning
av häst (hos smed)

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skona

skönja, =

vara rädd om, vara abt-
sam om (t. ex. arbets-
hästarna)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skona

vb.

skòna, =

dɛ skòna ǿjzen, so dɛ
ìnte tjørde, dom for-
strɛjt. De skonade häster-
na, så att de inte körde
dem för stränt (hårt).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skoning

sb.

skȯ̀niŋ, ˊ — en

på kjolens underkant fast-
sydt band, vilket hindrade
kjolkantens nötning.

R. f. 86.

Jfr *flossband

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads härad
Hugo Areskoug 1960.

skånings mål

sb.

skånzsmål n.

skonsmål, pardon

I uttr. som: där va
med skånzsmål. man
skonade varken fock eller
hästar under arbetet, det
gavs ingen pardon.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skonsmål

skånsmål

Sc skoningsmål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skönsmål

skönsmål sb.

I utr. ha skönsmål visa skonsamhet de hade åtta skönsmål ma dóm. De visade inte skonsamhet med dem (d: hästarna). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. skorpa

skòrpa, ¹-an, ¹-or

tvebacke; brödskorpa, det

hårda ytterhöljet i ett bröd.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skorpa

Skorpa, f. -n, pl. -por, -na,
Skorpa.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. skorpa

skòrpa, ÷an, ÷or sb. f.

tvebäck

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skorpa

skòrpa, ˊ-an, -or sb. f.

skorpa på bröd

màla o. skòrpa in-

kråm och skorpa.

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. skorpa sb.

skòrpa f.

obehaglig kvinna

K. f. 86. / en r̄åla skòrpa.
en otåck kvinna.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skorpa

skòrpa f.
fråsetötande kvinna (av.
som skvädlingsord)
an. rálla skòrpa En
obehaglig kvinna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skorsten

Skorstē¹n, m., -ēn, pl. -a, -na, skorstena.

Skorstēnen han e sa gå²len te flyda ma flydsø¹d.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenen

skorsten, — -en m.

I äldre konungshus om den nedtill öppna stor-sten, där härden befann sig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

N. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

skorsten

äpna skorsténa
nertill öppna rökgångar med
eldstad för matlagning

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

skorsten

skorstén m.; -ar, -arna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86. / dr. granfa skor-
sténarna. man un-
dersökte skorstenarna
(för att se, om de var
tillräckliga ur brand-
säkerhetssynpunkt)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

skorsten

sk.

rómad r. en.
rékta skorsténen rummet
i en riktig skorsten, dvs. den
nedre utvidgningen av skor-
stenen ("eldaren").

Dr J. 86. / dén ílda, de
suda, fra
skorsténen. Den
(sótingen i stugan) eldade man ute
från skorstenen. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skorsten

Skoastén pl. -a

dö" va kön tsètan skoasténa

bära, näml. efter en eldsvåda

som övergått Bjeresjö by c:a 1851, vilket

betyder ute 13 gårdar eller hus blevo

ett elhärjade.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skorsten II

Upten skorsten

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorsten

skorstén – en

i lånen de va ùpen skorstén ---

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorsten

skorsten' -en

för endast om den övre delen;
den delen av öppen skorsten som
är ovanom loftet, kallades i Lagen.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

skorsten

di' fàjda nastan skorstènen

vàr fjàrtene dà (sotade)

(vàr, nyare fö hàr).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skorsten

skorstén, -en

ja har fira sior i skorsténen
(ett sätt att kunna någon annan att tro, att
han har fyra sidor rökat fläsk)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorsten

skarstén -en, -a, -ana

dörorna i:n te skarsténen

di kala di för "ilardörorna".

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1) skorstén skorsten

sb.

(Mera genuint skostén) 1.1-s.

Ö. om den vidgade, nedre delen av skorstenen i gammaldags bondgård, där gruven (grùan), dvs. den öppna härd befann sig, på vilken lagades mat. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

skorsten
sb.

--- öpmürad

sasom 2 an üpan skorstén.

n. f. 79.

Nr 8023 Söves:ad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorstensankare
sb.

skorstènsàŋkare n.
ett över dörren till eldaren
(ìlaren) anbragt ektra,
som bar upp skorstenen
... skorstènsàŋkare övor
ìlaredòrrorna. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skorstensankare

skorstensankarad

best. sg.

två i taksparrarna (?) fast-
spikade grova trän, som
skorstenspipan vilade på

näml. den öppna delen, som vette emot
"stensed". 1.1–s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorstenshål

skorstenshåled best.
tg.
trol. öppningen till
nedre delen av skorste-
nen

M. f. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorstenskråk

skorstenakrèfz, n. -- ed, pl. = -- ar, eg. skorstensskråk; skällsord användt om en skorsten.

De va et påselet skorstenakrèfz te bæra si öd.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorstensspjra

skorstén-spíva f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorstenspipa

s.

skorstén·spí·va, -an.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorstenspipa

skorstˊenspiva, s.-n,
pl.-vor,-na, skorstenspipa.

skorstˊenspivan blo stˊånes,
men tˊåged floj åˊu.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorstenspipa

skorsténspiva f. s.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skorstens-skovel

Skorstens-skŏvl

skovel varmed man rör i skorstenen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorstensklut

skorstensklud

klut som användes då man syssla i skorstenen.

jfr. kyrkoklut, stugklut.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorv

skorv, -ad

1. en hudsjukdom.

2. lin- el. klöfvensnäcka.
(cuscuta)

P. L. 1901. 300. Bjeresjö. Herr-hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorv

skorv, n., 1-ed, utan pl.,
skorf; hudsjukdom. glūta fūna
fa skoru, o grīzor mē, 2/ lin-
l. klöfversnärja: cuscuta.
Öja, V Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

klär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorvig

skòrved; pl. ~~-a~~ adj.

(om skorv i hundsorålen)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skorvig

skörved l.- or, m. och f., n.
- ved, pl.- veda, komp.-vedare,
-vedast, behäftad med hudsjuk-
domen skorf, 2/ besvärad af
parasitväxten lin- l. klöfver-
snärja: cuscuta. var hör
byft skörved ett år, o klöfveren
kan nä blo skörved.
Öja.

Skärr.

№ 300 Herrestads
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skoslit

Skoslid

Når tjenare lo si: så lo di si fåin
skoslid. s: att få sin träskon

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Skosträk

Skostrog

trata varmed man torkar skor.

Hum får gå som et skostrog = utföra det besvärligaste arbetet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strosula

Strosåla f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skosula

skosåla, f. - n. pl. - lor, - na,
skosula.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skott

skud, -et -ar

skjutregel för port.

sata - skédad för. skju-

ta rigeln för.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skott

skeud, n., 1 ed, pl. =, 1 en,
skoū, bösshod m. m.
2.
Oja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skott

skud l. skud, n., 1- ed, pl. =, 1- en, eg. skott; i träregel att skjuta fram, då man vill stänga en dörr.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skott, s.

skot|t, -ar; =, -ar

skud|d, -ar

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

109.97.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. skott

skott n. ; pl. =

gevärsskott.

Repro - påverkad form

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skott

skud n.

skjutrisel för port

--- et ~ skúd o ~ fʒuda ~

för en "skott" att skjuta

för.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herresads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skot n. ; pl.-

skott s.

skott.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skod n. i pl. — skott s.

skjutlucka

dær va särskelda skod i bøjtsen (gåsbänken) te a fåra før *) (skjuta för), så änte gåsen kån ga ud.

*) Måne i ch helle: føra får

M. Areskoug 1926.

1-5

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skod n.; pl.- sloett s.

skjutregel

han kan sæta skoded før.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skȱda f. ; ²— or skotta s.

vǡrskyttel

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Sk. Kǡpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skotta
s.

Skotta, -an

vävskyttel.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skotta
s.

skò̀t̲a̲. -à̲n

skytte vid vävning.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skotta

skot²ta, f. -n, pl. -tor, -na,
vat²skytel.

o²ja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slänn².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skotta s.

skò̲ta m. -or

vävskytte.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skàtta f., -an

1. skotta
sb.

vèvspole

spàltepinan

Kv. f. 86. / sàtes i skàtan.

Tpultepipan

sätes i vèvspolen.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skotta

skò̲ta -an

skytte vid våning

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skotta

skåtta, ~ an f. sb.

vävskytte

m. f. 79.

Nr 8023 Söves:ad, Herr:stads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skotta

skudda, =, -ad vb.

skjuta rigel för port

de frågta mig, om

ja hade skudad

porten. De frågade mig,

om jag hade skjutit rigeln

för porten.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skotta

skùda, = 26.

skjuta rigel för port

skùda pórtan skjuta

rigel för porten.

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. skoka
vt.

I betyd. 'skoka sno"!

Se kasta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skotöy n.

x skotyg s.

skohyg

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skovel s.

skål r. j ²/₂ d

?

skovel

Jfr Per Larsson!

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skovel

skövel pl. skövlor

(så sata vid många skövlor

(näml. för att de närvarande
manliga begravningsgästerna skulle
följa kistan)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skovel

skowl, -en

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skovel

skBwl, -´ Lm s.

-´ a, - na;

skyffel;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skovel

skôwl -en -or -orna

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skovel

skǿvl pl. skǿvlor

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skovel

skåvl, -an; pl. -or

skyffel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skovel

skowl, -l en; pl. = or

skyffel

Jfr x grafskovel o. slättskovel

m. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skovel

Skowl, m., ¹⁄₂ kn, pl. ²⁄₂ or, – na, skofsel, skyffel.

Aun.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skovel, s.

skovel

49. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skovelblad

skòwlablå n.

(skoffa till skyffel)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skovelblad

sb.

skòwlablå n.

blad till skyffel

H. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skovelskaft s.

skåulaskaut n.; pl. —

skovelskaft

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skovelskaft

skovelskaft, n. -ar, -ed, pl. = -ar, -in, skofuel-, skyffel-
skaft. Öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skoveltröja

skōvelatröja, f. -n, pl. -jor, -na, skofveltröja; benämning på ett plags fordom bruklig mansyfterkröja af vadmal, hvilken på ryggsidan nedtill hade en bladek på en skofvel något liknande utvikning.

Bromma.

Slärr

№ 300 Herrestads H.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrövla

skrå'wla, =

skyffla

de mata min faksen
skrå'wla dóm rèna. De
måste min själ skyffla dem
rena. N. T. 87.

St. Herrestad. H. Frehoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skovla

skùvla, -ar, -a, -ad,

du fǫ̀r ùd o skùvla,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skovla

vb.

skòwla, =

skyffla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skovla

skå̀vla, =

skyffla, använda skyffel

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skrabba

skràba pl.-or

förakt. om äpple: mindre väl ut-
vecklat äpple.

man i' ska äntå vara så
fortrÿdna för nona skràbor.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skrabba

skråba, f. -n, pl. -bor, -na, strumpren, förkrympt fruktkart, om äpplen och päron.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skrabba

sb.

Se *skogskrabba o. äpple-
skrabba

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skral

adj.

skral

han ~ e ~ skrål t. hälsan.

Han är skral till hälsan.

K. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skral

skral

sjuklig

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skralepugga

skralepogga

stor padda

skràlepòga, pl. -or

(= trôllpogga)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skralepugga

storålshpöga, f.,- n, pl.
- gor, - na, fadda.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skralepugga

skràlepòga sb.

f.

jadda

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skraldpugga

skrål̲apöga -an -or -orna

padda

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrålepöga f.; -or [2] × skralpugga s.

padda

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skralis

sb.

skralis

tunn is på ansamlingar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skrål²s
sb.

skrål¹s

tunn isskorpa ɣa° vatten-
pussar, vilkes vatten ɣör-
svunnit vid isbildningen
(d: den ~ skråsa, när en
trödde ~ pöd. Den skrasade,
när man trampade ɣa° det).
N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skralpugga

skràlepóga f. sb.

padda

Paddor fick man inte
röra vid, ty då fick man
eksem.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skramla

skràmla, =

R. 6. 27

Nr 7472. Herrestads hd

St. Herrestad Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skramla

pres. part. skràmlanes

hàzajëvelen kàm skràmlanes

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skramla

skràmla, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. skramla
vb.

skràmla, =

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Åreskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skramla

vb.

skràmla, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sala ihop, kontribuera

skramla, ti. brèna-
vin sala till brännvin,
skjuta samman pengar
till brännvin. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. skramla
eb.

skràmla f.

leksaksskramla

K. f. 86.

Jfr s. blära.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrånglig

skrözlad

mager, utmärglad

(om djur och människor)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrånglig
adj.

skrözlad
(mager)

mågor o. skrözlad mager
och skranglig. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrap

skrav, -ad

stekskorpa på insidan

av grötgryta.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Skrap

Skrav

= kåt stekyta 2.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrap

skrav, -et -ed sb.

stekskorpa på ytan av grötgryta o. d.

de e gått me skrav.

Det är gott med stek-
skorpa. H. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrapa

ob.

skrà:vfa, =, -ad

skrava av grỳdan

skrapa stekskorpan av

gryten

N. Y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrapa (l.-ada)

skråva (-ar, -a, -ad pf (-adę), -a, pl. -n l. -(vhn)) fr., skrapa. öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrapa

skrà:va, =, -ad pret.

skrà:va grÿdan

skrapa stekeskorpa från

insidan av grötgryta.

M. f. 9.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skapa

Skåva

skåva ihåpa ta begråvary

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrapa v.

skråva ;—r, — ; — ; —d, —d.

skrapa

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrapa
v.

skråva -an -a -ad

skrava spráis

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrå̀va f.

1. skrapa sb.

skrapsår, skrubbsår

en, skrå̀va ett skrubb-

sår.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2. skrapa

skràva, = vb.

Pres. ± ar

de stær o. skràvar
ma. hàvana*1. De(=: häs-
tarna) stå och skraper
med hovarna. R. f. 86.

*) Rspers-påverkad form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. skrapa

en, skråva, fijed vb.

åv. Man skrapade skinnet (på händerna) av. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skrapa
v

Skråva

Lt., se under + stuggolv.

1588 Halltinge, Henestads hd
Nils Bengtsson 1940 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skapa
v.

skɑ̀ɑva, pres. skɑ́ɑvɑ

1952 Baldringe. Hemest. 4 L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X Skre
v.

Skre

efterhöstplöja

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skre II

v.

skre

= gräpa

ja lo skre sån.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spredning

skrènz

plöjd åker

I utr.: harva, skrènz harva plöjd åker (om våren). N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skejtig

skräjted

hårdelös: magen (om fisk)

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× strening

strèngz, ˋ — en sb.

plöjd åker

harva. strèngzen

harva den plöjda

åkern

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skrening
sb.

skrèning
plöjt fält
harva skrèning.
Jfr plöjning ds.
N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrẽla; -r, —; —; -d. [x] storela Hk

halka

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Sk. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Skrela
v.

Skrela

häftigt vicka hela kroppen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Skeling

fd. Skelinja

matresten från ett herregårdskök

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrelkza (pl.)

x skrelingar pl.

avskurna kanter och hörn
av köttstycken, sämre
bitar, som användas till
knackvurst.

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skick

skrift. 1 en

bocklande och gricellande föremål

el. möbel av trä -

Ja har hat min en skrift

(om en våv) 14.6

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Skicka
v.

Skrittja -a-ad

om skatans skrattande läte.

Skaden skrittjar: han vantar framme.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stricka sb.

skríka f.

dålig, mager ko

Jfr * skråna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrizza f.

× stricka sb.

mager häst l. ko

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Skicket
adj.

Skäfsfad, neutr. =

vacklande och gnälande

t. ex. om gammal vävstol.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

* skrickig

skrì'kjsad, o. =, adj.

skrangli'g, som lätt skadar
sönder (t. ex. om en dålig
vagn l. cykel.). Gyn.

rì'kjsad./rì'kjsad elor-
skrì'kjsad.

R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× skrickig adj.

Åv. mager och skrang-
lig (t. ex. om hästar
o. nötkreatur), bräcklig

gàmal o. skrùtzad gam-
mal och bräcklig.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skidsko

skɛ́ːskɔ̃. pl. =

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skridsko

skríska; pl. =

dén han, hade, jo,
skríska. Denne hadde gik
skridskor.

N. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skridskodamm

skríðskodám

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. f. 80.

där var skríðskodám
ósa opti. Där fanns
skridskodamm också
upptill.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skuk
s.

Skrij, ruta.

(Steiman) 4062. Bjerejö, Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrik

skri:dʒ, n., 1- ed, pl. =, 1- er,
skri, skrik.

Tvi:ʒan hum la: i e:t vi:
o skri:dʒ. Bromma.

skri:j i Bjeresjö enl. Steiman.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrika, v.

skrèdga, skredg, skrègdad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

117. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrika;

skrîdza, — or, skrægz,

skrèdzad;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skrika
v.

skrija, skrej; skrejad

„ hän komor en fjyv, skrej han
po gådan.

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuika

skiidja , skiedj

stygom får en skiidja

yngre: skiiga , skieg .

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skriva ; 1 – or, – ; skrev, skrivit v. skrika

skrivd

alle skrivo på Elna : skrika ; ropa.

alla ropade på Elna.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skrika

skrigga, skregj, skregjed skrigga

Du skriggjör pomad, så snart gjad spis.

(fattiga kvinnor till sina barn)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Inf. skrìdza

Pret. skreg / skreg | skrìdzen im- per. pl. äldre form; se lapp III

Pres. part. skrìdzanes

han gól o. skrég. Han gormade och skrek. / so- n. f. 80. / gól - dr / o. skrégs

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. skrika

dı ˌgól oˌ dı ˌ skrégz.
De golo och de skreko (om
gäss). R. f. 86. / --- nånˌ somˌ
gól oˌ skrégzˌ-poˌ dömˌ
--- någon som gormade på
den och skrek åt den (d: arbets-
folket). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. skrika

vb.

skrigzan ute so-

med! Skrik inte så för-

fårligt! (till flera). R. f. 86,

citerande åt äldre generations

språkbruk.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skrin

Skrin. -ed. pl. =. -en

mindre koffert

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skrin
adj.

Skrin
med dålig hälsa.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrin

skrin, n., ¹- ed, pl. =, ¹- en,
skrin, koffert.
Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skrin

skrin l. ¹- or, m. ok f., n. skrint, pl. ²- na ok efter for, för ¹- na, komp. ²- nark, ²- nast, skral.

skrin jor. ja e lid skrin te hälsan. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skringlig
adj.

skrizzled

torr och mager (om personer)

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrikk

skrät

Jmfr. som: fjäska 2.
skrät 2 skära 2 skrikk.
N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skriva
v.

skrìva, skrev, skrèvet

han hàn skrèvet på en låp
som lrdzon på bånet

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skriva;

skriva, -or, skrov,

skrövad v.

fårsn skrov reseft.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skriva vb

skriva ; -or, - ; skrøv eller skræv ;

skrøven, skrøved

eller skrævven, skrævved. skriva

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

Sk. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skiva:

nu kan han fåd lid a

skiåved

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1852.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skiva

skr$\underline{i}^{2}$wa (- ^{1}wor, pl. ^{2}- wa,
skr$\underline{o}$w, pl. ^{2}- a, skr$\underline{o}^{2}$wed,
skr$\underline{o}^{2}$oden, m. och f., n. - wed,
pl. -wna, skr$\underline{i}$w, pl. ^{2}- a)
fr., skrifva.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. skriva

skrìva, skrev, skrìvd.

skrìva. bórt skriva bort

t. ex. revorman. Man pricka.
De lät med en knappnål
prick revormarna. Ja u. pricka

so. ska. já skrìvad.
bórt. Så skall jag skriva
bort det. N. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. skriva

vb.

ja ~ tæxta ~ ja ~

skola ~ skr̃ved ~ óp ~ ad.

Jag tänkte jag skulle ha

skrivit upp det. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skriva

skrìva, skrev vb.

med en spetsig stake, rits (se 1. rits) indela på marken utjämnad fuktig torvdy i lämpliga rutor. (Av. rìsa ritsa).

de skrév ja me en rís.

man "skrev" jag med en rits.

R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skriva bort

skriva bórt

gm att skriva någon formel fördriva någon åkomma, t. ex. revórma (revorman)

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skrivbok

skriwebög, f. -en, pl. -bögzor, -na, skrifbok.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrock

skrok n.

övertro, vidskepelse

de tröda ja ält

skrók. man trodde på

att skrock.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skrock
s.

Skrock, n.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrock.

skrok n.

övertro, vidskepelse

K. f. 86.

gamalt, skrók gammalt

skrock.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. x skrocka sb.

skróka f.

hŏna som vill ligga at ägg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skrocka

skrò̀ka, = vb.

om hôns som vill ligga

de, jfr. o. skrò̀ka hè̀la

á̀red.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. *skrocka

skróka f. sb.

skrockhöna, höna som jämt skrocker till tecken på att hon vill ligga.

N. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skrocka
vb.

skrò̀ka, =

om hönsen som vilja ligga ut
kycklingar

--- en hägna, som vilar
skrò̀ka ö. vilar liga
--- en höna, som ville skroc-
ka och ville ligga (ut kyck-
lingar). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrocka
s.

skrå'ka, -an

höna som inte vill ligga.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrocka vb

skråka f.j.-or

höna

a ga skråkor, n. fa
väntа hd.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrocka

skrò̀ka, -an

höna som vill ligga på ägg.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrockfull

skråkfull

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. x skrolla sb.

Sc x katt skrolla

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.x skrolla

skrò̀la, = vb.
skrola-ór

ta stort utrymme, pösa
upp (t. ex. om halm)

de-skrò̀la so-fà̀rlend.

Det pöste upp sä förfärligt
(om halm). / ... om-der-
va-nod-som-skrola-
ör ... om det gällde något,
som pöste upp. Dr. 9.-86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrot

skrɑ̄t n.

(järnskrot)

Repa - Laiv. 1-s

hvidg. skrɑ̄t Hi Ding skrot

(binamn på en skrothand-

lare).

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrov

skra, n., -d, pl. = -n,
eg. skrof; utlr. för kropp,
bål.
stort (lidet) skra på folk
ela fregt. Alm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skrovsylten

skraszúltem

mycket hungrig

R. f. 86. (Da. skrubsylten)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrubb

sb.

skrɔb m.

(vindsskrubb o. d.)

ja stälden nya 2 en

skrɔ́b.

n. sg. 9a

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrubb

skrab

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

3.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrubb obj. sb.

bannor

I vär. få skråb få bannor. / so fik han fårlat me skråb, nor N. f. 86. / han kom häim. Så fick han förfärligt med bannor, när han kom hem.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skrubba

skrò̲ba -an -or -orna

"stora väggdjur". gräsungar.

Jfr. * elua

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skrubba
v.

skrobba -a -ad skroba

grovkarda, om första kardningen av
ull och lin.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrubba

skråba, =

R. f. 86.

skroba, áw hyvla av ojämnheter. M. f. 80.

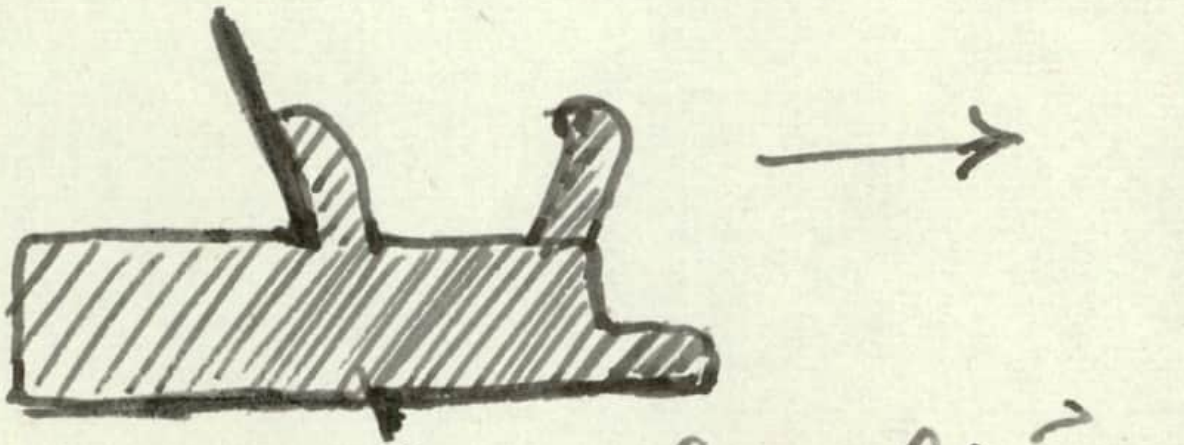
Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrubbhyvel

skrôbhôvl m. sb.

hyvel för grovhyvling, t. ex. för
att slåta ett yxskaft e. d.

N. f. 80

hyveljärn

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skrutka

vb.

skrùgga, =

pres. sg. -ar

gå med böjd hållning

han går dær o.

skrùgar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skuket
adj.

skùgad,

kopsjunken. böjd

kan e jo skùgad a sónt.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skrukig

skrùgad adj.

med böjd hållning (ofta om äldre personer)

han va so skrùgad o eländ. Han var så böjd och eländig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skrukig

Skräged l. -or, m. -ar, f.,
n. -ged, pl. -geda och efter
bor. bör. skräged o. s. v.,
komp. -gedare. -gedast,
framåtlutad, om människor
som ha ett skralt, skröpligt
utseende. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skrutig

adj.

skrugad

med böjd hållning, krokat i

ryggen

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skrynta

skrùnt|a, -an f. L 46.

ryggtavla

han, har, en, brå skrùnta. Han har en kraftig ryggtavla.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skruv
s.

skruv pl. skruvar

på skruvar = på måfå?, mest
svenskhet, inkorrekt

han köpte bjergsholm på skruvar

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skruv

Skruv, s., 1- en, pl. 2- or, -ar,
skruf.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skruv, s.

skruv, -an; -or, -orna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

104.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skruv.

skrʉv; pl. = or

ha en skrʉv lös, icke vara fullt normal. / ga-pa-

R. f. 86. / skrʉvor gå på skruvar, gå utan beräkning, gå måfå.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skruv;

skru, -n s.

-or, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skreva
v.

Skrèa -ar -a -ad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stpreva

stpreja , = , -ad

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skruva

skrùla, =

N. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skaurlös
adj.

skwalös

han hade di ènantin dekt
imöd, mer en han va skwalös.

1947 4062. Bjeresjö, Hers. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skualös

Skualös

som hanen „skuv lös".

Hume sent Skualös.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skualös

skualös

otillräknelig, från vettet.

ha du blöd skualös?

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skreumejsel

skréúmäjsel m.

Hf. × broddmängsel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrumejsel

skrúmèysel

n. f. 80.

Hfr × skrumäjsel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skruvmängsel

skrúvmängsel

skruvmejsel

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skruvstycke

skrúvstíftja, -ad

skruvståd

där har di glömt dorras skrúvstíftja

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skylla

skröla (-ar, -a, -ad) intr.,
skrymma.

"han e ente sa stor som
han skrölar ti", sa vitsh-
johanesen om fittmadan.

Baldringe.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skrynas

vl.

Pret.

skrynta

Pres. skrynas

Barna av köld, huttra

han skrynta / du står

där o skrynas. Du står

där och huttrar av köld. R. f. Bo.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skrynkelben

Skrynkjelben

vedenamn till skråddare

i ramsan:

Skråddare, skråddare skrynkjelben

hår i helvete hånjor din kåddasten.

Nr 3906 Högestol Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skryta

sb.

skrȳda, skrȳdd, skrȳdde

K. f. 86.

Jfr. skräppa ?

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skra n. ; pl. — skraå s.

stackare

dar va en kar sam hätte Jens Jönasen, dä va et skra, han visste ente hont han hade kömed te världen.

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skri

skrå, n. ,- d. pl. = ,- r,
// våp, ²/ stackare, nitrycke
af medlidande.

Aum.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skrå

i'utt. på skrå = på tvärs, snett.

de skåla fjälas på skrå

om halmtak. som fick en slags fritsyn då det var nylagt.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrå n.

1. skrå
sb.

stackare, svag l. odugling person

de va at skrå ti o ta mod hålm. De var en stackare, då det gällde att ta emot halm (som jag stack upp till honom under tröskningen). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skrå

skrå

I utt. på skrå på med

so. vrla. de. ha. rénorna

på skrå. Så ville de ha

ränderna (på klänningarna)

på med. K. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skråklippa

Skråklippa

klippa hårt kort i nacken.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skråla

skrål̀a, =

dv. jfr. o. skrål̀a o.

503. De gick och skrålade

och sjöng. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skråma f.; -or

skråma s.

skråma

en skråma fa hånen.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skråma

sb.

skråma s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skråma

skråma², f. -n, pl. -mor, -na,
skråma.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skråning

skrå̀ning, -en

grovmalen säd (till kreatursfoder)

jfr × gröpning grö̀vning.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skråning
sb.

skrå̀nɪŋ

krossad vårråd (som foder).

* J. kross (kros).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skräddare

Skräddare

Skräddare. Skrädare skrynkjelben
Hå i helvete hånjor din Kåddasten.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skräddare

skrädare -n,

(ej skrädare såsom Östen ut)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sträddare

x/

strèdåre m.

x/ Med starkt betryck
på sista stavelsen.

N:r 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåne

spridark, m., -n, pl. = , -rna,
spräddare.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrädare

skrädare, -en

skrädaren han va lid hålt;
han syda klän te folk.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skräddare

skrädare *x1 m. j pl. =
skrädära *x1

han va
skrädära. Han
var skräddare.

*x1 n. y. 80. / R. f 86.

pær. skrädara Per Skräddare. R. f. 86

*x1 Med stärkt betryck på pen-
ultima, trol. ngt starkare än
sem i fortis

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrå dare krita

skrådaretråd n.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skräddarelön

skrädaralönen bet. sg.

R. f. 86. (den sylön en skräd. dare tar).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrålla

skrèla, skral

Bl. a. om gjudet av åska

da skrál i húsen.

Det skrållde i husen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrälla

skrälla, pres. -ar { skrälde / skral

(om ett skrällande ljud)

de skrälde (skral) 2. huset. Det skrällde i huset (t. ex. under ett åskväder). D. 9. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skälle

skälle, -ed

service, porslin.

Han lovat komma ti välle

skidon di'ner bode kan å skälle.

ordspr.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråle

stråle n.

dåligt husgeråd; dåligt

kreatur.

Jfr Kostråle

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skrålla

Skrålla², n.,- d. pl. =,- n,
skrålle. Söndrigt l. kastat sönder-
slaget ler- l. glaskärl.

Kalm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrø²ma ; -¹or, - ; skrø²mde, skrømd, skrømt.

skrämma vb

skrämma

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skråma

skrèma, skrèmde, skremt.

han ~ skremde ~ óp ~

m2. Han skrâmde upp

mg. Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

N. f. 80. Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrämma

skrèma, skrèmde,
skremt.

Pres. sg. -r or
Pret. part. skremd.

jå va, lå't skremd.
Jæ var lått skrämd

Nr. 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skånmeskott

hotande ord. uttalade H. Skånmel.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skråmskott

skràmastrùd n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skråmskott

skrà'meskå't n.

(senare leden ryms-på-verkad).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skräna

skrǽna f. sb.

dålig, mager ko

Jfr × skrinka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skräpp

Skreck, n., 1-ed, utan pl.,
Skrytt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skräppa

skrèpor pl.

Trol. en störvärt Rhumeart; uppges vara på mycket
sanka marker och frösa
ymnigt.

Nr 7474. Öja, Hörrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

(v: de frysa so. kunst.
de frösade så förfärligt).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skäppa s.

skräppa, f.,- n, pl. -por, - na, rumex acetosella.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skräppa
v.

skräfta / 2- for, pl. 2- fa,
2- fle, skreft, skreft, blad
i n. sing., skref, pl. 2- en/
ink., skryta.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skräppa

skrèppa, skrèpte, skrept

v.

Pres. -ar

skrypta

K. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåppebad

best.f.pl. skåppebläan

di inäja skåppebläan

väcka.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skräppeblad

skräppeblå, n., pl. =

blad av Rumex acetosella.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skräppeblad

skräpebla koll.

pestskräp (Petasites)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86. de e. nta dén

sorts skräpebla.

Det är inte den rottens

skräppeblad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skräppor

pl. skräppor. -orna

en storbladig växt vid vallen (ogräs)

Jfr Rietz art. skräppa sp. 605 b.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrävla sb

skråvla; -r, —; —; -d.

banna

da skråvla far po vas.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrävle n.

vr fek skrävle.

x skräöle s.

bannor

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skrävlig
adj.

skrävlad

sluddrande på målet, som talar sluddrigt

dén hanen so skrävlad.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr sluddrig

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skörta
s.

skäntå, -ån

utb. för kroppen, kroppshydda.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skrönta

best.f. skrùntan

kroppen

jå ska jé di på skrùntan.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Skrönta II

Lika kum skidor i silvor å gull,
bara blott kum får skrönta full.

(J: av mat)

ordspr

Nr 3906 Högsjö. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skiöplig

skrøvli, neutr. skrøvlet

1950. Baldringe, Herrest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuffa
s.

skòfå

skyffel. skopa

ella skola di kåsta sön me
hänorna elor en liden skòfå

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skuffa

skåfa, s. -n, pl. -for, -na,
skofa. Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hårn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuffa
s.

skòfa / -an

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skugga s.

skōga r. j —or

skugga

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Sk. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skugga

skàga

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

9.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skugga
sb.

skòga m.

skugga av eŋ föremål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. skugga

skòggˌ, ~ en m. sb.

skuggan av eŋ föremål

m. så skògan. Vi sej skug-

gan. K. f. 86.

2. skògaˌ, ~an rspes-form.

då gikˌ skògan lånt hènˌ.

Då gick skuggan långt borta. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skugga

vb.

skòga, =

ge skugga

den, skòga so. mycket.

Den skuggade så mycket.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skúlad best. sg. *skul sb.

Se bagarugnsskul

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skůla ; -r, - ; — ; -d.

ˊx skula vb

söka skydd, gömma sig.

han sto a skůla far falk ˊnte

skůle se nam.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skula

eb.

skùlfa, =

Pres. sg. ˉar

söka skydd för regn

de stå, o, skùlar.

N. sf. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skùla, =

*skula

vb.

"söka skydd för regn
(t. ex. under ett träd)

T. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skuld

Sul, m., 1- kn, utan pl.,
skuld (orsak).
För min sul.
Di sålte sulen po en tydzkmàn
ad han hade sal il.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuld

skol, m., 1- en, utan pl.,
skuld, gäld.

Egarana stor knapt öf
te skolan. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuld

skal

gåld

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuld,

skul, ÷ kn s.

dan va skul pa

alti kör,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuld

skol, -'en (pl. torde saknas)

penningskuld, gåld

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) skuld

'gåld' sb.

Genus tycks vackla mellan
mask. o. fem.

dén stóra skólen kan
han ålru klára. mód-
ren kunde kén möjl. tänka
sig. stóra M. S. 90

Öja

Nr 7474 Öja Hemestads hd
Hugo Areskoug, 1962
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuld

skol

hɔ̄na hɑ̄ di ed? ɑ́, dɛ e

skol a klɑ́b ɑ́lt ihɔ́v.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skulderblad

skå²lrebla, n. ,- d, pl. = ,- n,
skulderblad.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuldfri

skalfri

di va skalfria på stæled

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skuldsatt

Skolsát

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skuldra

skå̄lra, ƶ. ,- n, pl. - ror, ,- na,
skuldra.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skùla

× skule
sb.

Intr.: leefza ~ skùla

loka kurre gômma.

N. f. 86.

(Äv. leefza ~ jùmma)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skull

skol Kepe. pär. form: den genuina formen torde vara Gull, som är uppt. i Bromma s 1901. J. J-s.

I sammanställningen

for - - - skol för... skull.

for. skój skól för att

roa, för att skämta

n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sköll

Fygl r.

skull

sa sa de am de sam jute dam

far pöja fygl.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skull

Sul = förvällande

de va lia mied vär Sul

som doàs.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skultryggad

skàltryggad

= pucbelryggig

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

103.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skum

skam

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

41. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skum

skømt

mørkt

de e skómt om
kvèlana. Det är skumt
om kvällarna.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skumma

skämma, = 1 1-ad

skumma gräddo av
mjölk

Jfr. nyare ord.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skumma

Pres. sg. skómor

skymmer, blir skumt

de, borjar, o, skómor.

Det börjar att skymma.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skumma

v6.

skòmfa

Pres. ± ar

skymma, bli skymning

de, borjar, o, skòmar.

Det börjar skymma.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrämmesked

skràmsé

sked varmed grödde
skrämmas av onjolk

M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skum-ajölk

skòmemélfj, -r

han fetj lid sö a lid
skòmemélfj

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skymning

skàmnng sb.

skymning

Jutl. : skda ~ 2 ~ skàmnng

sitta 2' skymning

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Skrumning.

sb.

skörnrygen best. sg.

skogmingen

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Skumpa

Skoimpa Skòmpa

skaka (om vagnar); åka i en bullervagn.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

skrumpa

skrànnpa, skrànnte 26.

Pres. -or

skaka och rista (om en vagn, särskilt då den körs på en ojämn väg).

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

skumpa
vb.

vógnen han
skómpor. so. Vagnen den
skakar så förfärligt.

R. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s Rempavagn

skàmpa vógn

grov, ofjädrad vagn

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skumpavagn

skàmpa~vöjn,

ett slags arbetsvagn utan fjäder.

Nr 4878.- St. Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Skumpavagn

Skòmpavògn m.

grov, ofjädrad arbetsvagn

N. f. 86. / en räkti skòmpavògn

Jfr * bulstervagn

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Skumpelskott

Skómpelskod Skämpelskudd

enl. P. L.: "hårsyrslöst, styvmoderligt behandlat människa"

De gamle gå som skompelskod (om undantagsfolk, som lämnat allt ifrån sig och ej få god behandling)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skumpelskott

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skumpelskott

skŏmpelskŭd, n., – ed, pl. =, – en, utslŏt, känsynslöst, styf-
noderligt behandlad människa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klåfva.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skrumpelskott

skòmpelskód n. sb.

stackare, ringaktad samhällsmedlem

dén gár som at
skòmpelskód. Han gå
(annan)
dår som en stackare.

R. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skumpvagn

skåmpavöjn, m., -n, pl. -a, -na, åkvagn utan fjäderunderrede.

För vidh en åki av ened en skåmpavöjna.

Vja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skunk

skonk, -en skoŋk

läktare i en kyrka

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skura

skùrja , = , -ad

skùra , knìva skura

kni'var

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. skura

skùrfa, =
skura golv

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skura
vb.

skùra, =

med ett s. k. skurbrätt jämna ut murbruk på vägg och putsa murytan.

N. y. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skula
v.

skùla -a -ad

ja han skùlad i skòlorna
i èlava år -a sa bùla
vánad èna ifra anousnéls
gár !

14.0.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuuade
s.

skùnåna. -ad

skuning; handlingen att skura.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skurborste

skùràbòrste m.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skurbritt

skùrabrìt n. sb.

brådbit att putsa murad
vägg med; se följ. ord.

N. f. 80.

(Jfr skurbräd).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skurbrätt

sb

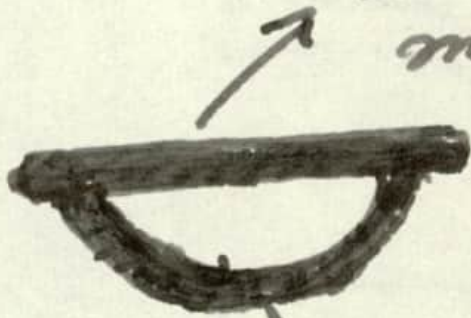
skúrbrät, ´-´-ad

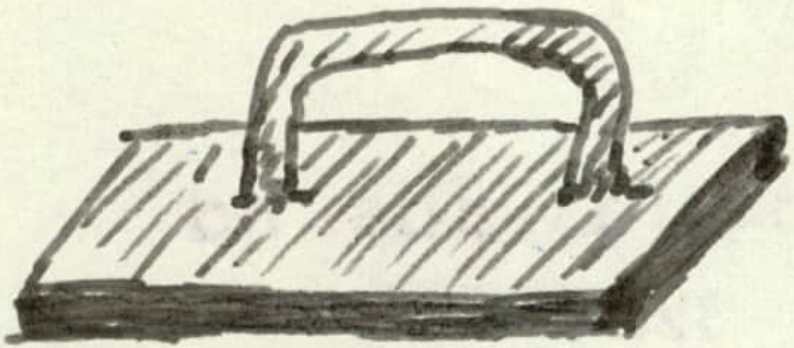
handtagsförsedd plankbit

med vilken mycket golv

och gårdar skures

M. f. 80.

Jfr simpl. × bräde

O. × skurbräde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Meiresiads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skurgolv

skùrəgǫ́l, n.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skurk

skårk

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skurk

skork m.

(mycket illvillig person)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skurlase sb.

skùrelåsa m.

skurtrasa

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skur-lase

skùrelåse, -en

skuntrasa

nú kan di' seta skùre-
låsen på kåsten.

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skurra
vb.

skòra, =

skorra, ge från sig ett skorrande ljud

de, skòra 2. ørnen. Det skorrade i öronen.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skurslarv

skùràslàrv m.

skurtrana

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skurspann

skùrespån -en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skurspann
sb.

skùrəspán m.

skurhink

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skula

bskūda, f.,- n, pl.- dor,- na, bskuta.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skuta s.

skùda

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

41.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skvabba

vb.

svàbba, =

pres. -ar

dallra av fetma (t. ex. om

feta personer)

R. f. 86. de, svàbar

hullet dallrar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skvala vb

svåla ; -r. — ; — ; -d.

skvala

de råjnar sa de svålar pro jören.

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skvala

svål² (- ar, - a, - ad) intr.
och impers., spovala.
de rå²na, så de svål²a
fra jo²rkn. - Äldre mål fvål².

Öja².

Per Larsson 1901.

Klåre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svala, 2.

svàla l. Gvàla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

19.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skvalp

best. f. svålpad

vågskvalpet; vattenlinjen, där land och vatten mötas.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skvalpa

svòlpa

öres. sg. ¯ar

de, svolpar, ¯ór.

det skvalpar över.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skvattemagad

adj.

svàttamàvad, pl. ˇ – ˊ – a

om det förhållandet, att
man dricker så mycket,
att man ofta måste låta
sitt vatten. / de, där,
so de ble svàttamàvada.
De äro icke, så att de bli
"skvattemagade". K. O. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skvattemölla

Svàtemjöla

en vattenkvarn där vattenmånnen
är högt över kvarnhjulet och kommer från
källor i en backe.

Nr 3906 Högestads·Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skvattemölla

svàta mýla -an

sqvaltqvarn

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sky
sb.

Se åsksky och ×döneskey

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2. skog

fyg, = da vb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Res. sg. -r

ryssa tillbaka för sgt,
dra sig för sgt.

dé fyda, dé ùta.
Det ryssade de sj tillbaka för.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. skg

26.

du ska ˌnöta

ʃyʃ for nontiʒ. Du

skall inte hesitera för

något. / han ʃyʃr ˌnöta for

nón tiʒ. Han hesiterar in-

te förˌnöntiŋ.

Nr 7074. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sky
26.

Sy

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pres. -r

rygga tillbaka för

han - Sýr ñte - for - nöl.

Han ryggar inte tillbaka för
någonting. R. f. S.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sky

Sf. f., 1– ln, pl. 2– or, – na, sky.

Här kom'n sön'a f'ö'l'a, sv'ö'rla f'ö'r. ö'ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hä'r.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

42.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sky

Sy, n., 1 ed/ pl. = , 1 ha/ mindre brukl./ skaft på handjurn.

Öja. 2.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Olåm. 2

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skya
26.

Pres. fjär

blir molnigt

den. fjär.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. skya

sb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Fyja, =

Pres. sg. -ar

draga upp skyar, bli mu-
let, mulna

a blån so- fyjar- de.
Ibland tåjar — det upp
skyar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *skya

vb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Skýja,

Pres. sg. -ar

skygga (om hästar)

de- borjar - o-

skýar. de börja att

skygga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skybba

Säga, dä!

Säges till kor, då man vill,
att de skola flytta sig
åt sidan.

M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skydda

inf. Sudå

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skyffeljärn

fö̲ffeljärn, -ed.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skyffeljärn

sb.

Sköflejärn n.

(att skyffla t. ex. trädgårds-
gångar med)

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skyffla vb

5 åfla ; -r, - ; — ; -d, -d.

skyffla

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sùfla skyffla

Pres. Sùflår *)

skyffla trädgårdsgångar

o. d.

M. S. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

*) Med starkt betryck på ul-
tima, tydligen mellan semi-
fortis och fortis.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skyggig
adj.

skyggad n.

skuggigt

här e skyggad o stå.

Här är skuggigt att stå

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*Skyggig
adj.

Sȳdzad n.

skuggist

kom - hér hid, for - hér
e - Sȳdzad! Kom hit här,
för här är skuggigt! K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skygglåden

fylléa. -ad. pl.=. -an

skygglapp; del av seldon.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skygg

fjäd

molnigt

de e lad fjäd.

Det är lite skygt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skyig
adj.

Sjed n.

– skyist, molnigt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skylla

^{2}ſö̲lra (- ar, - a, - ad, - ad, blöt̄
i n. sing. , - a, pl. - n l. -(r)na)
^{1}) kr., skylla. Föreh. blöt̄ i
ell̄ ^{2}ſö̲lra ^{1}jev̄ä̲r, ^{2}/ sith., ^{1}
skylla. ^{1}gä̲ren ^{2}ſö̲lrar yor ^{2}ri̲na,
for han ^{1}lidjor so hojt.
^{2}) Öja.

Slärr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skyll
sb.

Full
orsak, förvållande, skuld

Jmfr. som: de e dín
fúl. Det är Din skuld.

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skylla
v.

ʃyl̀a -a -ad

han ble ʃyl̀ad for ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skylttavla

Sulttåvla m. -or

den stå'r ja sulttåvlor

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skyläder

Skýlär n. pl.

skyggglappar för ögonen på hästar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skyläder
sb.

Sýlär n.

skygglappar på häst.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skymma

Pres. fälmor

blirskymning

K. f. 87.

Jfr skumma

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skymt

Skymt, m., -et, utan pl.,
skymt.

Nu e skårana så långt åt
sjös, så en ser ingen kända
skymt av dom. Sk. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Refl. skynda

sjyy̆a, sɛ

skynda sig.

sjyy̆a, dɛ! Skynda dig!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skynda

fäna, =

fäna, pɔ́ skynda på!

fäna, sɛ skynda sej!
fäna, di! Skynda dig!

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåda

skùdda, =

pres. sg. -ar

titta

ha, stor-du, o- skùdar-

tor. Vad står Du och

tittar efter?

n. Nr 7474 Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skyttel

sb.

Skydel, pl. skidla m.

en's del av husvägg

K. f. 86.

Den närmare betyd. okänd

av meddelerskan

de bygda en skydel til.

De byggde en skydel till.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skål

skål

skål, gotån (vid skålning)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skål, s.

skål,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

20.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåla
vb.

skàla, =

de. skàla, de. stuta ~
glásan shópa. De skålade,
de stöte glasen samman.
R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skålla vb

skåla ; -r, —; —; -d, -d.

skålla

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skålla,

skǫ̀ula, -`ar, -`a, -`ad.

de skǫ̀ula grǫ́an.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåla

skåla, =

fö. skålla eū slaktat

svin

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skälla l.-ada

skå²la (-ar, -a, -ad, -ad, pl.-ade, -a, pl.-n l.-lar) fr., skälla.

skå²la swin. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hörr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skållekaka

skålekaga skàlekàga

den första hödkaka som bakades i en nybygen uppvärmd bakugn. Man slog upp byns skålekagor, stora som en abc-bok. Om ett ögonblick kunde de utdelas och de hungriga barnen fick stilla sin hunger med skålekagen liksom förekaga.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skållhet

skálhéd, {skálhit / skál hít} adj.

skálhéd lud skållhet

lut; skálhit van skåll-

hett vatten.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skålho

skålehöwen best. sg.
stor träbalja vari ett
slaktat svin skålles

Jfr skålltrag

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skållkaka

skàlekàga f.

av överblivna degrester bakat tunn brödkaka

Anses i Sydsk. = den första bröd-kaka, som bakes i nyelsat bakugn. Det som bakes av överblivna degrester kallas

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Skrapkaka, skràvelkàga el. skràvelkàga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skållkaka

skålakåga f.

tunn rägmjölskaka, utplattad i fyra delar, som bakades före de "riktiga bröden". Den sämsta brödkaka bakades, om man t. ex. vid bakets början var helt utan bröd och ville ha en snabbt bakad och fort avverkad brödkaka. K. 86/Hfo *förskaka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåltråg

skåltrŭ n.

stort tråtråg, vari ett slaktat svin skållas

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skålpund

skàlpøyz, n., pl. =

dæn jèk fìna fjìænendèla tæ

et skàlpøyz

sèks øre skàlpøyzed, de va jø

lìte mìed.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skålpund

skålpög

mén en ét skålpög öl

Nr 4878 st. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skälpund

skàlpǿg

skàlpǿg de va fǿritiden.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skålpund

skålpund n. ; pl. -

skålpund

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skälpund

skálpáy . n.

hán bánt skola vája fám skálpáy .

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skålpund

skálgáz n.

K. f. 87.

(meddelaren visste inte
exakt, hur mycket ett
skålpund var.)

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skålpundsbesman

sg.

skålpunds besmare m.

större besman

N. f. 87.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skångra

sk.

skòzra, =

ga från kj än fallrande

l. rinnande fjäd (t. ex.

då fönsterrutor komma i

dallring) Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

rùdorna då skòzrar.

Fönsterrutorna dallra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skångra

skòŋra, =

ranga, gefrån sig ett rengande Gud (t. ex. om fönsterrenator). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåning

skänry -an -a -ana

di gi̲nan a̲ltid od

skänryana.

skänrya e va̲l hønda o̲pad

lå̲nad

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåp

skav, -ad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäp
s.

skaw. ¹ed. pl. =. ¹en

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåp;

skåv, -ed s.

—, — en;

so kòva han ö'

dam i et skàv'.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåp
s.

skåv, -ad, pl. =, -en.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåp

skåv, -ed, pl. = -en

1946. Bjuröjö, Hemestads hd (Steiman)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåp

skav, -ed.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skav n. j pl. —

skåps s.

skåp

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåp

Skåv, n., 1- ld, pl. =, 1- lr,
skåf. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåp

skåv n., -ad

K. f. 86.

da. dær gamla, skåved

det där gamla skåpet

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåpe

sb.

skåva m.

tölp

da va an rèkte skåvh. Det var en riktig tölp.

Nr 7474. Nöja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skåpe

skòve m. sb.

tokstolle

uppges vara synonymt
med tòsa (× tosse) och
tunt (× tunt).
de-e-en-rèkte skòve.
Det är en riktig tokstolle.
15. 6. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåvsdor, f., -hr, pl.-dorr, -na, skåpsdörr.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hamn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skai
s.

skar. 1 ed

klyfta. inskåning

sin e dar ed skár

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skårbyana

sb.

{skårbyana best. pl.
{skårbåna

i'nvånarna i' socknen Skårby,

Ljunits hd, Malm. l.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skàvla, = × skåva vb.

Pres. -ar

uppföra sig på ett stolligt
l. fjantigt sätt.

n. f. 79. (d: bar sz tàsad od)

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd Sövestad

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skåve

sb.

skàva m.

tokstolle, fjant

da e jo en rèkta skàva.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Skåve

Skåve

"en somej' vill arbeta"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skäddig

²fö̲ded l.-or, m. och f.,
n. - de̲d, pl. - de̲da och efter
for, för, ¹fö̲ded o.s.v., komp.
²-de̲dare, - de̲dast, sjasteig,
luggsliten, om klädesplagg.
ja tyfför du ha̲ sö̲n
²fö̲ded rok. ⁴Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skärrigt

2 1
Södad och efter för. för.
1
Södad, adv., sjaskigt,
snustigt, om klädsel.
1
Patrönen han gör min fan
2 2
så födad klädd stynzom.
4
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäftig.

ny fäftad;

gl. fäfta

vått med fyra skaft.

den - lina den - va - fäftad.

det som var vått är linarn

var vått med fyra skaft.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skägg

skäggj Jagg

Fare me sitte länga skäggj
Lockar alle små bön unge väggj

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skägg

Sedg. 1 ed.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skägg
s.

Sägg. 1:ad

de va dedära läna Sägged

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sleägg, s.

, Sägsad;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

8.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skägget
a.

fèdzed

skåggig, orakad.

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäggig

²skäggig l. -ar, m. och f.,
n. -skägg, pl. -skägga och efter
for, för, ²-skägg o. s. v., komp.
²-skäggare, ²-skäggast, ²skäggig.

gå o ²råga di, du e for
¹skägg te gå te stån.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skäkrig

adj.

fägred

mångfärgad (om husdjur, fog. a. hästar)

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåkta;

gèta, -or, gèta,

gat, skåkta lin;

dar sád dz o

gèta;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåkta
sb.

fåjtor pl.

vågglöss

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sköåleta vb

sköåta; ¹/₂ or, —; sköåta; sköåt eller

sköåtad

skäkta lin

när de håde sköåtad bek dar

sköåtefål.

M Åreskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäkta v.

fe²la (¹-lor, pl. ²-la, ²-le, fel, fel, pl. ²-a, fel, pl. ²-en) fr., skäkta. Linels bearbetande med en slags träsvärd.

Har i fel ²ala ti ¹fsyvan?

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåkta

fäjtpa; pl. = or f. sb.

? vaggelus

ja, hade alu, u, lived
set, an, fäjta. Jag
hade aldrig någonsin sett
en skåkta. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skäktelträ

fältelträ, n., -d, pl. = -, -n,
skäkträ, träsvärd hvarmed
efter bråkningen linet bearbetas
för att befrias från kvarsittande
skäldelar och orediga tågor.
St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skäktel-trä

Sätteltré, n., pl. =

skäkt-trä för linskäktning.

1952 St. Köpinge, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaktefall s.

fäderfäl n.

skäktefall

när de hade fäderfäl bok

där fäderfäl

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sätesfall n.

s Sältzfall s.

fibrerna i linet, som
slås av med Sätestre

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåktfall

sb.

Sätafål n.

(linberedningsterm)

Avfall vid linskäktning. 1–s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåktefall

Sjättefall

Avfall vid linskäktning

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåklefall

själefål, n., -et, utan pl., skäktfall, benämning på de tågor som vid linets skäktning afslås at hop-trasslas. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skäktfallsbyxor

Fäktafalsböjsor

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåktfalsbyxor

Sättefalsböjsor. f. -n. -, plurall. böjsor, som tillverkas af garn spunnet af sättefälde orediga tågor, som uppkomma vid linets skäktning. Ja fick vida sättefalsböjsor i lyftn. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåktefallsskjorta

Sätefalsskjorta pl. -or

skjorta vävd av Sätefal

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåktefot

fåtefåd, -an, -a, -ana
(!)

tråstållning varpå linet hängde
under skåktningen.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäktfot;

fåtalfödd - om s.

redskap vid lin-

bryttning;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd.

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäktstol

fèta stôl, -en.

ställning vanpå locket hängen under skäktningen (= fètafôd i sydvästskåne)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåktetrå

Sätetræ, m.=

anv. vid skåktning av lin

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skälettä s.

Sältelte n. j pl.

skättekä

(vid linberedning)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skåttra;

gåltrå, – ldt.
redskap vid lin-
brytning.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skättnä;

Gäst

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäkteträ

Gàtaträ, s., pl. =

träbila varmed liaskäktningen skedde.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sal n.; pl. —

skäl s.

skäl

1) i en väv

2) gräs, rägång

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skål
s.

fat. lad

om skålet i en våvstol.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skål
s.

gal. lad. u.

skål ss. vånabsteen.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. fel l. fel 2. skål

félad bet. sb.

skål i våv

--- som skola

K.-f. 86. hòla félad ... som

skulle hålla skålet

--- for de skola ble

fél, nor man skola

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skål

fål, n., -¹ed, pl. =, ¹- kn,
skål. Rågång, väfskål.
¹ ²
gröven kum jor fål imålom
¹ ¹
böfe o bösta. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fal, -ad

vårskål

N. f. 79.

skål

sb.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. skål
s6.

fel oböjl.

I skr.: gora - fél - for -
s2 göra skål för
sig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skål

fälad best. sg. ab.

ägogränsen, rågången

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäl
s.

fal, -ed, även fal.

gräns, vägång

dee va jo fa'l a jöre a sónt.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skål II

han hade sat én rå
pantoflar i fjäled.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

2. skäl
sb.

fikr an i ǫ̀ta fál, so
jkr ad i ǫ̀ta o i vàva.
Fick man inte skäl, så
gick det inte att vara.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. skål
sb.

vå̃va ~ dùgagò̃ŋ --- för att
det skulle bli skål, när
man skulle vå̃va dukagång.
K. f. 86 / so ~ ble ~ dar ~
fål ata ~ dé. Så ~ blev det
skål efter det. / dé skola ~
ena ~ ha ~ éŋ ~ fé̃led. Det
skulle man ha ĩn i skälet. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. skäl

va - Selva - Sélad (sb.

vid själva rågången. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. skål
sb.

Fal, n.
M. f. 80.

Fálad best. sg.
N. f. 86.

gräns, rågång mellan ägor,
byar l. socknar.

tät, va börja o. bäfta
fál. Strax vid rågången
mellan Borrie och Bassjö.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäl
s.

gal. -ad

rågång, gräns

så kan di gå hene va

tjörkan.

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäl
s.

gal eller gal. -ad.

gräs. någång.

nägot gal.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäl
s.

gäl. 1ad

gräns, rågång.

ve sövesta gäl

m. f 1863.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäl II

ve Hjänagöns Jäl

Sövestads sn:s gräns emot
Känagården i Bjereljö sn.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skål

fal, ¹ad. m.=, ¹en

ågång, ägogräns

i sms.: bóriefélad, gränsen mot Borne sn.

ènast ùde va bóriefélad. N.H.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skål

Gal. 1ad

gräns, någång

då går Gålad va dena-

hårada pilavålan.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skålgrop

fälgrävor pl. sb.

diken som båda rågång
mellan ägor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäll
sb.

fäl n.
utskällning.

ja, har, fått mjäd
fél. Jag har fått mycket
utskällning. Dr. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

stålla

fälla, fälde, fält vb.

Pres. -ar

trans.

kalla vid ökname, därför
den var -nta som hon
fälden. det var inte
som hon ökända de honom.

K. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. skälla

Betyd. ge skall 26.
som en hund; i allmänh. som:
dén han, fälda som en
bänhón. Denne (han) skälde
som en bandhund. (= gormade och skreck). T. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skälla
v.

gälla, gälde, galt

gråla (på)

sa gälde han dom så, a sa
trätes di

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skålm

fålm m.

sílen e. en. fálm, de.
renor. gírnom. en. mjölk-
sílen är en skålm, det
rinner igenom den. (Tale-
tätt).

K. F. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skälmstycke

Selmstiffe · pl. =

hitta på Selmstiffe

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skälmstycke

fälmstitsa n. ; pl. = 16.

rackartygs, lustist på hö:u

B. f. 86.

Nr 1033 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skälsten

Jelstén m.

Se vägsten

K. f. 86.

Nr 1033 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skälvända

m. fjälvänan. -na

del av vänstra.

sg. fjälvänna

nu ska den fjälvännan dras av.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skålvända

sb.

falvänor pl.

skålkappar i västtal

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skålvända

Skålvända, f. -n, pl. -nor, -na,
den träskifva som lägges
i våfrånringens skål.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"skälväxder
sb.

Skalvéxor pl.

flata staver i vår som
"höllo skålet rätt

K. f. 86. (d.: som skola
hòla skélad)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skämma

p.p. Sand. n. Sant

så ble de Sánt, sa di mota
slàya ad.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skämma, v.

Gàma, / Gamt /

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

27-42.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skränna vb

fšĕ̄na ; -or, - ; fšende ; fšend, fšent

gråla

sa fšende ja ud drāzana (: grålade på)

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skämma på

Gæma på, Gämde, Gemt

gråla, tillrättavisa

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

j
skämmas

skäms l. skämmas (skäms, pl. skämmas, skämdes .. skämts, skäms, pl. skämms) dep., skämmas, blygas.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skäm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skämmas

pres. skäms

„ Om en som gjort något som väckt uppseende"

A. fy skäms di.

B. ja skämdes i går; ja fick injentin
   för dë.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skänd

adj.

Sänd

slö, ej skarp (om egg-

verktyg)

Kniven e. sänd. Kniven

är slö. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Pret. 1. skändas
hände

Pres. hänns

skämmes, bli ankommet
(om matvaror).

de. hänns, ål tiŋ. Det skäm-
mes, all tiŋ (alla matvaror
bli ankomna under röt-
månaden). R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. skändes

vb.

månden sjéns . maten
blir ankommen / månden
sjèndes . maten blev ankommen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skändas

vb.

fänas

bli slö" (om eggverktyg)

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skånderegn

fànerâyn n.; pl. =

kort regnskur (under skördetiden)

da. e. bâra fànerâyn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *skånderegn

sb.

ʃèneràjn n.

regn som kommer olägligt i skördetiden.

(:...när de ràjna, när de va ? låv ma o fjösta ...när det regnade, när man var i fard med

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*skånderegn

sb.

skördearbetet)

n.-y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ståndevåder

sb.

ståndevåder n.

väderlek med korta regnskurar då och då t. ex. under sommaren, ~~och~~ tiden för sådeskörden)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Soffa
(möbel)

K. f. 86.

skänk
sb.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänk
s.

gæyfg. -en
gåva; äv. = traktering, väl-
fägnad

tá̲k for gǽyfgan!
= tack för välfägnaden.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänka;

gäfva, -a, gäfde,
gäft;

han gäf o gäfva
kvänna;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skånka

Gæytja. Gæyta. Gæyt

de e en ǽy, som e Gǽyt te
prèstagǽren en gæy.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skånka
v.

Gæntza, Gæjnta, Gæjnt

dee Gæjnt aw kónselans gamle
fä̲r.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänka, v.

Sängtyg, pres.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

103.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skänka

Sänkta

Pres. 1 or

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

so. Sänkor. han. ed.

Jo skänker han bort

det. R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skånsregn

Gènsrèjn, n.

regn som inte gagnar växtligheten men endast fördröjer skördearbetet.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sk̊ǻppa ; pl. ~or

~~sk̊ǻppa~~
sb.

mått för torra varor.

Meddelaren visste ej, hur
mycket en sk̊ǻppa var.

en ~ sk̊ǻpa ~ potátis

en sk̊ǻppa potatis. / Sjènarna
hade ~ ja ~ en ~ sk̊ǻpa ~ pa-
tóflor ~ sàt. Sjänarna ja° gården

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. skäppa

hade jin en skäppa sb.
potatis satta (d: i deras
lönecförmåner ingick rättigheten
att för egen räkning sätta en
skäppa potatis).

R. f. 87.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäppekorg

Säpekör m.

korg rymmande en skäppa.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäppland

sb.

Skepelán n.; pl. =

viss mindre åkerareal. Med-
delarskan kände sig till den el-
akta storleken.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sleär, s.

✓ sär

= sleåra

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

76.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skära
vb.

skära, skar

Pret. part. skuren
snöpt, kastrerad (om
hingstar). N. J. 87.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skära;

gära, gar, skar,

skürd el. skörd,

di skala ha

öpskörd ti méda;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skära

:Jæra. skar. skòred

4. skòred

dær kar jakobémus skored tór

a plantenad tré sín.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skära
v.

pres. ɡɑ̄r, sup. skōrad,

nä ɡɑ̄r di ènte tōr

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skära v.

fœra ; fœr, —; skar skärt;
skären, skäred

de skäre hed i säna skära
läydor. säga

fœra sav alsäga (i en visa)
nu ska ga fœra åle de au.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skära
v.

Ske̊ra, skæ̊r, skò̊rad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåra
v.

Skåra, skar, skåred

hum skår si'eate i' fingrane = är
frikostig.

Hum ha skåred däj i' hänen (skämtsamt) =
vem har givit dig en smörgås?

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skära vb.

fära, skar, skòred

Pres. fær

l. skòren

Pret. part. skòren kastre-
red

N. f. 79/ Pret. part. n. skòred,

miltzen har skòred sv.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skära II

skuren

skòren l. skòren adj.

snögt. kastreral

M. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släära, v.

sl̲ära, sl̲a̲r, sl̲ö̲rad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

116.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåne: skuren

skôren

snöpt, kastrerad (oftast om hingst)

Jfr gälla

N. J. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skāra

ʃɛ̄ra, skɑ̄r, skōrad,

p.p. skōren, skōrad, pl.
skōrna.

ɛ̄la sa skɑ̄r di ma maʃīnar.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. færa, skar, skòred n.f. 80. skära

vb.

Svs. fær

Fr.ct. part. skòran

bl.a. 'kastrerad'.

skored, -id skuret, K.f. 86.

skored, -tór skurit

tors.

n.f. 80. / dá skar, du,

tór. Dá skar man

tors. K.f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Heiresiads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. skära

26.

da. skar. ja.

2j'ĕnom. Det skar j'in i'genom

(: hjulen skar i'genom j'ordn,

när man kŏrde på "upplöst

mark). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skära ner

Gära nér, skär, skòred

om nylagt halmtak: jämna av vid
nedre kanten (takskägget)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skära sig

fära si, skär si, skörad si

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skärbräda

fjärrbräda, pl. -or.

bräde varpå något skäres upp.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skårbönor

Skårabönor pl.

Ås bl. a. på skårtorsdagen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Skäring

Særing, m., -en, utan pl.,
benämning på den vatten-
liknande vätska som af-
söndras sig från filmjölk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skärlyd
adj.

skärlý

med skarp hörsel

han e so skärlý, han
hör so lòŋa vàja. Han
har sa skarp hörsel, han
hör sa långa vägar. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skärning
sb.

färnig

tvärgskärning

en står färnig

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skära
s.

sjarra, -an

en trämekanik, som användes i henskaps-trädgårdar. En flicka skulle vakta fåglarna, att de ej gjorde skada. Hon gick omkring med sjarran i handen och ruskade. Den åstadkom ett dovt ljud, och fåglarna blevo skrämda.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skärra

Sjära, = vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

ha ett skarpt, skärande läte

(om vissa fåglar)

där va non fågel*)

som sjära. Det var någon fågel,

som skärrade.

*) "Rspr.-form"

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skusel

1
Färsel, m., -n, utan pl.,
eldsken, gnistken på
himmelen.

2 1
Auk vi sa n färsel i
vestornör, men vi trödde
2 1
inte de va ilsvada.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skärsel

sb.

Ssärsel

något som skär i ögonen,
blixtrande ljus o. d.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skäsla

fœ̄rsla (- ar, - a, - ad) (impers.)
skina, lysa, flamma.
de fœ̄rsla ps vhʃʒha, nar
dœr va ibvada i Bœ̄sta.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skärslipare

färslipare m.

N. f. 80.

Formen med -p- är
sen. på v. 1.1-5.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fœrtårsta r. skärtorsdag s.

skärtorsdag
i påskveckan

de skåla ente håula
non tvet fœrtårsta a ente
båuga nod brøu.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skårstorsdag

Skåretorsta

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skärtorsdag

fœrtårsta

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skärtorsdag

Fåra tårsta

torsdagen i veckan närmast
före påskdagen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäratow

fjäratôr, -n

tow som avverkas medelst
skärning (med tôrajärn)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skärtorv

Jåratór

bräntorv som skäres ut
ur torvjorden i mosse

M. Y. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skårtorv

fjärdtörr

bränntorv som skäres ut direkt ur torvjorden i mossen.

dér skar, dr. fjärdtörr.
Där skar man skårtorv.

N. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåne
s.

2
Fårva, f., -n, pl. -vor, -na,
skärfva.

dær ploj en 2 fårva au 1 sténen op
o fordårva 2 yad po' n.
4.
Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skårva
vb

fårva, =

krossa sten (med slägga)
till makadam

fårva-sten. m. /80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skatta

fata

schasa Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

fata - dom - ögan schasa
dem bort (om höns)

jfr × sjatta

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skåtta
vb.

* fåtta

* lor

I förb. fata, ostå ge sig i väg med snabba steg. Dl. f. 86.

han, fetor, ostå.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. skättefall

fätefål n.

de grövsta tågorna av linet

de va fätefål, de

gröasta. Det var skätte-

fall, det grövsta. R. f. 86./

ja ha bode vävt

läret o fätefål. Jag

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. skäktefall

har både vänt kärft och
skättefall. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skä"ttetra"

sb.

fätetræ n.

skäktkmr för lin

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skåva

skåva, f., -n, pl. -vor, -na, skalbit af lin. Förek. mest i pl., skåfvor.

• ja hådde fått en skåva i yad. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stǎver S.

fǣvor

skǎver, engelska
sjukan.

dær vǣ nǣ sǣtors
fǣvor.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skåver

1
Sövor, genus obestämbart
oböjl., pluralet, skäfver,
benämning på ängelska
sjukan.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

2 Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

skäver

ʃkóvor, ´ – en

engelska gjukan (av be-
skrivningen att döma, just
meddelarekan egentligen gj
visste, vad skäver var).
ja – ved – ´ta – egéntligen
va – ʃkóvorn va. Jag

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. skåver

vet egentligen inte, vad skåvern var. 21. X. 86.

sin kona, han, båda

gluta för, 5 övrigen.

Sedan (sidare, slutligare)

kunde hon bota barn för

engelska sjukan. 21. X 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x skåvor
5.

pl. skövor, -orna.

avfall vid linbeytning

den sad skövorna i.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*s. flöbba

vb.

Refl.

flöba, sa, =

flytta sig åt sidan (om kor).

flöba, da! maka dig åt sidan! (till en ko).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x s Röddig
adj:

Jödad

illa medfaren, luggsliten,
schaskig (om kläder, plagg)

N. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skôka

sôdza, f., -n, pl. -dzor,
-na, skô'pa, afskum, om
kvinnor.

de va tvo pälia höjfäria
sôdzor bäzze. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skölja

sfela / 1 lor, pl. 2 la, 2 lde, sfelt,
sfeld, m. och f., n. sfelt, pl. 2 sfelda,
sfel, pl. 2 kn/ tr., skölja.
öja.

fulja / 1 jor, pl. 2 ja, 2 fulde, fult,
fuld m och f., n. fult, pl. 2 fulda,
fulj, pl. 2 kn/ tr., 2 skölja.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gùlda, Gult skõlja, v.

Gỳla, Gỳlda, Gylt

Gýlor, pres.

Gyl, imper.

Gyld, pret. pte.

l. Gult

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

120. 122. 21. 22.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skölja

pret. fjölde

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. sjæla, sjælde / skölja / sjult

g. sjælja

Pres. sjǽlar

g. sjǽlar.

den gàmla saa sjæla. De gamle sade sjæla (ock g. sjælja).

K. 8. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skógå

fylgja

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skôlja

".

Gwèlja. pres. Gwèljon pl. èa,

Gwèlde. Gwelt

Imp. Gwelj! pl. Gwèljen!

P. L. 1901. St. Köpinge. Hem. hS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skölja vb

följa ; ¹⁄₂ or, — ; földe ; fuld, fult,

skölja

M Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skölja

Sölja pres. Sölja

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. skölja

hon ~ sköglor ~ kànorna.
Hon sköljer mjölkkannorna.
K. f. 86. / hon ~ sulda ~
kànorna. Hon skölde kan-
norna. K. f. 86 / de ~ an ~
sulda ~ äw fik ~ ja ~
kàtana. Det som man

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. skölja

skölde av (d.: mjölkosten)
fick ju kalcerna. K. f. 86.
Sulga å skölja av. K. f. 86.
sin sulda i vi ad. Sedan
skölde vi det. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skönja

Sjunga

nu kan vi sjunga
stalad. Nu kan vi skönja
o
garden.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

skönja
vb.

sjǫ̀ŋ̀ŋa ; ~ da

Nr 1033 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

varsebliva med synsinnet

dé kan ~ vr ~ sjǫ̀ŋ̀ŋa nú.
Det kan vi skönja (skymta)
nu. / han ~ sjǫ̀ŋ̀nda, vum ~
de ~ vá, ~ ŋan ja ~ kom ~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. skönja

fram. Han skönjde, 26.

vem det var, innan jag kom

fram. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skönt
konj.

gunt = äuskönt. fastän

gunt hum va bili dé,
sa hade di änta lé te-ad.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skönt

konj.

Gunt = önskönt, fastän

Gún't-om de e ål̲e hú̲s ---

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skönt II

konj.

Sunt = änskönt, fastän

de e olikja, Sunt de ska

vara sveńska = språket är olika,

änskönt Di skall vara Sverige

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skörd

fjärden best. sg.

Repss-ord

N. f. 80.

M gemena äv höst. 1-s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skånjåd

sjånjåd

sur och tjock, om mjölk

sjånjåd miltj' = filbunk.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skörjad

Görjäd

som skuvit sig; om mjölk som
övergått i filbunk

Görjäd milk

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ skörjad

görjad a.

görjad mältz;

filbunkomjölk;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skörjad

förjad adj.

surnad (om mjölk)

förjad milfs ma-
pödiga 2. sur mjölk
med flugl arver 2.

St. Hoburgs M. f. 87

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Skòyàt

Gòyàd

sunnad, skunen i om mjölk.

en kvak Gòyàd mélk.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skörjad

adj.

förgad

skuren (om mjölk), sur

förgad mjölk surnad

mjölk.

n. f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× skörjad

sälja - förjad miltz

äta surmjölk med sked.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† skörjad

förjad l. -or, m. ah f.,
n. -jad, pl. -jade l. -jada,
utan komp., som surnat
och blivit tjock, öfvergått
till filbunke, om mjölk.
Se, kärad e jänast förjad.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skörjad

adj.

förjad

svenad, som skurit sig

(om örjälk)

K. f. 71.

Nr 7533. Herrestads hd

Hedeskoga

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*skörjad

adj.

förjad

surnad, som sburit sig

(om mjölk.)

förjad mältg.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skånt

fȯrk, n., ¹- ed, pl. =, ¹- en,
kjol utan isydt liftstycke.
En kjol med isydt liftstycke
kallas klȯ²ka, klocka.

Stem.

i brȯ²lop hȧ²de di rȯ²a fȯrk
o vi²da fȯ²rkle. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skóta

sjöda / 1 dor. pl. 2 da, själv, sjul, sjul, pl. 2 a, sjöd, pl. 2 n / h., skóta.

anorsp 1 ersen han hade för 2 mena stälk o sjöda, för di 2 küne 2 enkle sjödas rejält.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skóta
v.

Gùta. Gùta. Gut

i far Gùta va i skå, om i

kan tåd en på.

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skôta, d.

Gåda

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

4/2.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

skôta

Inf. Pret. Sup.

sköta, sköta, skött

Pres. -ar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

han sköter sköte sköt sv.

Han hade inte skött sig

till belåtenhet.

M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. skôta

han ~ ſutor ~ ad ~ vel ~
ànars óſa. Han skó"ter det
(godset) val annars ocksa. 6 x/
n. f. 80. / vá skå~ vi" ſuta ~ a
dá? Vad skall vi nysla
med i dag? K. f. 86
x/ Åsen om godsägaren
inte är närvarande. Sagt
om förvaltaren.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. skóta

dɯɐ sɛ́nt o ɟuùta.
Det är sent att skóta, dvs.
jorden på hemmanet är svår-
brukad och kräver därför
lång tid att bearbeta.
K. f. 86. / Sp.: betyd. 'göra
sitt tarv':
kàtana dɯ ɾàvar: när dɯ
hade ɟúɪt nontiɣ.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. skö"ta

katterna de skrapar
(jord över sina exkrementer):
när de hade gjort sitt tarv.
(meddelarens tillagda för-
klaring). D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skóta
v.

Gùta . Gùta . Gut

di' ska Gùta arbäjd .

Mathilda

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skôta

met. gjöta

han gjöta sél nèynegen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skôta

i bet. utsätta:

han hade åkt gyt nød, medan
kjørd på sòfalògad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skôta III

en far vara glå varènda
màåen en kan sèda òjn a
gùèta si' sél .

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skõta;

gyfta, -ar, gyfta,

gyft;

hym har ma ala

kära o gyfta;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skóta
v.

ɧuːta pret. ɧuːtə, sup. ɧuːt

di ɧuːtə-d so dæn blɛk
ɛjən tɛj pɔ jɔ̂ːən
ælə ɧyːta ɛtj.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåta II

va fytor han ejäntalien?

om O.S. i Lund

han jidor ènte a fuèta nåd.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåta II

de hade änte me dé a
fyta i: med det ato göra

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skötа ok

ʃyːta ; ˈ-or, — ; ʃyːte ; ʃut

skötа.

ja ʃyːtor jo: maj liːa bra:

jag sköter ju mitt arbete lika bra.

M Areskoug 1926

Herres'ads hd № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skóta

Pret.

fùte

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1950.

de va gamla kärrgor,
som fute dé. Det
var gamla kvinnor, som
bestyrde om det. m. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

skôta

Inf. Pret.

fø̀da fø̀dde

uträ̀tta arbete

fø̀ddenarna fø̀dde ingen-

tin. Tjänstefolket ut-

förde inte något arbete

(= under midsommarveckan)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

skö"ta

ha - mjàd o - fjèda

ha mycket att strä?ta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skóta
v.

ɡùta, -or, ɡùte, ɡut

di mote ɡùta ált ikópa

den som ɡúton ed réjelt ----.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skóta sig

ɡwèta si

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjö"terska

sjötorskorna best. pl.
sjuksköterskorna

om, föremidan gick han, tog o. drack kaffe, lade sig o. sov, men sjötorskorna. Pö förmiddagen gick han in och drack kaffe tillsammans med sjuksköterskorna. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slabb

slabb

slå slabb = gå med kladden.

Hum jär ente annet än kuor å slå slabb.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slabba

v.

slaba ~ á ~ sa

sörpla i sig, dricka häftigt och oårdat.

han ~ slaba ~ á ~ sa

vóltad. Han sörplade i sig sátrkan. Fl. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slabbekan

slàbekàn, n.

som talar för mycket.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*slabbig

adj.

slåbad

hafsig i sina göromål

--- non som var slåbad

eller så --- någon som

var hafsig eller dylikt.

R. s. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. x sladda
sb.

sláda f.

kvinna eller flicka som
klaskar med vatten och värds-
löst spiller l. skvätter.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sladda
vb.

sla̱da, =

vårdslöst handskas med
vatten, så att man spiller
eller skvätter

slada ~ nér ~ sa våta ner
sig då man tvättar med
vatten. / --- en ~ glut, som
sladar ~ nér ~ sa --- ett barn
som våtar ner sig. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stegen

slåder, n., -ed, utan pl.,
stövaller.

ja brygar ålri spöra slåder.
öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sladder

slädor n. sb.

skvaller

du ha tjört mycket,
man mäst me slädor.
Du har kört mycket, man
mest med skvaller. R. J/S.
Skämts. talesätt.

Nr 7033 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sladden

Sladdor

hum råunor i holen å tjör sladdor; dé
e en råkti råunemår.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*sladderkona

sb.

sladorkóna f.

skvalleraktig tåring

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bladorkona, f. -n, pl. -nor,
-na, skvallerkona, -kärring.
Öja.

Hladderkona

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hård.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sladderkäring

sb.

slådorʒʒäring f.

skvallerkäring

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sladdermår

Sladdermår

fruntimmer som gå med sladden

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~sladdig~~ sladdet adj.

slàdad; n. = lös i tullet, slamsig (om kött, tull)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^sladdra

slädra f. sb.

pumpanordning i torvmos-
se.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sladda
s.

sladda

en pumpinrättning dragen av hästar.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† sladda
v.

sladda -a -ad

pumpa medelst † sladda.

Vi kan sladda vannet av graven.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Skaddesmånat

Skaddesmånamad

Smörgås varmed man blir mätt för skadan.

Nr 3906 Uppteckn. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaffötter

ads.

slaffsitas

Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jmfr.: ligga, slaffsitas om det förhållandet, att två personer ligga i samma säng med huvudet vid var sin kortända och fötterna mot varandra. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slag
s.

slag, n. -ed

fältslag

han har vel stått mad slåg

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slav n. ; pl. —

slag s.

slag

ä. slavs mad

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slag

slåged best. sg.

fallandesjuka, epilepsi

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slag

slag. -ed

fallandesot

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. slag
sb.

I utlr.: ét, slåg eū slag,
under någon tid

han, gjorde ét, slåg för.
Han gjorde (ovs) under någon
tid, han använde eū slag den
metoden. N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. slag.

slåged best. sg. sb.

fallandesot, epilepsi

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slagbord

slabå'r. -ad

det varmed i'nslaget slås i
i'en våvstol.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagbord

slabǫ́r, -ed.

slagbom i vävstol

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slabör n. j pl. — slagbord s.

slagbord på vän

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagbord

sb.

{slabåred bf. 9.
{slœ bō̄red
(på vāvstol).

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagbord

slabår. -ed

slagbord i en vårstol.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagbord

slabår, -ad

(i vävstol)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagbord

slabåred best. sg.

(i västtöl)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagbord

slabör^{1}, n. ,- ed, pl. = ,- en,
slagbord i en påfstol^{2}.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stagel;

stàvhl, — hn s.

bulten på en plojl;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ slagfötter

slafu¹tes, adv., utan komp.,
skaffo²tes.

glu¹tana di la slafu¹tes
i bra¹ka. Oja².

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hann.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x slagna

vb.

Pres. tg. slår

blir mildare i rädret

da i slår

K. f. 86.

Jfr lena vb.

Nr 1033 Hageskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagskämpe

Se × slåsskämpe

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagskämpe

Se ×slåsskämpe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagsmål

slåsomål

11. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagval

slåval

slagkäpp i slagtröska

i Bromma: slavål.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaål r. ; —a

× slagval s.

slagval
på plejel.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slagval

slavöl -en

del av× plejel varmed man slår

järn× handval

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slagval

slavål -en

den del av ×plejel, varmed man slår.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slagval

slåvalan bf. sg. sb.

den av slagans två° kåpper,
som slår kornen ur axen.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ slagval

slåvel[2], m., -n, pl. slåvla, -na, slagval, höskslagans tyngre tråparti, med hvilket höskaften slår ja på[2] säden.

[2] Öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slagval

slavål, -an

den del av slaga. varmed man
slår: jfr ×handval.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slak

slåged best. sg. sb.

Kötet på en slaktat
svins flanker
(d: de tjocka på svin det
tunna på svin).
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta

slàta -ar -a -ad..

slata svin!

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slakta II

Vi skola slåta i månen, kan
du jälpa vos?

1906 Sövestad, Herrestads hd
M. Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slakta
v.

Slåta -a -ad

Bjeresjö, Herrestads hd (Steiman)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slakta

Slåta -ar -a -ad,

p.p. -ad, pl. -ade el.

-ada, Impers. slåta! pl.

slåtan el. slåten!

P. L. 1901. St-Köpinge, Hem. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaleta ob

slåta ; -r, — ; — ; -d, -d.

slakta

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta;

slåta, -ar, -a, -ad;

de va nor di slåta

jås;

Nr 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta

slåtta, =, -ad vb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta

vb.

slåtta, =

v. slåta 2. hindån. Vi slaktade (hade slakt) häromdagen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Harrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta

slåtta, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta

slåta -ar -a -ad.

när ska du slåta a ède
dé fjýdad ?

vi slåta-n a dèlte-n nèktet
i:guisen

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta

slåˀta (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. -ada, - a, pl. -tan l. -tlen)
fr., slakta.

Kom. Bromma, V. Sl. Göinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slakta

den kone di inte slåta

jänäst

ja kan slåta gi'sen a nödja

hyýdad.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nakta

Nåta -a-ad

d.

näj, ja vill ente nata dì.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slakta

vi'

~~de~~ i kona slåta en bra gris,

a de va var spanbúsa.

fru L.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaktare

slåtare -an. pl. =, -arna

dö va d han en slåtare som
jeftj omkring

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaktare

slåtare m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaktare

slåtåra -an

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaktare

slåtarfa, ≥ -en m.

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skaklare

blåtark, m. -n, pl. =, -rna,
blåstare.

Alem.

№ 300 Herrestads Ld

Per Larsson 1901

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaktare

sb.

slåtare m.

x. f. 86
n. f 88

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slakteluta

slàtelúda, -an,

slaktskjul, -bod, dì slakt fórättas.

màlte han hade slàtelúda

~~udaftór~~.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slaktemat

Slåtemåd – en

produkten genom slakt

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slaktsup

Slåtersup pl. -a

sup som bestås på slaktaren i den gård el. togs han utfört slakt.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slams

slams, -ed = oreda i tal.

i'utta. a slams

= det hänger ej ihop. du har hört fel.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slanajt

slenäjt

komma i slenäjt säga om den som
kommen i dåligt sällskap.

komma i slenäjt me tattia.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. slanäjt

slanájt sb.

Jutl. : va ˘ ɔ ˘ slanájt ˘ ma ˘ vera (gå långt hell) släkt med, han ˘ va ˘ ɔ ˘ slanájt ma ˘ dóm. Han ver släkt med dom. K. f. 86/. va ˘ e ˘ ɔ ˘ slanájt ti ˘ dæn o ˘ dæn, lánt ùde. Vi är släkt med den och den,

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

långt ute. R. f. 86.

× slaneÿt
sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slang

slang, m., 1_ en, pl. 2_ a,_ na,
slang.

slången hål ända på sprutan.
1 2

Öja.
2

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x slans
86.

slans m.

slarvig och hafsig man l.
pojke

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*slansig
adj.

slànsad

slansig och haftig, bl. a.
i fråga om klädsel

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slantig

adj.

slàntad

slutande

om hästlånd

slàntad 2. bagdélen

med slutande bakdel

(om häst) Jfr × slàntig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Aroskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slarv

Slarv

Svinmat; även slarvig kvinna; även om
dång som tapar och spelar kort och ej
skaffar nödiga kläder.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaav
s.

slaav pl. -a

trasa

berga slåarva, sammanbinda

remsor till trasmattevåv.

Nr 5:18 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaav

slaav. ¹aa

traa, tygstycke

jåkåna ! tå en slåv.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slarv
s.

M. slàrvor = trasor

slàrvor fɨ̀k ja tɛ a
tò̜a me

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slarv 'trasa' slarv

slàrvor pl. sb.

'trasor'; àv. 'trasiga kläder'

K. f. 86.

vepa - an - slárv óm

vepa en trasa kring (ngt).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slarva

slarva /- ar, - a, - ad, - ad,
bloū i n. sing. , - a, pl. - n
l. -(van) intr. , träla, utföra
mödosamt arbete.
Fruentimmorna skule ga
o slarva o prasa i bryderiet
hela vintern. Bromma.

Slarv

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Harvig

blårved l. -or, m. ak fl.,
n. -ved, pl. -veda och efter
for. för, 1-ved o. s. v., komp.
2-vedare, 2-vedast, trasig.

Glåtana va bude låseda o
blårveda. öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slarvig

slàrved; pl. ± -a

trasig (om kläder); trasigt

klädd

... när de va làpada

eller slàrveda. ± när de

gick i lappade eller trasiga

kläder. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slarvig

slàrved

ung. = vårligt klädd

han va så slàrved, så han hade ènta mer en én a en hål tófla.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slarvig

slårved l. -or, m. och f.,
n. -ved, pl. -veda och efter
for. för slårved o. s. v.,
komp. -vedare, -vedast,
trasig.

naj, mantrö, en pe gå-
bödz slårved o slöded,
nar en hädz sa liden. Lyn.

Bromma. Slarv.

Nr 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slarvigt
adv.

slårved

tråsigt

han e va e slårved
kléd. Han var tråsigt
kládd. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slav

slav -an- a -ana

person som går i onaturligt hårt arbete, förtryckt av överordnade.

Nr 3906 Högestol · Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slem

slim, n., -et, utan pl.,
slem.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slemmig

Se slimmig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x slestra

slèsor pl. -a.

köttslamsor

dor, va, rèktia

slèsor. Dä va rikti.

ga köttslamsor.

m. y. 9a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sleska

sb.

slèjor pl.

Kött slamsor

där va slèjor. Det

var slamsor (d: i köttet).

R. f. 86.

Hf × köttsleska

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slesktig
adj.

slèfad; n. =
sladdist, fuct av slam-
sor (om kött).

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sleskig

adj.

slèfsed m.

fuet av slamsor (om kö"tt)

de e so slèfsed. Det

(d: kö"ttet) är så fuet av

slamsor. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slet
sl.

slæd n.

slitgöra

at-fårlad slæd. En
förfärlist slitgöra.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hev

slǫw, m., ¹⁄₋ kn, pl. ²⁄₋ a, -na,
slef.

2. Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slev

slöv, -en

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slicka

slickja -a-ad slitja

slickja an sken.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slicka

slikka, =, -ad

yngre, ofördunjukad form; l-s.
jfr slikapott.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slickepott

slitzepót

pekfingret (barnspr.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slickepota

slitsepåt

namn på ^ yekfingret i en barnramsa; se u. havrehäst.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ slick-mule

slickjemule slitjemule

en som fjäskar för husbonden

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slìmad, n. =

× slìmmig
adj.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slinga;

slöja, -ar, -a, -ad.

slunga;

so slöja di ad;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slingra

slìŋra, =

Pres. sg. -ar

da, slìŋrar, s2. det

slingrar sig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slingrig

slïngred l. -or, m. och f.,
n. -red, pl. -reda och efter
bor, för, slïngred o.s.v.,
komp. -redare, -redast,
slingrig.

lomskniven va för slïngred
te slïpa me.

St. Köpinge.

Slänn.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slīva; -r, -; -, -d, -d. slijpa v.

slipa

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slèpa

slèfa, =, -ad

Pres. sg. -ar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

l.-ada slipa

sli²va (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade, -a, pl. -n l.-wen) fr., slipa.

Ha jör ed o sli²va en kniw, när di stråas fär i bën mä'n.²

Bromma.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hän.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slipa

slìva, =

so. sliva. di. ja. lèn.

Så slipade man ja lien.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sliper

slípor pl.

järnvägssliprar

n-f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slippa

slu²pa (¹-por, pl. ²-pa, slap, pl. slo²pa, slo²ped, slo²pen m. och n. -ped, pl. -pa) fr. och inh., slippa.

de va gol ja mo²ta slu²pa dän fortreden.

pa²nka kam e pa lyf²eli, pa kam slu¹por ifrå di²na ¹värden.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Bromma. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slöppa, v.

pres. sg. slúpor

" pl. slùpa, slùpen, slùpa

pret. sg. slap

" pl. slòpa, slòpen, slòpa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

124. Per Larsson 1901. I xc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

slippa

slippa, slap

vb.

Pres. -or

so. sl̲ipor ~ han ~ jo o. ~ pås̲a ~ dom̲. Så slipper han jun. parna dem (skötа om dem; om hästar på bete).

M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

slippa
26.

hon - släp - ad.

Hon slapp göra det l. det.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slippa ifrån

Slupa ifrå . slap . slöped

Slapp han ifrå-d ? (somen som
blivit stämd för barnuppfostringsbidrag)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slipsten

slîvasten m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slipsten.

slīpsteˀn, m., -en, pl. -a, -na, slipsten.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slipsten

slìvastén

di kaysa doras bỳnor ina
en stén, lìasom en slìvastèn

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
L. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slipträg

Slivetru .-ed

trågit under slipstenen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1ł26 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slit

slid, n., 1-ed, utan pl.,
slit, släp.

Dr ja ha værst, dsd e ænte
nådan aw slid o arbej.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slit
s.

slid, neutr.

fårlat slid

Nr 4878 st. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slit;

slid s.

de va et jàvla

slid;

Ø 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slid n.

slit
sl.

slitgöra, hårt arbete

de e at fårlad slid.
Det är ett förfärligt slitgöra.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slita

slida / -dor, pl. -da, sled,
pl. sledar, sledad, sledan m.
och fl., n.-dat, pl. -dna, slid
pl. -dan) fr. och inh., slita.
Sablar i dan, sksa da, slidor
ad ifr dovall sa mied fr
hosorna o ga o vara vad
on benan. sk. Köpinge.

Skåne.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slita sk

slida ; ¹ or, — ; sled sledo ;
sleden, sledet

slita

han hade sledet av
ba hösor a sko.
de e utsledet.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slita;

slida, -or, sled el.

sled, slädd,

ja har slädd

sam et jär;

Ö 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slita

slida, pres. slider, sled, slidd

även i bet. "arbeta hårt"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slita

slìdfa , sled

Pres. 1 or

...te, o. slìda på

till att slita på

N. f. 90. (om tyg)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slita
v.

inf. slìdå. sled, slèdad.
p.p. slèdan.

nej, man slìdå te-an.

de vèl han.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slita, v.

slìda, , slìdad

slìda, bond.

slìda, pret. pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

118.43.65.74.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slita

slìda, sled, slẽdad,

p.p. slẽden, reuta. slẽdad

g. f. 1865.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

slita

slìda, sled, slìdd, slidad

å. arbeta strävsamt / pret. pass. sleds, pres. pass. sleds

slìda, ó. slita upp

Hs förslìten / ~~pres. pass. sleds~~

R. f. 80.

pret. part. slìden

K-f. 86 (yngre form). den, va-

ja-slìden. Den var ju sliten.

(om en maskin). K-f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slita

slìda, sled, slìdad

di skola hå nùd, fólkad;
di hade gåd a slìdad.

Glans.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. slöta

de e en fårla, en
tr. o. slöda. Det är en
förfårlig en (en förfärlig
människa) till att kunna
slita och arbeta. N. t. 86/
anors hänrekan han ha
vad fårla tr. o. slöded.
Anders Hansson han har

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

slita

varit en förfärlig människa till att slita och arbeta. K. f. 86.
de slids ju ältid. Det slites jin alltid. M. f. 80.
de sléds 2 kánten. Det sleds (upp) i kanten. K. f. 86.
du ha slidad méd, men mést böjselömor. Du har slitit mycket, men mest byxfickor. K. f. 86. Skånsk talesätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x slithäst

sladhäst

mycket uthållig och
stark häst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×slitkula

slädkula f.

mycket uthållig och seg arbetshäst (väl förf. a. om sto)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slitmänniska

slidmänsa

person som sliter och

slåpar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*slitök

sb.

sladøgz n.

mycket uthållig och seg

arbetshäst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slokörad

Slokörad

Han blö bra slokkörad (om en som
blev utlappad med något olaglydt)
Även om en svimmas.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† slom

slom, -en

barnkolt; barnen gingo i slom till
fem års ålder, på det att de skulle kunna
bättre reda sig själva, då de utförde sitt
naturbehov, om föräldrarna voro borta på
arbete.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slopa
v.

slòpa -a -ad

Inlånat

de blir jo slòpad

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slott

slot, -ar

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slott

slótad best. sg.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slott

slot. -ad

di sata nån ég på målme

slót a nån i fàtihúsad.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slubba
sb.

slåba f.

hafsig krimma

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slubbestock

slå'bestok' -en

skämtsamt för sked

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slubbetråg

slòbatrûl n. sb.

hafsoj och värdslös kvinna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slubbetråg

slöbetrûi n. sb.

ha farg och slarvig kvinna

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slubbig

slöbad, n. = , ~ -a

hafsig och värdslös i sina sysslor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slubbig
adj.

slöbed

om kläder: vidgående, för stora (t. ex. byxor).

en slöbed klänning en alltför vid och vidgående klänning. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sluddra

slùdrpa, =

Pres. -ar

han sadc o- slùdra. Han

satt och sluddrade.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Hallestads hd
Hugo Arelskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sluddra sk

slu$\underline{d}$ra ; – r , – ; – ; – d.

sluddra

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sluddra

vb.

sludra, =

tala otydligt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sluddrig
adj.

sluddrad
som talar sluddrigt, otyd-
ligt

K. f. 86.

Jfr skråflig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sluff

sloff

mullskopa, dragen av en häst.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sluffa,

sluˋfa, -ˋar, -ˋa, -ˋad.

ta bort jord med

mullskopa;

ja sluˋfa jˋöˋr;

Ö 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sluffa
v.

sloffa -a -ad

schakta, om jord.

vi kan sloffa åpp jòren.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sluk

slug. -ed slug

en som äter för mycket sovel.

di e et rätktet slug.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slak

slug

storåtare, som åter för mycket.

ditt slug!

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sluka

vb.

sl̀ùga, slag, { sl̀ùgad / slùgad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

hade - hágan vát - där,
hada - han - slùgat - dì*. *1
Hade hunden varit där, hade
han slukat dig. N. f. 86.

*1) Ögg. d > t fof. d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slu²ga ; ¹—or, — ; slag, slö²ga ; sluka ø.

slö²gen, slö²ged

sluka

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slum

slom, -en

barnkolt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slömpa ; -r , — ; — ; -d , -d ;

× slumpa

skvalpa

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slunga

slynja -a -ad slỳnja

slynja hàning

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slunga
vb.

slygga, =

Jutr. slygga, hänig slunga
honung.

Jfr stenslunga

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† slunken
adj.

slonken slöjken

slapp. slak. ej spänd.

hål ente tommen slönken, fär öggjen kann villråna.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Klunken

Slöjken

Slak. mat

Sjelten törn, Slöjken törn,
kom hem a fa mål ---

men ramsa om välkingklockan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slusk

slusk (kvantitet!)

en som ej håller sig snygg. kringstrykare.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut
s.

slut, n.

te sí'sta slú't

Nr 4878 st. Herrestad, Herrest.hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut
s.

slut, ad

på slutad da va han så

någon a bleg

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut
s.

slut, lad

di fek änta sälja nedan öl

på slutad. s: på sista tiden.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut

slúted

på slúted = på senare tiden

nú på slúted so hade di

kàstemagìnor.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut
s-

slut, n.

men så blø hvem nwén ta slút

om Borrie kyrka, som övergivits 1874.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut

slut

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

43.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut
adj.

slut, oböjl.

de blek nok slut, sin
ad kvjad böja.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut
s.

slut, -ad

de va kánsas mjöla nä
på slúted = slutligen.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slut

slut, -ad

te. slút till slut.

han. ble. tòsad te.

slút. Han blev galen

till slut. K. f. 86.

Nr 1033 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sluta

slùtta , = , ˌad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

han ~ hade ~ slùtad

ored ~ fór. Han hade

slutat året fórut.

n. f 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slynda

vb.

slygga, =

7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

kanthugga timmer (vid hugg-

ning av plankor) till

slygga, tímor

n. f. 80. / äv. slögga, =

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slynda
sb.

slygga, =

kanthugga timmerstockar

slygga, tímor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå

slå (slår, pl. slå, slö, pl. ²- ä, slådd, slån; m. och f.; n. slått, pl. slåna, slå, pl. - a) tr. och inh., slå.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå°, v.

slå, slå, slåd

slåa, cond.
slår, pres.
slå, imper.
slån, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

117. 118. 119.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå
v.

slå, slå, slått

dæ va hålm slått fö
nedvändes.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. slå

slå, slår, slått

Pres. sg. -r, Av. 'slå gräs'; se lagg V.

slår. Ofta slog upp deg på bakbordet för att dåra forma brödkakor.

K. f. 80 / slått ti. en slagit till honom. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

slå°

slå grés slå° gräs.

R. f. 86. / so slå de

kåghit vån på måltad.

Så° slog man kokhett vatten

på° maltet. R. f. 86. / de slå

lèkta för. man spikade

en ribba för. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

slå

hon ~ jek ~ hén o ~
slå pa ~ nån ~ a ~ dåm.
Hon (= lärarinnan) gick
bort och slog någon av
dem (= skolpojkarna).
K. f. 86. / de ~ slo ~ knår
pa ~ rompan.
De (grisarna) slogo knorr på
svansen. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

slå°
vb.

da ~ slo ~ gnísst. Det
slog gnistor. K. f. 86. / hum ~
slǫ́ óp et ~ lá̀tor. Hon
slog till ett flatskratt.
K. f. 86. / en ~ kona ~ ǹta
slǫ ~ knùdorna
i tú. Man kunde inte
slå° sönder kokorna (på väjen).
D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. slå

dise ängana slå, de vb.

förrätt. Dessa ängarna

slog man t. hösare. M. f. 80.

slå, kåna åka iskana? R. f. 86.

de, slå me, ängana. De (v. fjä-

derfäna) slog med ängarna.

R. f. 86. / slå i slå i trädorna

i morgon vid vårning.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

slå°
vb.

dær ˇ e ˇ ˀɔ̀te mˀi̲ed
o ˇ slå ˇ te ˇ hɔ̀zana mé.
Det finns inte mycket att kasta
åt hunderna, det finns inte
nagot att ödsla med, det gäs
ekonomiskt nätt och jämnt
ihop. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

slå°
vb.

dí e. di. tan. slår. é.

Det (= i slaget vid vävning) är det som man slår i (vargen).

K. f. 86. / so. slar. di. op. fèm tan yén. Så° slå°de (= tistlarna) opp femton (rötter) igen.

(= för varje rot som skurits av). K. f. 86. / en. slo. ég. en. ånan. man kastade säd in i bakugnen (= för att torka). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

slå

de hade nʼte vb.

sladd hʼöja nʼök.

Man hade inte slagit sam-
man det tillräckligt (vid vär-
ning). K. J. 86. / Slå rätt
vaga räü (om en väg).

dina slår rätt, dina bis-
mårlan. Dessa väger räü, dessa
besmanet. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

slå
vb.

--- du som blé, när en slå ow spånen
--- det som uppkom, då man
hålde (mjölken) ur spannen
(d: vatti man mjölkat). de fin-
tj:on på mulkedrift: mulkd-
drick mjölk som drickes o-
medelbart efter mjölkningen,
spenvarm mjölk. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

slå
vb.

vi hade ingenting o
slå ed öp i. Vi hade
ingenting att hålla upp der i.
(d: svagdrickat). M. f. 80.
han va rèdh ti o slå.
Han var dukti att slå
en klick mus brukt till den
plats, där den var avsedd att
hamna. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX

slå

vb.

dá slo de hól

på en åra. Då (= vid

åderlåtning) slog man

hål på en åder. / de slo

ingfóra.

R. J. 86.

Det "slog inåt"

(om en sjukdom

som tycktes gå

in i inre organ).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå°

slå, slå

han slå ɔ̀ta jo vɔ̀s
(han slog oss inte (om
en lärare i förhållande
till skolbarnen)

K. S. 78.
Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå

sup. slad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå°

slå° slo slad

slå° på nån = slå° någon:

slo dä° på la foden, blå° dä° gosfåvista.

Nr 3906 Högeläd. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå°

v.

slå, slår, slått

anv. även i bet. "hugga" (om klöven)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå;

slou, -r, slå,

slått v.

han skula slått

tryda förra nor.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå°
v.

slå, slå, slåd

ja tå' en bùlin a slå' -an.

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå II

slå i bet. „hugga hö i ångarna.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slå fel

Slå fél = byta förlovning.

På Tröls Ola har slått Ola Wels
Tjänsti fel. Nu e hum så tje an ed,
så hum har sat ed hum ska
jära an me si.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå ihopa

slå ihópa, slå. slådd

sammanslå.

se slå di fém stéla ihópa

te bóriegåren.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå i'tu

slå i'tú = söndersla°

ska di' sla dom i'tú, sa e
de fina, fa'm kläna fa
nedan.

(om stora glas-
rutor)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå itu

slå itu, slö, slad

söndersli

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå sig

slå si, slå, slått

han fålde a slå si eya i stån.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå sig ner

slå si nér

sätta sig

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1939

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå under sig

slå ögon si

= underlägga sig 3 pl.: dom

de e som di slår ögon dom själve

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå upp

slå óp, slå, slad

hån = vräa upp, skjuta upp, slå skott

se hår di slad óp ifra rå̈den

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd

I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låend

slån, n. -d, utan pl.,
1) lående, utdelande af
slag. Gånen va vilu fti
me sit slån, 2) (lätter.
(li fizr slut fa slånad tc
misomar. Öja.

Hårn.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå°kula

slåkulla; pl. ~ ~or

häst som har ovanan
att slå° bakut.

m. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåkula

slåkula f. sb.

1. häst som har svaran
   då slå bakut.
2. ko som vill sparka med
   bakbenet under mjölk-
   ningen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hån

slån, n., 1- ed, pl. =, 1- hn,
slån. frukt af prunus
spinosa.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slån

slån koll.

eŭ slags små plommon,
snarast kanske eŭ slags
prikon. Zantborna sålde
dem bår på torget i
Ystad. — Vilda slån kal-
lades skawslån (skogslån).
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåntråd

slåntråd n.

ett slags plommon träd
med små blå frukter;
trol. smaret körsbärsträd

Dr. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slås

slås / slås, pl. =, slås, pl.
slås, slads, slås, pl. =)
dep., slås (gifva slag, strida).
mante slås me fjäfan, märken,
öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Klåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåss

dep.

slåss

(om slagsmål)

Hans arbaj e liasom sån di blinje å slåss (om dåligt utfört arbete).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Inf

slås, slås,

slås

Sup. x1
slås

Reciprok betyd.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

vr. ha. slås
många gånger. Vi
K-f 86. / ha slagits många
gånger.
x/ Formen kanske tvetydig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåss
v.

inf. slås

de rävsor som di blèga di slås
(= handlöst, på måfå)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåss

slås

vara i slagsmål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. slås

dr. skola. áltíd

slås. De skulle alltíd

slåss. K. f. 86. / 2 blán

slås. dr. Ibland slogos

de. K. f. 86. / so. slós

áltíd dràgana. Så slogos

alltíd drangarna. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slåsstämpe

slå̊s-tjstämpe m.

slagstämpe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slåsskämpe

sb.

slåsskämpa m.

slagskämpe

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåëka vb

slê²tʃa ; -'or, — ; slö²kte ; slögt.

slåcka

formen med -k- ästf. y

är ett nyare uttal.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåcka

slyckja slöjte slöjt

di ha slöjt jused

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåeka, v.

slyfja,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

91. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släcka

slʏ̀ʃʃa, slʊ̀gta, slʊgt 26.

Pres. -or

slʏ̀ʃʃa lå̀mpan släcka lampan. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slǎcka;

slùffa, -ór, slòjth,

slojt v.

de slòjth si sǽl;

ö 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släckas

slyffas / slyffs l. slyffes, pl. slyffas, slöjths, slöjts) passivum af slyffa, släcka.

leff en fizz i spisen, ela slyffs ud. Oja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slåss

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släckes

vb.

Pret.
slöjtas

Pres. slyks
(om eld, ljus o. d.)

de slyks 2 spisen.
det slacks 2 spisen.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåde

slå

aga po slå : bandek.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slåde

slå, f., -n, pl. slår, 1-na, 1
slåde.

1 2
slårna lu po sian.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåde

slå, -n, -r m

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. släde

slæ, -n, -r m.

N. f. 86. / en större slæ. En större släde.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr *knubbsläde o.

kälkesläde. / da. hade. ja. vända. slær ósa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. slåde

man „hade ju vanliga slå"dar också". N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slädföre

släfföre n.

dan. ~ trögt man ~

släfföred. Det gick trögt

med slädföret.

K. F. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slädparti

slédparti n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slådparti

slåpartí n.

sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slāfōtes
sv.

slafútas

ligga slafútas: ligga i en säng
som är bäddad så, att huvudgärd är upplagd
i båda ändar, så att de liggande ha
benen emot varandra.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slägga

slädja -an

(obs.- dj-, icke -gj-)

hjulsa sledjan

(skänt hos smeden). Kalmar

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slägga
s.

slädja, -an -or -orna

Obs. slädja, icke ˣ slägga som man kunde väntat.

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hägga

slädja, f. -n, pl. -jor, -na,
slägga.
Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hälsn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. slägga
sb.

slèdja f.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en fik dònra ma en
vànli slèdja. man fick
hamra (gr ǫ) med en vanlig
slägga (d: då man borrade
sten). m. y. 80.
Jfr borrslägga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. slägga
mb.

slèga, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

slå med slägga (omidestem), hantera släggan

han ~ stå ~ o ~ slèga för ~ en ~ gàmal ~ smé. Han stod och släggade för en gammal smed. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slädja f. 1 -or

slägga s.

slägga

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaft r.

slåkt s.

släkt

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släkt

släjt, -en

släjten evärst.

Nr 3906 Högestäs Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slækt
s.

slæjt, -an

nelsåls, va di ènte nògad
lìdad i slæjt ma fé'ggåls?

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slækt

slæjt. -en

slæjten e bråa, om den fôr si sél.

(skôten sig sjâls och inte kommen fôr ofta).

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads Hd
Malte Åberg 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaäkt,

slojt, – en s. slæjt

de e i slojt,

C 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släkt

slæjt, m., 1-en, utan pl.,
släkt, släktskap.

Vi va i Færshæråd o hälsa jus
slæjt. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Släkt
s.

Slejt, Lan

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. släkt
sb.

slekt, -en

släktskap

Rspers - ~~ork~~ form.

NF 1533. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

du kan ju räknas
i slekt. det kan ju
räknas vara i släkt. R. f. 86.
högst nära. i släkten långt ut
i släkten. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slajt

2. släkt
adj.

dá va hon kanske slájt dár. Då var hon kanske släkt där (hade släktingar där).

R. Nr. 1533. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slåktblandad

adj.

slaytbléṉad

I utr. ~ ma i slåkt med.

han ~ e ~ slaytbléṉad ma ~

tåtrana. Han är i slåkt

med tåtarna.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåtting.

slåjtej, – lin s.

– à, – na,

slåjtejana di vela

hå rd.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåkting

slàytig; pl. ~ —a m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ slån

slån

= töväder

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slåna
vb.

slåːnja, =

Pres. sg. ˊ-ar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bli mildväder, övergå
från frost till tö.
Da ˊ slåːnar ˊ vårad
I samma betyd. N. f. 90 lena

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slänа

Bl. mildare: vl.

vådret.

Se lena och ×slagna.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänga, d.

slèŋa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

91. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänga

slängja, -de -t

Öres. sg. -or

n. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slänga II

så ble de gånt, så di mote
slèga ed

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänga
v.

slèŋa

slèŋ lén, tá jén,

sade bållingklockan på Herrestad-
gården.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänga,
slæya, -o2, slæydh,
slæyt;
so tuk di hä ow
o slæydh;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slånga

Dxf.
slàŋka

Sup.
slaŋt

Pres. -or

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

v. slágor, dóm for. dán.

Vi kastar undan dom (d: kasta tidningar) för dagen (d: dag för dag).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slägga sig

slèŋa si

lägga sig (påklädd)

ja har sleŋt mi; for ja e

liàsom leta kraŋk

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänt
s.

slant, -an

sluttning

en lång slänt.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänt

slant, -ar, -or

backslänt; vägslänt

N.f.80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slänta
vb.

slänta

pres. sg. -ór

luta

da, slántor nér.

det lutar ner.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slånta

vb.

slanta ~ ǿvor =

hastigt glida över

de ~ slanta ~ ǿvor ~ dǿm.

Man gled hastigt över

dem (d: orden i talet).

R-N. 7533. Hedeskoga, Hemsta[illegible]s ha

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slāntet
adj.

slèntad, neutr. =

slutande

--- liasom en vèlå ; rút tåg,
slèntad liasom didéne
bikýporna.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slåntig
adj.

slänted

slutande
om hästtånd

Jfr × slantig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slàntad, n. = slänting adj.

lutande, nedställd

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

tágad va ~ slàntad.

Taket var nedställt (t. ex. på ett skjul; jfr slåntlut a). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"släntigt
a dv.

slèntad

slutande (t. ex. om ett tak)

de-ɟɛk- slèntad nér.

Det gick slutande ner.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x slåntluta

slåntlúda f. sb.

skjul med snett tak
(ibland byggt nyttjat
en större byggnad)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

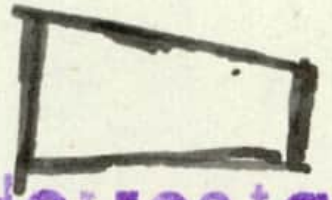
slântluta

slantlúda f.

skjul med sneddtak

(o: tágad va. slânted).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* slåntländad

slåntalänad adj.

med slutande kors (om hästar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåntländad

slåntaländad
med slutande länd
(om hästar).

K. f. 86.

Jfr toppländad.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåja,

sleva, -ar, -a, -ad,

ja har slevad

med i min da,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. slåppa

slapa ~ ti' bestå, bekosta di' skola ~ ja ~ gåsed ~ slapa ~ ti'. Det skulle jin godset bestå (t. ex. material för uppförande av godsarrendatorernes gårdslängor). N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släppa, d.

släpa, , slapt

34.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

slåppa

slå̀ppa, slå̀pte, slept.

Pres. -ər

so slepər, du dom
(ø̀sa. Ja° slåpper de dom
(kreaturen) lø̀sa. K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släppa till

slapa tɛ́ = bestå

han hade sɛ́l slapt lɛ́n tɛ.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

släpphänd

släpphänd

han e fair släpphänd = alltför
barmhärtig.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× släppsko

gå släppsko

= ha träskor på men inga strumpor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*slåpriva

slevrriva f. vb.

en slags höslåpa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

slät
adj.

{slätor; pl. sleta
{slet

en ~ slätor tröja, som
inte nå ~ fram. En slät
tröja, som inte nådde fram
(d: om livet). R. f. 86.
sleta märkor slåta
marken. R. f. 87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. slät adj.

sȯ̈d o. slȧ̈t, snäll och vänlig.

han, var sȯ̈d o. slȧ̈t. Han var snäll och vänlig. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slet, —, sleta

slät a.

slät

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slät
adj.

slet

slét bón.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slät
adj.

slet. neutr. =

-- ela blev de inte slet

(sagt om väning)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slät, a.

slät, n.
slåtta, pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

46.88.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slät
adj.

slet, neutr. =

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåta

slåta, =

vb.

göra slät

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so. slåta, dr åltan. Så jämnade de ut den på ängen ntbredda torvdyn. Jc

se samma n. slåfetrå

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slå²ta;

slå²ta, -'ar, -'a, -ad;

de va brå'ti o

slå²ta ma;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slåtteskovel

slåtaskôvl; pl. = -- ¨ sb. or

ett slags skovel, med vilken
på marken utbredd torr-
dy jämnades ut.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
A. J. 86.
Hugo Areskoug 1961.

Jfr × slåtetra"

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slått
adv.

slet

rét o. slét rät och
slät, helt enkelt

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slätta

slätor pl. sb.

(en flundrelikmande fisk)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slätbo

slåbåa pl.

i nvårare på slätbygden
i Ystadstrakten

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960s

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slättbo

slåbåana best. pl.

Närmast avsågs i nämnarna i de skogslösa trakterna av Sydskåne. Jfr även Slätten K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slättbokat

slàbokát

Förekommer i det skämt-
samma talesättet: de
hade lår o läjja som
en slàbokát. De hade
lår och vader som en slätbo-
kat (= kraftiga lår och
vader). R. fl. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slàtaträ n. sb. + släteträ

skaftförsedd plankbit, med vilken på marken ut bredd torvdy (älta, èlta) jämnades ut.

so- slàta - de èltan ma- at- slàtaträ. Så jämnade de ut torvdyn med ett släteträ". R. f. 86 / Jfr slätskovel.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Slåttagille

slåttajille

gille efter slåttern.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slåtta - måtta

slåtta-måtta

sndeord: fruntimmer som håller med vem
hon kommer till.

di e. en rekti slåtta - måtta.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klaus

slåtten

benämning på den skog-
lösa bygden kring Ystad.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slätting r. j — a

x slätting s.

slätt

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slẽtakàr m. j—a × slättkarl s.

slåtterkarl

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slätt skovel

sb.

slåtaskål

ladugårdsskyffel (att rengöra ladugården med).

R/f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slöfs

sl&ws m.

sl̄ och häftig person
(t. ex. bl. a. häftig
sin klädsel)

den sl&ws!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slöfs

slæws m. sb.

odugling, man l. pojke
utan ordning och reda.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. × slöfsa

slövsor pl. sb.

tofflor utan bakstycken

ett par slövsor.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. slöfsa
pb.

slöwsa, =

gå med släpande steg,
gi lyfta fötterna riktigt
från marken

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slöfva
26.

slåsa, =

gå med släpande steg,
gå slarvigt

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slöfsesock

slöwsasöke m. sb.

slö och slarvig person,

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slöfsesock
sb.

slöwsasök m.

slarvig och oordentlig man
l. pojke

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slöwsad

x slöfsigt
adv.

släpande, utan att lyfta fötterna ordentligt från marken.

han går så slöwsad.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*slôfsor

sb.

slǽwsor pl.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

morgontofflor utan bakkap-
por.

--- slǽwsor, som dær
nta va hél i. Morgon-
skor, som dt inte fanns hål
i. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slöjd
s.

slöjd eller slojd, -en

(skolslöjd)

Mathilda

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slör
sb.

slør, -ad

(på hönsfåglar)

Jfr * tockslör

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slör
sb.

slør, -ed
(på fjäderfä").

K f. 86.

Jfr tockslör

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slösaktig

slösäkta

N. f. 86.

Repa - Lån ; Ol genuina

torde vara Vråsad .

1-s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× slöte

slägda m. sb.

lat och oföretagsam person.

Enl. uppg. även. slöda.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x slöws

slöws, pl. -a

dräl, senfärdig karl

meta tulbag' kom dä ma

sina slöwsa.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× smadder

smådor, n., -ed, utan pl., smaller, ulle. Fö pladder, osammanhängande, innehållslöst prat.

En kor fye au o kora jo hinas många smådor, for de tar åhri
2 2 1 2
leh. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tmak

Smæg, m., -ar lw. utan pl.,
smak.

Alhm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smak

smag, -en

pl. smag

en rå smag

en otäck smak.

n. f. pl. de en

rám smag. Det

är en kärr smak.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) smak

16.

Genus mask.

den rǽlga (otácka)

smágan

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Härads hd
Hugo Aresköug, 1962

Öj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smak

smæg, 'an

de kan en 'søli smæg i
'åla fal

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smak

smag, -en m.

Y. smag, -en

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

de, har, en, rámor

smag. Det har en kärv

smak. / den, bèska

smágen den

K. f. 86. beska smaken.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smala v.

smaka

smaka

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smaka;

smöga, -or, -te, -t;

han har inte smögat

på flera år;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tmaka

smǭga (1- gor. pl. 2- ga, 2- gte,
smǭgt, smǭgt. pl. 2- a, smǭg
pl. 2- an l. -ar, - a, - ad. - ad
pl. -ade, - a, pl. - an l. -gnn)
tr. och intr., bmaka.
Min jǭg han smǭgor 1 en̄te 2 stārt.
mæren 1 dum smǭgte 2 po vā̄ned.
smǭgar) mǭden 1 di en̄te 2 kā̄nste 2?
plögestad. Skåne.
Sem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smaka

smäga

gj. smäga

den smägar sö. rämt.

Det smakar så kärvt

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

smaka

smàga, {smàgta, smagt
=

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja, ha, smágt sona,
dérna. Jag har smakat
sådana där (d.: stekta råkor).
N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

smaka

(småga, =)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de, småga so, rámt.

Det smakade så kårvt

N. f. 86. / tjörel de, småger lisson, ánis.

Körvel det smakar som anis.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

Smaka vb.

jå har ösa gått,
o smågt, på dörn å då.
Jag har också gått och smakat på dem i dag. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smaka
v.

småga

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smaka, v.

smàga

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

43.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smaka
v.

smäga, smägte. smägt

de smägte aw äne sa gått

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smal

smål el. smålon

en liden, smålon väj.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tmal

smål l. ¹- or, m. och f.,
n. smått, pl. ²- la och efter
for. för, ¹- la, komp. ²- lare,
²- last, smal.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smal

smal pl. -a

smala i den ena enan

a bena i den ena.

Nr 5987. Bromma, Herrestads h:l

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smal

adj.

smål

en smål, smål väj.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smal

smal, -t, ¹-a adj.

de hade bara en
smål remsa jör. De ha-
de bara en smal remsa jord.
K. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tmalbenad

smalbënad l.-or, m. och f.,
n. - nad, pl. - nade, l.-nada
komp., smalbent.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smalna

sv.

Smàlna, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Dè va brèa sìdan, å
o so Smalna, dè åv.
De (ett visst slags kniver)
var breda ute i, och de
smalnade de av.

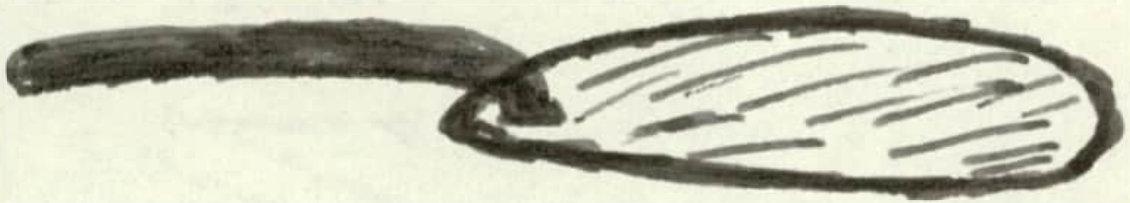
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smalsked
sb.

smálsé

oralformig, genuka smal
matsked (till att bleta mur-
bruk i hål med).

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† smatta

smatta, pres. smátton

steka: i kvarndsjakt tal. då man ej själv är i stånd därtill.

kum smátten, onga ud å dugga bröd i osen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smattra
vb.

smàdra, =

prata på, låta munnen
löpa

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Smattra s.

best. f. smàdran

pladder, pladdrande men

när han fèk smàdran i

gäg, så kaŋe vi grèna, så vi

kaŋe dé.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× smattran

sb.

smàdran best. sg.

munnen

I när. som: hól smàdran!

Håll mun!

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/med
/.

/ine, /d. /mer, /ména

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smed

smę, -n

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smed

sme

pl. smer, smérna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smed;

sme, -r, -n s.

smer, -na;

ja ska trätas

ma smen;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smed

sme, -n

smens mån å skomagarens tjäning dansa
allhö barfötta.

Dåfån hantmen täjon, får han ska
ente bränna si.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smed

sme, -n m. sb.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med

bme, m., - n, pl. - r, bmerna,

bmed. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smed

sme̲, -n, -r m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smed, s.

sm<u>e</u>l, sm<u>e</u>n; sm<u>e</u>r, -na

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

4.43. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smed
s.

sme, smen, pl. smé:or, -:orna

sa hade smé:n sat te' -en:
" fo:sœ:gz! "

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smed

Sm<u>e</u>, -n, -r m.
sm<u>é</u>rna best. pl.

K.f.80
N.f.80. | bode, sm<u>é</u>r o. sn<u>i</u>kare både smeder och snickare. K.f.86.

Ä. förf. efternamn, t. ex.
sm<u>e</u>-p<u>ä</u>rsens fr<u>u</u>. Smed-
mästare Persons fru. N.f.80:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smed
S.

Sme, -n

Smènjan, smedens kostym; an-
vändes i 3:e men ej i 2:a personen.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedbälg

smébälen best. sg.

smidesbälgen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedfru sb.

Smédrùi f.

smedhustru

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedja

smi̲dja, -an

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
smedja f. ; 2 -or smedja s.

smedja

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Sl. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedja

sb.

smìdja f.

en smìdja vi

gården.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedja

smèdja, -an

el. smèdjâ, -ân

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedja
s.

smèdjå. -å:n

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedja

smi̲dja, -an

fo'st la̲u sko̲la̲n a si'n
en smi̲dja.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedja

smidja f.

färdes smidja färdigs smedja.

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tmedja

2
Bmedja, f. -n, pl. -jor, -na,
Bmedja.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedja

smèdja f.

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedja, s.

smìdja

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

s. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedkol

smétûl

smideskol.

Jfr smítûl ds.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedkärring

smétsärin f.

smedhustru

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× smienska

smẽ²nsa, f.,- n., pl. -sor, - na,
benämning på, men ej tilltal
till, en smedhustru.

De va en rẽ¹li smẽ²nsa te fṍ²ra
slẽ¹dor. Bromma.

Även använt i Borrie.

Slär.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smèda
v.

Smi, smède, smit

den va smit et jæn ...

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smior l. smida

smi / smik, pl. smi, smide,
smit, smid, m. och f., n. smit,
pl. smida, smi, pl. – n / fl.,
smida.

Hagen försökte o smi sven.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smida

sm2, -ida, -t

han. skola, sm2, id, ad.

Han skulle smida åt det.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smidd

smed ; pl ~a

de ~ e ~ likasom ~ smida. De

äro likasom smidda.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× smidkol

smi'dkol

smideskol

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tmil

smil, n., -et, ed, utan pl.,
tmil.

de va med forårjelet smil
o se jo. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smilband

smilebön, -ed

dra på smilebönet = le eller skratta.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smilband

best.f. smilabänad

kan va sa alvänsam, man
kan dä' let på smilabänad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smälsk

adj.

smälfor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smälsk

adj.

smälsor

som smiler tillmötesgående, inställsam.

R. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smink

smiskː, n. ,-¹ed, utan pl.,
smink.

¹smiskad flod nerod skövlana
för skräpmorad. Bonnna.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Småinka sig

småfsa si (-ar, -a, -ad, -a, pl.-n
l. -fsan) refl., småinka sig.

Vajnta hum brugte o småfsa
si, nar hum va on.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smèta
v.

smi̲da

pass. smi̲das

di sat̲a en tvelé̲m fö̲r, a dä̲r
sko̲la smi̲das ma lé̲r
(händ. för öppningen till bakugnen)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smita
v.

smìda, smed. men smet

fle ord som börja med d:

se smét di, se dæ va tét ine

lér.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

smita

smìda, smed, smèdad.

Pret. part. smèdan

smeta (i tr.), smeta av vissa

smèdan nersmetad (t. ex.

med sot el. dyl.) // du. har

smèdet[*1] du i stygen.

Du har[*1] smetat ner dig i anlik-

[*1] dvs. för att det ej ska tolkas

smita
v.

smìda, smídor, smed,
smìded

h. = färga ifrån sig

sonadèr smídor, när de
blev vèdå.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smita II

de va bàra te a smìda

lìda gràne i kántan

gràne, nyare fór gràne.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smita

smi²da ; -¹or , - ; sme²d , (smi²de) ;

smi²den , smi²ded .

smita ;

de hå²de smi²ded ap dam smeta (ner)

me so²d , sa en kö²nk

²nte tjö²na dam (smetar ner sig med sot)

²händ !

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. Vt 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har du smädet? där nu?

(har du smetat i färg där nu?)

tc II

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smita II

har dee smedet i dær nää ?

(har du smitit i fång där nu ?)

303 St. Köpinge Herrestads hd

Malte Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smita
v.

smìda

smìda ma lé'r,

styka. bestryka.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. smìta

sl.

smìda, smed

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

1. fastsmeta. 2. kasta ett före-
mål (mer l. mindre vårdslöst),
slänga.

vi kòna, smìda, dòm
po vägana, dar da
va kalkvéga Vi kunde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

smeta

smeta fast dem (d: talg ljusen) på väggarna, där det var kalkväggar (d: om det var fråga om kalkade väggar).
R. f. 86. / smida - på smeta (uppblött lera) på (tom fyllnad i korsvirkesvägg) smida - på mig - fläkarna smeta på med fingrarna. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. smita

han smed-ed 26.

hén i sten-bózken. Han

slängde det bort i stenhögen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smitsot

smrdsōd, m., -en, pitan fl.,
flytsott, oljaktig, tjära lik-
nande sot.

var storstēn e ful au
smrdsōd, o ja far āta mi,
nar ja ānsar en fe mād,
men de ska va stārka spor-
stēna tīlia. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slārr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x smeck

smok m. ~å

foglig. lydig

sin ble bunnorna smòkå

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smuggla ob

smu²gla ; -r, —; —; -d, -d.

smuggla

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smuggla;

smyggla, -ar, -a, -ad.

so smyggla di

brännvin;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smål²a fr. i ² or

smula s.

smula

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smula vb

2
småla ; -r, — ; — ; -d, -d.

smula

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

V: 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smula,

smula, - an s.

— or, - na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smula;

smula, -ar, -a, -ad v.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tmula

smûla, f., -n, pl. -lor, -na, smula.

Dær va en smûla hul jw bråhn, o dær fiff ôfzed bêned ner. St. Hörrestad.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hörr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smula, s.

smùla, ; smùlor,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

79.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

smula

sb.

smùla f.

tå en - lìden smùla!

Jag en liten smula!

en - lìden - smula -

fìt. En liten smula

flo. Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

smula

Å. om ett litet barn (skämtv.) i vrångstrupen: din lilla smula! Din lilla parvel!

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smula
v.

småla -ar -a -ad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smula
s.

små̀la -an -or -orna

m.f. 74.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smula
S.

Smùla -an -or -orna.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smula
v.

smùla -a -ad

di smùla a gå knéjen

stýjom

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smùla f.

1. smula sb.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. smula

vb.

smùla, =

sönder-smula; tryckts v. smola

R. f. 86. / v. smola, bröd

v. dricksad för.

Vi smulade bröd i svag dricka

för i tiden.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smulekött

smùlatsýd n.

kött-smulor, smulformigt kött (kött avskrapat från ben o. d.)

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× smulekött

smulaktjyd n. sb.

smulat "köu, köu som
×1
siller ge" ben o. d. och som
"smulas" av.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. ∫. 80.

×) Ranske stek. a.

Hf plockköa kycklingens ben.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× smulekött

Ör. smùlɛtʒɣ̀d

Jfr × plockekött

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* smulik

sb.

smúlɛfs

smula, litet grand av nyt

dær ˌ va ˌ ǹ̊te ˌ mér an ˌ

an ˌ lìden smúlɛfs. Där

fanns inte mera än en liten

smula. D. L. 87.

Nr 7533 Hedeskoga; Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x smulka

vb.

smúlaka

liten smula, liten mängd

av nyt, gnutta

en liden smúlaka

smör. en liten gnutta

smör.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* smulika
sb.

smúlzfza

liten smula (av nyt), litet grand, gnutta

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smultsle n

× smultsle s.

kopor, smultor,
bråte

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* *snusma*
vb.

smȯ̀sma, =

vå̀dra (nyt, efter nyt).

T. ex. Då̀ man förnimmer
en behaglig doft.

R. S. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr * *snusma*

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smygga, v.

smy l. smỳggza

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

82.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

små, m. och f., n. smått,
pl. små, som komp. brukas
bornerna mindre, minst, liten,
småväxt; om fisk.
Kvinnan kunde dela ett par
av den små spinnrasilen
för fölked. Bromma.
Om sommaren kan en ha en färsk
ho små löbes. V. Sl. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

små°
adj.

små; smått n.

den måla sílen
den mindre sillen (kollek-
tivt), sillar av mindre
storlek.

N. mf. 90.
Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

små
pl.

pl. små

di två små stålen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

små, småt

små a.

små

småt, småt folk.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

små

adj.

små, pl. till liden

om sömaren kan en få en

fäli hå små' tobas.

P.L.-1901. St. Köpinge, Herrest.

hw

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

små

adj.

små el. småu, pl. tie

Liden, men ordet best. f. n. sg.

de småua, hai = det minsta

alt de småua de e va ja har

plàntad J. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd

I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I, Amå

smæ; n. smæt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pa. dv. små stæken pl.
de små gårdarna. R. f. Sk.
små, små rudor. Små,
små rutformiga mönster. R. f. Sk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

små

da e sont smót
pídor. Det är sådant
småtu skräp (om små och då-
liga potatisar). R. f. 86. /
dí hade han bored
óp tr. dr. små. Dem hade
han (en katt) burit upp
till de små (d: hattarna, dv.
kattungarna). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

små
adj.

Ö. med best. form. sg.

den småa håkelsen

den små (kort) skurna

hackelsen.

Ö. V. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

små
adj.

småu (m. till liden)

nan di' e bàna småu ---

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

små;

smöu a.

nor gluptana va

smöu;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småbitar

småbida, m., -na, pluralt, småbitar.

Jären blefs sedelt i småbida. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småbonde

M. småbönor, -na.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småbonde

M. småbönor

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småbonde

/4. småbönor, -na.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smådjävul

pl. smådjävla, -ana

se sprängor smådjävulana.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåfoder

Smafår, n., -et, utan
pl., eg. småfoder; benäm-
ning på ägnar och bladdelar
som vid bädens tröskning
lösgöras från halmen.
Förra fick 2 älri 2 ädan halm
o smafår. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småfoder

småfår n.

foder av mindre avfall,
t. ex. agnar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småfoder

smafår, -ärd

t. ex. agnar o. d.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småföl

småfågl pl.

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x småglytar

småglúta pl. sb.

småbarn

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

småglúta e. gå. tjänstflicka.

Småbarn är jin kinkiga.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smägrenar

Smagréna pl.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smågårdar

smågåra pl. sb.

n. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Småhus

småhús pl.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Småknottrig

småknúdred, pl. -ˊ-a

som mest består av

småknölar (om potatis)

di-e- småknúdrəda.

(Ax.) som simpl.,

om ved, som är knottrig

l. knölig: di-e- knùdred)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x småkrap

småkråp n. j pl. = småkryp, (mindre) insekt, kärl o. d.

Vn. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småkräk

småkrę̂ʃʒ, n., -ed, utan pl.,
kollekt., småkreatur.
Vi ha mi̲ʼkʼ småkrę̂ʃʒ o
fysla o̲m. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smålänning

smålänning pl. -a.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smålänning

smaléniŋ, pl. -ˊ-a m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småländning

smolénizz, pl. – L – a
m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Småpiggar

sb.

småpiʃʃa pl.

småtaggar

K. ʃ. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Småpinnar

Småpiga pl.

små vedpinnar

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* småpitkig

småpídreda pl.

ymkligt små

(om potatisen)

dv. va - so - småpíd-

reda.

N. f. Hl

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× småprängare

småprängare, pl. =

fiskpräng̊are i mindre skala.

Han var småprängare vilkens
ina dagas vilebröra.

Nybro.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tmåpigan

småpåga, m., -na, plural, småpågossar.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× småpråk

småpåga pl.

småpojkar

X. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Småregnig

adj.

smarägned n.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småringar
sl.

smariza pl.

t. ex. i ett tjuder

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småsjunga

Prot.
småsjöng

hon ~ småsjong ~ lid. Hon
småsjöng litet grand.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småskola

småskǫ́la -an.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småskola

småskóla -an

kàrlasta småskóla.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småställe

småställe

småbruk

fjerde småställe

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småställe

småställe, n., pl =

småbruk

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småställe

småställe pl.
mindre gårdar, småbruk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Småställe

småställe pl.

småbruk, mindre hemman

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småtorp

småtorp pl.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ småtrask

smaträsk n. kol.

sms° och dåliga potatisar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småtl
adv.

smo̲t

knappt, ej rikligt

han ~ hade ~ smó̲t
óm̲ ~ ad. Han hade
det knappt ekonomiskt
sett. Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smått

adv.

smot

gå smót o. títa gå° sakta och títa sig kring.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

småtösen

småtöser, f., -na, plu-
ralt, småflickor.
di får hål a en nö små-
töser o småpöga åt löga
bedorna. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tmåvara

bmavåra (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade l. - ada, - a, pl. - n l. - rha) fr., förkl. -a, ned-sätta värdet, kvaliteten hos någon l. något.

hn behöver ålri bmavåra
andras kredz. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× småvura

småvúra

ringakta, vara kåsen på mat

du ska ente småvúra Guss gaaor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåcksyxor

smäfsaböjsor, f. -na, plu-
ralt, mansbyxor som i stället
för julp ha en fällbar klaff.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Klärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smälla

smèla, smal

de-smál

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smälla

vb.

smälja, smal

Pres. -or

O so smal da rént

ztú. Och så smalt det alde-

les sönder.

M.S. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† smällskit

Smällskid smälgid

~~Lägt~~ Bglydd fis.

han släppte en smällskid.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smälta, v.

smälta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

43.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smälta

smèlta, smelta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bringa att smälta

v. jorda ~ prèsor, v. ~
smèlta tál 2 ~ en ~ gamal ~
krók., Vi gjorde talgdanker,
vi smalte talg i en gammal
kruka. R. J. 86. / ...när ~ de ~
smalta ~ fét... när man smälte i stearinljus.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

smø̀la n.

×smö̈le sb.

smulformigt avfall, t. ex. av hö̈, torr klö̈ver, torv, ved.

hær e so med smø̀la. Här är så mycket smulformigt avfall. R. f. 86. — I samma betyd. smùlfa n. ×smö̈lske. Enligt medde-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. * smöle

Lerskan skulle smöle
mest ha nyttjats av de äldsta.

(smöle även i Gunnitsh hd) 1–s

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tmålske

Smulfse, n., -d. utan pl.,
sönders mulade blad-, blom-
och axdelar af gräsväxter och
sädesslag.

En pe fult aw smulfse o
ånor i hårad. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. × smölske

sb.

smùlfa n.

smulformigt avfall t. ex.
av hö, torr kliver, ved,
torv.

dær bler smùlfa av-
brènad. Det blir smulfor-
migt avfall av veden. R. L. 86.
Jfr i samma betyd. × smöle

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

samt ssrna x klöver – sb. x smölske

och x torvsmölske.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smör

smør, -'ad sb.

fjærna smør

n. f. 79.

Nr 8723 Söves:ad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smör

smør, -ed

fjæerna i smør

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smör

smör, -ad

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Smör

smør, -ed

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sin kone, de-lega-

led, smør 2. Seden

kunde man lägga lifet

smör 2. K. f. 82 / smöred

va stäked! Smöret var

"kort", dvs. det fick en

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

smör

smulig konsistens,
hängde ej samman.
R. f. 86. / när de sin
borja ble grymad, so-
ble de snárt smör.
När det (som var i kärnan)
sedan började få en kornig
konsistens, så blev det
snart smör. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smör / s.

smör

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

94.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smör

smör n.

fjärna – smör kärna

smör

jfr vid kärna, v.

R. f. 81

Hedenlogs

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smör
s.

smör, n.

den va smör på alla kanter.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smårblomma

Smårblóma -an -or -orna

åle smårblómorna

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~smörblomma~~

smørblómor pl.

Ranunculus acris

D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörbolle

smørbóla pl.

Todlins europaeus

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörgås

smørgás; pl. -ár

(Äldre ord med assimilering efter målets accentsystem)

(Genuint: smørmád, smör-mat). Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörgås

smörgås pl. -a x/

Nyare i st. f. smörmåd; användes
mest i samband med gästabud.

x/ el. smörmåd

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörja vb

smärja ; -or, -; smörde; smord

smort

smörja

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörja
vb.

Pret. part. smördor

en smördor mad en
med i sterfloa l. smörpi-
bredd brödskiva.

(Jfr u. midafton) Sövestad

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Smörja

Smörja
V.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smöja

smöja, smörde, smört

smöja smörmöda,

breda smörgåsar.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smöja
v.

smöra (smör, pl. -a,
smörde, smört, smörd, m. ch
f., n. smört, pl. smörda,
smör, pl. -hn) fr., smörja.

öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smöja
v.

smöja, pass. -as

smöjas me sälva

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smöja

smöra

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

14.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smöja

p.p. smörd

smörda mäda, bredda

smörgåsen

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

smörja

vb.

Inf. smöra

Pret. smörde

Pres. sg. smörjer. l. smör

Imper. smör l. smörj

de smörde händerna.

De smorde händerna.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

smörja
vb.

du kan smöra
vógnen. Du kan smörja
vagnen. / han står o
smorjor nér se. Han
står ah smutsar ner sig. /
han står o smór vógnen.
smór nú vógnen!

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Sv. smöra

smörja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I {smörja / smöra, smörde} vb.

pres. smörar

han skola smöra stolarna. Han skulle smörja stolarna. R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

smörja

26.

de kan inte
gå ut, utan de
ska smörja sig. De
kan inte gå ut, utan att
de smörjer sin sig (d: mot
myggstick). / han smorde
R. f. 86. smorde ångtröskan. den
tröskan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× smörmat

smörmåd ; pl. -åa

l. smörmåd

smörgås

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörmat

smörmåd -an -a -ana.

smörgås.

smorja smörmåda

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörmat II

en smörmåd ma gått polägg

M.O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smørmåd r. j -a

x smörmat s.

smörgås

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smörmat

smörmål, pl. -ål sb.

smörgås

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smör och bröd

smörobrø sb.

smörgås (ej i individuell betyd).

eda smörobrø äta bröd på bröe med smör/ en bit smörobrø

K. f. 86. / eü stycke bröd på bröe med smör.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× smöråska

smörâga, -an

oval <u>åska</u> (träask) anv. till
förvaring av smör som medföres till
arbetsplatsen, på landsbygden etc.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× smöräska
ob.

smörấska f.

avlångt smörskrin, ~~flätat~~ sammansatt

av tyngre

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund